

FATF

SUPRAVEGHEREA BAZATĂ PE RISC

MARCH 2021

Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) este un organism interguvernamental independent care elaborează și promovează politici de protecție a sistemului financiar mondial împotriva spălării banilor, finanțării terorismului și finanțării proliferării armelor de distrugere în masă. Recomandările FATF sunt recunoscute ca fiind standardul global de combatere a spălării banilor (AML) și a finanțării terorismului (CFT).

Pentru mai multe informații despre FATF, vă rugăm să vizitați [t www.fatf-gafi.org](http://www.fatf-gafi.org)

Prezentul document și/sau orice hartă inclusă în acesta nu aduc atingere statutului sau suveranității asupra oricărui teritoriu, delimitării frontierelor și limitelor internaționale și denumirii oricărui teritoriu, oraș sau zonă.

Referință de citare:

FATF (2021), *Guidance on Risk-Based Supervision*, FATF, Paris, www.fatf-gafi.org/publications/documents/Guidance-RBA-Supervision.html

© 2021 FATF/OECD. Toate drepturile rezervate.

Reproducerea sau traducerea acestei publicații nu este permisă fără o autorizație scrisă prealabilă. Cererile pentru o astfel de autorizație, pentru întreaga publicație sau pentru o parte a acesteia, trebuie adresate Secretariatului FATF, 2 rue Andre Pascal 75775 Paris Cedex 16, Franța.

(fax: +33 1 44 30 30 61 37 sau e-mail: contact@fatf-gafi.org contact@fatf-gafi.org)

Photocredits coverphoto ©Getty Images

Recunoștințe

Supraveghetorii supraveghează măsurile puse în aplicare de sectorul privat pentru a pune în aplicare controalele împotriva spălării banilor și pentru a raporta suspiciunile. O supraveghere eficientă, bazată pe riscuri, este o parte esențială a unui sistem solid de combatere a spălării banilor. Acest document îi ghidează pe supraveghetori cu privire la modul în care trebuie să evalueze riscurile din sectoarele pe care le supraveghează și să își adapteze resursele în consecință și include strategii pentru a aborda provocările comune. Ghidul se bazează pe activitatea următorilor membri ai echipei de proiect și pe contribuțiile extinse ale Rețelei globale a membrilor FATF și ale organismelor regionale de tip FATF (FSRB), care împreună reprezintă peste 200 de jurisdicții. Ghidul a beneficiat, de asemenea, de consultări informale cu o serie de organisme reprezentative din sectorul privat și cu părțile interesate din domeniul incluziunii financiare.

Lucrările pentru acest ghid au fost conduse de Jun Yuan Tay (Autoritatea monetară din Singapore), Philippe

Bertho (Autorite de contrOle prudentiel et de resolution din Franța), Hamish Armstrong (Comisia pentru servicii financiare din Jersey), împreună cu Shana Krishnan, Jay Song și Ben Aldersey de la Secretariatul FATF. Echipa de proiect a beneficiat de contribuții semnificative din partea lui Joo Seng Quek (Autoritatea Monetară din Singapore), Julien Escolan și Fadma Bouharchich (ACPR Franța), Damian Brennan (Banca Centrală a Irlandei), Ke Chen și Grace Jackson (Fondul Monetar Internațional), Kuntay Celik (Banca Mondială), Carolin Gardner, (Autoritatea Bancară Europeană), Claire Wilson (Comisia pentru Jocuri de Noroc din Regatul Unit), Melanie Knight și Lee Adams (Oficiul pentru supravegherea AML a organismelor profesionale din Regatul Unit (OPBAS)), Lesya Yevchenko (Oficiul Superintendentului instituțiilor financiare (OFSI) Canada), Marlene Manuel-Fevrier, (Ministerul de Finanțe Canada), Mike Hertzberg (Trezoreria SUA cu contribuția diferitelor autorități de supraveghere din SUA), Juliana Petribu și Izabela Correa (Banca Centrală a Braziliei), Tomohito Tatsumi și Arisa Matsuzawa (Agenția pentru servicii financiare Japonia) și Alexandr Kuryanov (Rosfinmonitoring Rusia).

Cuprins

Acronime
Rezumat executiv

| PARTEA INIVEL ÎNALT ORIENTĂRI PRIVIND SUPRAVEGHEREA BAZATĂ PE RISCURI

1. Introducere	
1.1. Obiective și domeniu de aplicare	
1.2. Prezentare generală a recomandărilor relevante ale GAFI și a metodologiei de evaluare	
1.3. Cadre comune de supraveghere	10
1.4. Caracteristicile unui cadru de supraveghere eficace bazat pe riscuri	11
1.5. Prezentare generală a procesului de supraveghere bazat pe riscuri	12
2. Înțelegerea riscurilor de către supraveghetori	14
2.1. Care este domeniul de aplicare și scopul evaluărilor riscurilor în materie de supraveghere?	14
2.2. Ce presupune procesul de evaluare a riscurilor de supraveghere?	17
2.3. ce informații are nevoie un supraveghetor pentru a identifica și înțelege riscurile?	22
2.4. Cum își actualizează supraveghetorii înțelegerea riscurilor?	24
3. Abordarea bazată pe risc a supravegherii	25
3.1. Ce este o strategie de supraveghere?	25
3.2. Cum pot strategiile de supraveghere să abordeze riscurile identificate?	26
3.3. Cum își pot adapta supraveghetorii abordarea pentru a varia natura, frecvența, intensitatea și concentrarea de supraveghere?	27
3.4. Cum pot utiliza supraveghetorii o combinație de instrumente off-site și on-site pentru a-și consolida abordarea bazată pe riscuri?	29
3.5. Cum ar trebui să trateze autoritățile de supraveghere sectoarele și entitățile cu risc mai scăzut?	31
3.6. Cum pot dezvolta autoritățile de supraveghere o abordare bazată pe risc mai solidă în timp?	33
3.7. Cum ar trebui aplicate acțiunile corective și sancțiunile disponibile în cadrul supravegherii bazate pe riscuri?	35
3.8. Cum ar trebui să măsoare autoritățile de supraveghere eficacitatea abordării bazate pe risc?	36
3.9. Cooperarea internă, inclusiv între supravegherea AML/CFT și supravegherea prudențială	39
3.10. Cooperare internațională în vederea realizării unei abordări a supravegherii bazate pe riscuri	39
4. Aspecte transversale	42
4.1. Utilizarea tehnologiei de către supraveghetori ("SupTech")	42
4.2. Angajamentul cu sectorul privat	43
4.3. terțe părți	44
Anexa A. Prezentare generală a instrumentelor de supraveghere	46

I ÎN PARTEA A DOUA: STRATEGII DE ABORDARE A PROVOCĂRILOR COMUNE

SUPRAVEGHEREA BAZATĂ PE RISC ȘI EXEMPLE DE JURISDICȚIE		48
	Obiective și domeniu de aplicare	48
	Prezentare generală a provocărilor identificate în evaluările reciproce	4
8		
	5. Strategii de abordare a provocărilor legate de evaluarea riscurilor de ML/TF	49
	5.1. Deconectarea de la NRA sau nealinieri cu	49
reglementare	5.2. Noi domenii de responsabilitate în materie de supraveghere - identificarea populației de	50
riscurilor	5.3. Noi domenii de responsabilitate în materie de supraveghere - identificarea și înțelegerea	51
	5.4. Dificultăți în evaluarea riscurilor la nivel de entitate	51
	5.5. Dezvoltarea înțelegerii riscurilor în timp	53
	5.6. Implicarea altor autorități pentru a completa evaluarea riscurilor	54
	5.7. Aspecte legate de colectarea datelor	55
	5.8. Considerații speciale pentru DNFBP	supraveghetori
	5.9. Alte orientări	57
	6. Aplicarea supravegherii bazate pe riscuri	58
	6.1. Secvențierea în vederea instituirii supravegherii bazate pe riscuri	58
	6.2. Resurse insuficiente sau personal neexperimentat	59
riscurile	6.3. Supravegherea sectoarelor cu un număr mare de entități și cu informații limitate privind	60
	6.4. Audituri independente slabe ale entităților	60
	6.5. Considerații speciale pentru supraveghetorii DNFBP	61
	6.6. Rolul organismelor de autoreglementare în cazul DNFBP	62
	6.7. de claritate în ceea ce privește împărțirea rolurilor și responsabilităților de supraveghere	63
	6.8. Abordarea toleranței zero sau a eșecului zero	63
	6.9. Supravegherea integrată sau autonomă în domeniul AML/CFT	64
	6.10. Strategiile de supraveghere bazate pe riscuri ar trebui să fie actualizate și dinamice	65
	6.11. Provocări logistice în efectuarea inspecțiilor la fața locului	66
	6.12. Resurse utile pentru lectură suplimentară	66

| PARTEA A TREIA: EXEMPLE DE ȚĂRI

Obiective și domeniu de aplicare

							6
8	7. Supravegherea 68		instituțiilor				financiare
	7.1. Evaluarea 68	riscurilor	și	supravegherea	bazată	pe	riscuri
	7.2. Utilizarea 75	tehnologiei	de	către	supraveghetori		("SupTech"
	7.3. Angajamentul cu sectorul privat						77
	7.4. Instrumente de supraveghere în afara sediului						79
	7.5. Cooperare internă						80
	7.6. Considerații 83	speciale		pentru	sectorul		MVTS
	8. Supravegherea DNFBP 86						86
	8.1. Evaluarea riscurilor						86
	8.2. Introducerea unei abordări bazate pe riscuri în supravegherea DNFBP 87						DNFBP
	8.3. Coordonarea și schimbul de informații						90
	9. Supravegherea VASP 92						92
	9.1. Identificarea populației VASP						92
	9.2. Identificarea 92	riscurilor		în	sectorul		VASP
	9.3. Informare și orientare în sectorul VASP						94
	9.4. Utilizarea 94	tehnologiei		în	supravegherea		VASP
	9.5. Recrutarea și formarea 95			supraveghetorilor			VASP
	9.6. Operațiuni multijurisdicționale și cooperarea în materie de supraveghere privind VASP						95
	10. Supravegherea în contextul COVID- 97						97
19	10.1. Flexibilitatea bazată pe risc pentru entitățile raportoare și comunicarea clară a așteptărilor și furnizarea de orientări						97
	Glosar						98

Acronime

AML/CFT	Combaterea spălării banilor/contracarea finanțării terorismului
DNFBF	Întreprinderile și profesiile nefinanciare desemnate
FATF	Grupul operativ pentru acțiune financiară
FI	Instituție financiară
FIU	Unitatea de informații financiare
MI	Informații de management
ML	Spălarea de bani
MVTS	Serviciul de transfer de bani
RPA	Automatizarea proceselor robotice
SRA	Evaluări ale riscurilor de supraveghere
SRB	Organism de autoreglementare
TF	Finanțarea terorismului
TCSP	Furnizori de încredere și companii
VASP	Furnizori de servicii de active virtuale

Rezumat executiv

1. Prevenirea spălării banilor sau a finanțării terorismului (ML/TF) este mai eficientă pentru a proteja comunitățile de prejudicii decât urmărirea penală a activității după ce aceasta a avut loc. Supraveghetorii în domeniul AML/CFT¹ joacă un rol esențial în protejarea sistemului financiar și a altor sectoare împotriva utilizării abuzive de către infractori și teroriști prin: (1) sporind gradul de conștientizare și înțelegere a entităților reglementate² cu privire la riscurile de ML/TF și la stabilirea obligațiilor de reglementare și facilitând și încurajând bunele practici, (2) impunând și monitorizând respectarea obligațiilor AML/CFT și (3) luând măsuri adecvate în cazul în care sunt identificate deficiențe. Pentru a îndeplini această funcție în mod eficace și eficient, autoritățile de supraveghere trebuie să pună în aplicare o abordare bazată pe riscuri.
2. O abordare bazată pe risc presupune adaptarea răspunsului de supraveghere la riscurile evaluate. Această abordare permite autorităților de supraveghere să aloce resurse limitate pentru a atenua în mod eficient riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pe care le-au identificat și care sunt aliniate la prioritățile naționale. Adaptarea supravegherii pentru a aborda riscurile relevante de ML/TF va reduce oportunitățile pe care le au infractorii de a-și spăla veniturile ilicite și teroriștii de a-și finanța operațiunile și va îmbunătăți calitatea informațiilor disponibile pentru autoritățile de aplicare a legii. De asemenea, se va asigura că activitățile de supraveghere nu reprezintă o povară nejustificată pentru sectoarele, entitățile și activitățile cu risc mai scăzut. Acest lucru este esențial pentru menținerea sau creșterea incluziunii financiare, care ar putea reduce riscurile globale de combatere a ML/TF prin creșterea transparenței. O abordare solidă bazată pe riscuri include strategii adecvate pentru a aborda întregul spectru de riscuri, de la sectoarele și entitățile cu risc ridicat la cele cu risc scăzut. Pusă în aplicare în mod corespunzător, o abordare bazată pe riscuri este mai receptivă, mai puțin împovărătoare și delegă mai multe decizii către persoanele cele mai bine plasate pentru a le lua.
3. Evaluările reciproce arată că tranziția către supravegherea bazată pe riscuri reprezintă o sarcină dificilă. Pentru a reuși să implementeze cu succes o abordare solidă a supravegherii bazate pe riscuri, autoritățile de supraveghere au nevoie de o bună înțelegere a riscurilor, de un temei juridic solid (mandat și competențe), precum și de sprijin politic și organizațional și de capacități și resurse adecvate. Tranziția de la o abordare bazată pe norme la o abordare bazată pe riscuri necesită timp. Ea necesită o schimbare a culturii de supraveghere și investiții în consolidarea capacităților și în formarea personalului, pe lângă dezvoltarea și punerea în aplicare a unui set cuprinzător de instrumente de supraveghere. Pentru a contribui la acest exercițiu, GAFI prezintă orientări la nivel înalt în **prima parte** a prezentului document, sfaturi practice pentru a aborda provocările comune de punere în aplicare în **partea a doua** și exemple de țări în partea a **treia**, inclusiv strategii și exemple de supraveghere a activităților și profesiilor nefinanciare desemnate (DNFBP) și a furnizorilor de servicii de active virtuale (VASP). Prezentul ghid ar trebui să fie citit împreună cu viitoarele ghiduri privind finanțarea proliferării (PF), care explică noile cerințe introduse în octombrie 2020 pentru ca țările și entitățile reglementate să evalueze riscurile

---

¹ În sensul prezentului ghid, termenul "supraveghetori" se referă la autoritățile competente desemnate sau la organismele nepublice cu responsabilități care vizează asigurarea respectării de către entitățile reglementate a cerințelor AML/CFT și include organismele de autoreglementare (SRB) desemnate să îndeplinească această funcție.

² În conformitate cu standardele GAFI, acestea includ: instituțiile financiare (IF); furnizorii de servicii de active virtuale (VASP); și întreprinderile și profesiile nefinanciare desemnate (DNFBP), care sunt cazinourile; agenții imobiliari; comercianții de metale prețioase și pietre prețioase; avocații, notarii și alți profesioniști din domeniul juridic și contabilii; și furnizorii de servicii fiduciare și de servicii pentru companii. Poate include, de asemenea, orice alte întreprinderi și profesii pe care o țară decide să le includă în această categorie în funcție de risc.

8 I ORIENTĂRI PRIVIND SUPRAVEGHEREA BAZATĂ PE RISCURI

de finanțare a proliferării (PF) și să pună în aplicare măsuri bazate pe riscuri.

PARTEA I: ORIENTĂRI LA NIVEL ÎNALT PRIVIND SUPRAVEGHEREA BAZATĂ PE RISCURI

1. Introducere

1.1. Obiective și domeniu de aplicare

4. Obiectivul acestui ghid neobligatoriu este de a clarifica și de a explica modul în care autoritățile de supraveghere ar trebui să aplice o abordare bazată pe risc în activitățile lor, în conformitate cu standardele FATF. Pe lângă faptul că explică așteptările comune, ghidul este, de asemenea, orientat spre viitor și identifică practici inovatoare care pot contribui la îmbunătățirea eficacității supravegherii AML/CFT și, prin urmare, a sistemului AML/CFT în ansamblu.
5. Prezentul ghid se concentrează asupra procesului general prin care o autoritate de supraveghere, în funcție de înțelegerea riscurilor, ar trebui să își aloce resursele și să adopte instrumente adecvate riscului pentru a realiza o supraveghere eficientă a activităților de combatere a terorismului și a finanțării terorismului. Deși Ghidul identifică unele dintre particularitățile supravegherii sectorului financiar în raport cu alte sectoare, acesta nu urmărește să identifice sau să abordeze riscurile sectoriale. Prezentul ghid completează orientările sectoriale din documentele de orientare ale GAFI privind abordarea sectorială bazată pe riscuri specifice.³
6. Prezentul ghid nu recomandă niciun cadru instituțional specific pentru supraveghere. Măsurile instituționale și alte mijloace pe care jurisdicțiile le utilizează pentru a aplica supravegherea și executarea bazate pe riscuri ar trebui să fie adaptate la contextul fiecărei jurisdicții. Acesta poate include cadrul instituțional și de reglementare existent (cum ar fi reglementarea prudențială a sectoarelor relevante), dimensiunea și complexitatea sectoarelor reglementate și gradul de risc de ML/TF (inclusiv amenințările și vulnerabilitățile) la care acestea sunt expuse. În prezentul ghid, orice referire la practicile aplicate într-o anumită jurisdicție este furnizată doar cu titlu de exemplu și nu trebuie considerată ca fiind o aprobare sau o susținere din partea FATF a eficacității sistemului respectiv.

Pe site-ul web al GAFI sunt disponibile orientări cu privire la următoarele sectoare: Profesioniști din domeniul juridic (2019), contabili (2019), furnizori de servicii fiduciare și de servicii ale societăților comerciale (2019), valori mobiliare (2018), asigurări de viață (2018), servicii de transfer de bani sau de valori (2016), monede virtuale (2015), sectorul bancar (2014), carduri preplătite, plăți mobile și servicii de plată prin internet (2013), cazinouri (2008), comercianți de metale prețioase și pietre prețioase (2008), agenți imobiliari (2008). A se vedea secțiunea 6.12 pentru o listă de resurse.

1.2. Prezentare generală a recomandărilor relevante ale FATF și a metodologiei de evaluare

7. Cerințele referitoare la supravegherea bazată pe riscuri sunt prevăzute în recomandările FATF, iar FATF evaluează eficacitatea supravegherii AML/CFT în cadrul rezultatului imediat 3 al metodologiei FATF.
8. Recomandarea 1 (R.1) și nota interpretativă a acesteia (INR.1) explică abordarea bazată pe risc (RBA), iar Recomandarea 2 (R.2) subliniază importanța coordonării naționale, inclusiv cu și între autoritățile de supraveghere în domeniul AML/CFT. R.1 și INR.1 impun jurisdicțiilor să identifice, să evalueze și să înțeleagă riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și să aplice o ABR pentru a reduce riscurile în consecință - acest lucru se aplică activităților de supraveghere. INR.1 solicită supraveghetorii să examineze și să ia în considerare profilurile și evaluările de risc elaborate de instituțiile financiare și de DNFBP în aplicarea RBA. RBA stabilită în R.1 reprezintă o bază pentru alocarea resurselor și punerea în aplicare a măsurilor de combatere a ML/TF. RBA se aplică în legătură cu:
  - ce entități ar trebui să facă obiectul regimului AML/CFT al unei jurisdicții și în ce măsură acestea sunt supuse obligațiilor sale
  - modul în care aceste entități ar trebui să respecte cerințele AML/CFT și
  - modul în care aceste entități ar trebui să fie supravegheate (inclusiv domeniul de aplicare, frecvența și intensitatea activităților de supraveghere).
9. În octombrie 2020, GAFI a modificat R.1 și INR.1 pentru a include o cerință pentru țări, instituții financiare și DNFBP de a evalua riscurile de finanțare a proliferării (PF), astfel cum sunt definite în cadrul standardelor. Acest lucru înseamnă că supraveghetorii trebuie acum să ia în considerare modul în care entitățile pe care le supraveghează sau le monitorizează sunt expuse la riscurile de PF și să asigure punerea în aplicare eficientă a sancțiunilor financiare specifice (TFS). FATF elaborează în prezent un ghid privind evaluarea și atenuarea riscurilor de PF, iar supraveghetorii ar trebui să țină seama de acest lucru atunci când își elaborează abordarea de supraveghere/monitorizare cu privire la aceste aspecte, menționând că supraveghetorii și entitățile pot utiliza cadrele existente de combatere a spălării banilor, a finanțării terorismului și a terorismului financiar pentru a răspunde noilor cerințe privind PF, în loc să creeze noi cadre de evaluare a riscurilor sau de conformitate.
10. Recomandarea 26 (R.26) prevede o supraveghere bazată pe risc a instituțiilor financiare instituții, Recomandarea 28 (R.28) prevede supravegherea sau monitorizarea bazată pe riscuri a DNFBP, iar Recomandarea 15 (R.15) prevede supravegherea sau monitorizarea bazată pe riscuri a VASP.⁴ RNI 15, 26 și 28 recomandă ca supraveghetorii să își aloce resursele de supraveghere în funcție de risc. Acest lucru presupune ca supraveghetorii să înțeleagă riscul de ML/TF în jurisdicția, sectorul și entitățile lor și să aibă acces la fața locului și în afara acestuia la toate informațiile relevante pentru aceste riscuri.
11. În plus, R.15, 27 și 28 prevăd că autoritățile de supraveghere trebuie să aibă competența de a impune o serie de sancțiuni eficace, proporționale și disuasive (în conformitate cu Recomandarea 35 (R.35)) pentru a remedia nerespectarea cerințelor de combatere a terorismului și a finanțării terorismului.

Recomandarea 28 permite ca DNFBP, altele decât cazinourile, să fie reglementate de o autoritate de supraveghere sau de un organism de autoreglementare (SRB) adecvat, dacă un astfel de organism poate garanta că membrii săi își respectă obligațiile de combatere a ML/TF.

12. Standardele GAFI se referă atât la "supravegherea", cât și la "sistemele de monitorizare" ale entităților reglementate (a se vedea R.14, R.15, R.26 și R.28):⁵
- Instituțiile financiare care intră sub incidența principiilor fundamentale ar trebui să facă obiectul autorizării și supravegherii în conformitate cu principiile fundamentale aplicabile și cu R.26. Toate celelalte instituții financiare (inclusiv MVTS sau furnizorii de servicii de schimbare de bani sau valută) și VASPS trebuie să fie autorizate sau înregistrate și trebuie să fie supravegheate sau monitorizate în funcție de riscurile de spălare de bani/trafic de fonduri prezente, în conformitate cu R.14, R.15 și R.26.
  - Cazinourile ar trebui să fie licențiate, reglementate și supravegheate în conformitate cu R.28. DNFBPS, altele decât cazinourile, ar trebui să facă obiectul unor sisteme eficiente de monitorizare și de asigurare a respectării cerințelor AML/CFT în funcție de risc, în conformitate cu R.28.
13. Conceptele de "supraveghere" și de "sisteme de monitorizare" implică un spectru de activități și instrumente la dispoziția supraveghetorilor, care ar trebui aplicate în funcție de riscuri. În sensul prezentului ghid, existența unui "sistem de monitorizare" implică o diferență în abordarea și concentrarea supraveghetorilor, mai degrabă o diferență fundamentală în ceea ce privește instrumentele disponibile și activitățile întreprinse:
- În cadrul unui "sistem de monitorizare", observarea continuă a activităților entităților reglementate este, în **general, mai puțin intruzivă** decât regimul de supraveghere tradițional. De exemplu, este posibil ca entitățile să nu fie supuse, de obicei, unor cicluri regulate de inspecție. Cu toate acestea, în cadrul unui sistem de monitorizare, supraveghetorii ar trebui să poată utiliza o serie de intervenții, inclusiv măsuri intruzive, atunci când sunt identificate riscuri și nu ar trebui să se limiteze la activități în afara sediului.
  - În cadrul unui "sistem de monitorizare", intervențiile sunt **mai reactive la riscuri specifice (sau materializate)** decât în cadrul unui regim de supraveghere tradițional. Acestea fiind spuse, o monitorizare eficientă necesită o serie de *măsuri proactive* pentru a detecta și a răspunde la schimbările semnificative ale riscurilor (de exemplu, returnarea periodică a datelor, actualizări periodice ale evaluărilor de risc pentru a identifica modificarea profilurilor de risc și monitorizarea continuă a datelor sau evenimentelor relevante, cum ar fi depunerea de tranzacții suspecte sau evenimente de risc semnificative și intervenții active cu entitățile, după caz). De exemplu, sistemul de monitorizare ajută la detectarea entităților care nu reușesc în mod constant să efectueze DCD sau să raporteze STR sau care au facilitat potențial fluxuri financiare ilicite, ceea ce constituie baza pentru declanșarea unei intervenții de supraveghere mai intruzive.
14. Pentru a decide dacă sistemele de monitorizare sunt adecvate, autoritățile de supraveghere trebuie să ia în considerare riscurile de spălare a banilor și de fraudă financiară din sectorul respectiv. De exemplu, în timp ce standardele permit ca majoritatea DNFBP să fie supuse unor "sisteme de monitorizare", în multe țări, sectoarele DNFBP cu risc mai ridicat sunt supuse unui nivel de supraveghere pe care GAFI l-ar clasifica drept "supraveghere". În cadrul unui sistem de monitorizare, supraveghetorii trebuie, de asemenea, să ofere îndrumare și feedback adecvat și să se asigure că entitățile respectă cerințele de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului și să fie în măsură să aplice sancțiuni eficiente,

---

Unele entități pot furniza servicii pentru mai multe dintre aceste activități desemnate. Deși nu este necesar ca aceste entități să fie incluse în două regimuri de supraveghere separate, este important ca activitățile acoperite să facă obiectul cerințelor relevante din standarde. De exemplu, atunci când un cazinou schimbă fonduri în active virtuale (parțial sau exclusiv), aceste activități ar trebui să facă obiectul oricăror cerințe suplimentare din R.15 și INR.15.

10 I ORIENTĂRI PRIVIND SUPRAVEGHEREA BAZATĂ PE RISCURI

proporționale și disuasive, în conformitate cu R.35.

15. Termenul "monitorizare" este utilizat în sens larg de către autoritățile de supraveghere pentru a acoperi o serie de activități, inclusiv activități sau procese de observare a schimbărilor în profilurile de risc sau de detectare a comportamentelor atipice. Este dificil să se traseze o linie clară între "supraveghere" și "monitorizare", deoarece ambele concepte implică activități care se află într-un spectru de instrumente disponibile pentru supraveghetori. Discuția despre "monitorizare" sau "sisteme de monitorizare" prezentată în prezentul ghid se referă la utilizarea acestora în Recomandările FATF menționate anterior, mai degrabă decât la utilizarea obișnuită a termenului. De asemenea, prezentul ghid nu se aplică în contextul monitorizării organizațiilor non-profit relevante (NPO) în temeiul R.8.
16. Cele două aspecte esențiale cele mai relevante pentru acest ghid în cadrul metodologiei privind eficacitatea din rezultatul imediat 3 (IO.3) al metodologiei FATF sunt:
  - Chestiunea principală 3.2: În ce măsură autoritățile de supraveghere identifică și mențin o înțelegere a riscurilor de spălare de bani și de combatere a finanțării terorismului în sectorul financiar și în alte sectoare în ansamblu, între diferite sectoare și tipuri de instituții, precum și la nivelul instituțiilor individuale?
  - Problema de bază 3.3: În vederea reducerii riscurilor, în ce măsură supraveghetorii supraveghează sau monitorizează, în funcție de riscuri, măsura în care instituțiile financiare, DNFBP și VASP respectă cerințele AML/CFT?
17. Alte aspecte ale standardelor și metodologiei GAFI sunt, de asemenea, esențiale pentru abordarea bazată pe risc, dar nu fac obiectul prezentului ghid. De exemplu:
  - R.34 și problema de bază 3.6 subliniază importanța orientării și a feedback-ului și necesitatea ca autoritățile de supraveghere să promoveze o înțelegere clară a obligațiilor AML/CFT și a riscurilor ML/TF. Inspecțiile de supraveghere vor ajunge vreodată doar la un procent din populația entităților reglementate. Orientările clare, educația și strategiile inovatoare de sensibilizare a entităților reglementate cu privire la riscurile de ML/TF și la obligațiile AML/CFT ale acestora reprezintă, de asemenea, o parte importantă a unui program global de supraveghere. Aceste inițiative, deși nu utilizează neapărat competențele de reglementare, le permit supraveghetorilor să promoveze aplicarea obligațiilor AML/CFT bazate pe riscuri cât mai larg posibil la un număr mare de entități reglementate.
  - R.15, 26 și 28 și problema de bază 3.1 evidențiază cerințele de intrare pe piață care ar trebui, de asemenea, să se aplice în funcție de risc, astfel încât autoritățile de supraveghere să își adapteze măsurile în funcție de riscurile potențiale (de exemplu, diferite tipuri de proprietate a entităților).
  - Chestiunea centrală 3.4 privind aplicarea de sancțiuni disuasive, proporționale și eficiente este abordată pe scurt în secțiunea 3.7 din prezentul ghid. Îndrumări suplimentare cu privire la acest aspect sunt furnizate în Orientări ale GAFI privind supravegherea și aplicarea eficace a legii de către AML/CFT de către autoritățile de supraveghere a sectorului financiar și de aplicare a legii.
  - Chestiunea centrală 3.5 privind demonstrarea efectului supraveghetorilor asupra respectării normelor de către entități este abordată pe scurt în secțiunea 3.8.

1.3. Cadre comune de supraveghere

18. Există o varietate de cadre de supraveghere disponibile și utilizate pentru a lua în

considerare contextul și riscurile jurisdicționale. GAFI se concentrează mai degrabă pe rezultate decât pe procese - adică nu prescrie un anumit cadru de supraveghere, atâta timp cât rezultatele supravegherii abordează în mod eficient riscurile de spălare de bani și de finanțare a terorismului. Comunicarea și coordonarea eficace între supraveghetorii AML/CFT și, după caz, alți supraveghetori relevanți, inclusiv supraveghetorii prudențiali, organismele de autoreglementare (SRB), băncile centrale, ministerele de finanțe și alte autorități relevante, cum ar fi unitățile de informații financiare (FIU) și agențiile de aplicare a legii (LEA), sunt esențiale pentru a se asigura că jurisdicția aplică o abordare eficientă bazată pe riscuri în general.

19. Exemple de cadre comune de supraveghere AML/CFT includ acorduri în care există:

- Un singur supraveghetor AML/CFT responsabil de supravegherea AML/CFT a tuturor entităților reglementate (această sarcină este de obicei exercitată de aceeași autoritate care îndeplinește sarcina FIU sau a supraveghetorului prudențial).
- Integrarea unor aspecte ale supravegherii, de exemplu, supravegherea integrată AML/CFT și supravegherea prudențială a sectorului financiar și/sau UIF sau autoritatea fiscală sau altă autoritate este responsabilă de supravegherea AML/CFT a tuturor sau a unor sectoare nefinanciare.
- Un model descentralizat de supraveghere AML/CFT, cu mai multe agenții și/sau SRB responsabile de supravegherea AML/CFT în cadrul și în cadrul diferitelor sectoare. FIU sau o altă autoritate poate juca, de asemenea, un rol în supravegherea sau coordonarea supravegherii tuturor sau a unora dintre sectoarele DNFBP.

20. Este important să se țină seama de cadrul de supraveghere relevant dintr-o jurisdicție atunci când se elaborează modele de evaluare a riscurilor și de supraveghere bazată pe riscuri. Fiecare model prezintă avantaje și provocări în ceea ce privește resursele, expertiza și eficiența costurilor, disponibilitatea informațiilor pentru evaluarea riscurilor și a conformității, coordonarea abordărilor de supraveghere la nivel național și internațional și alți factori. Diferitele modele pot avea consecințe intenționate sau neintenționate asupra eficacității generale și a alocării resurselor. De exemplu, nivelul de atenție acordat sectoarelor DNFBP poate varia în mod semnificativ între o jurisdicție cu un singur supraveghetor AML/CFT (care acoperă, de asemenea, o serie de sectoare financiare) și o jurisdicție care are un supraveghetor separat pentru DNFBP și, prin urmare, are o amploare și o perspectivă diferite în ceea ce privește modul de evaluare a riscurilor. O evaluare națională cuprinzătoare a riscurilor (NRA),⁶ și o cooperare națională semnificativă sunt esențiale pentru a se asigura că supraveghetorii își coordonează și își ajustează evaluările riscurilor și abordările de supraveghere, după caz. În cazul în care funcțiile relevante sunt îndeplinite de autorități diferite în conformitate cu mandatele lor respective (de exemplu, UIF + autoritatea de supraveghere prudențială + autoritatea de supraveghere AML/CFT), țările trebuie să fie capabile să reunească toate informațiile relevante pentru a ajunge la o viziune de ansamblu asupra riscurilor. Este important ca țara să se asigure că există o corelație între riscurile sectoriale și resursele disponibile pentru supraveghetorul responsabil de sectorul respectiv. Pentru mai multe detalii, a se vedea secțiunile 2.1.2 și 3.9.

1.4. Caracteristicile unui cadru de supraveghere eficace bazat pe riscuri

21. În cadrul unui cadru de supraveghere eficace bazat pe riscuri, autoritatea de supraveghere identifică, evaluează și înțelege riscurile de spălare a banilor și de combatere a finanțării terorismului în sectorul (sectoarele) și entitățile care intră în sfera sa de competență și le

---

sau alte forme de evaluare a riscurilor de spălare de bani și de finanțare a terorismului coordonate la nivel național.

12 I ORIENTĂRI PRIVIND SUPRAVEGHEREA BAZATĂ PE RISCURI

atenuază în mod eficace în mod continuu. Acest lucru implică punerea în aplicare a unui sistem solid de evaluare a riscurilor care să permită identificarea, măsurarea, controlul și monitorizarea riscurilor de ML/TF, precum și o abordare de supraveghere bazată pe riscuri care să permită intervenția în timp util a supraveghetorilor pentru a aborda orice modificări semnificative sau creșterea riscurilor. Mai precis, supraveghetorul:

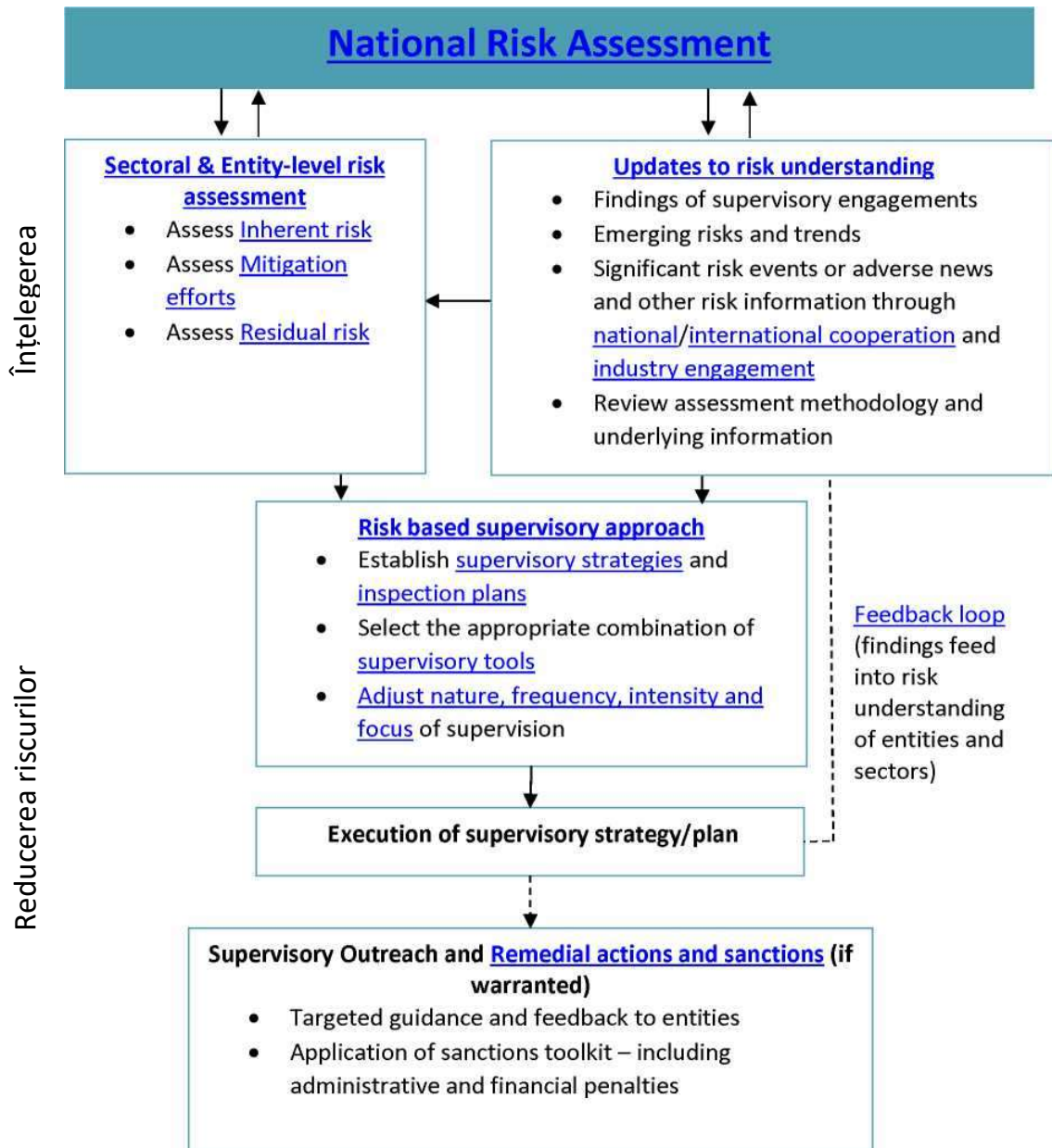
- Dezvoltă și menține o bună înțelegere a riscurilor de ML/TF atât la nivel sectorial, cât și la nivel de entitate, pe baza unei evaluări solide a riscurilor inerente și a calității măsurilor de atenuare și pe baza evaluării naționale a riscurilor de ML/TF (a se vedea secțiunea 2. și a se lua notă de noile cerințe de evaluare a riscului de PF și a se face trimitere la viitorul Ghid PF al GAFI);
- elaborează și pune în aplicare o strategie de supraveghere care direcționează în mod eficient atenția supravegherii către riscurile de ML/TF mai mari sau emergente, asigurându-se în același timp că există strategii adecvate, bazate pe riscuri, pentru a aborda în mod eficace și eficient riscurile mai mici, fără a avea un impact inutil asupra accesului la serviciile financiare și a utilizării acestora (a se vedea secțiunea 3.);
- Influențează pozitiv comportamentul entităților, asigurându-se că acestea dispun de politici eficiente în materie de AML/CFT și, în cazul în care sunt identificate probleme, oferind îndrumări specifice și feedback, direcționând și/sau supervizând acțiunile de remediere și exercitând competențele de executare într-un mod disuasiv și proporțional, ținând cont de risc, context și importanță;
- Monitorizează evoluția mediului de risc și rămâne agilă pentru a identifica riscurile emergente și pentru a răspunde prompt (de exemplu, a se vedea secțiunea 2.4);
- dispune de expertiza, competențele, puterea discreționară și instrumentele necesare și de resurse adecvate pentru a-și îndeplini funcțiile; și
- se coordonează cu alte autorități competente, atunci când este cazul, inclusiv cu UIF, cu agențiile de aplicare a legii și cu alte agenții de supraveghere, precum și cu omologii săi străini, prin schimbul de informații, stabilirea priorităților în ceea ce privește riscurile și desfășurarea de activități comune de supraveghere, după caz (a se vedea secțiunile 3.9 și 3.10).

1.5. Prezentare generală a procesului de supraveghere bazat pe riscuri

22. Procesul de supraveghere bazat pe riscuri constă în două componente principale ilustrate mai jos și explicate în continuare în prezentul ghid: (1) identificarea și înțelegerea riscurilor și (2) atenuarea acestor riscuri.

Figura 1.1. Prezentare generală a unui proces de supraveghere bazat pe riscuri

2. Înțelegerea riscurilor de către supraveghetori

2.1. Care este domeniul de aplicare și scopul evaluărilor riscurilor în materie de supraveghere?

23. Pentru a aplica supravegherea bazată pe riscuri, autoritățile de supraveghere trebuie mai întâi să înțeleagă expunerea la riscul de spălare de bani și de finanțare a terorismului a sectoarelor și entităților pe care le reglementează. Autoritățile de supraveghere ar trebui să își dezvolte, să documenteze și să își actualizeze înțelegerea riscului de ML/TF prin efectuarea unei evaluări a riscului de supraveghere (SRA). Scopul unei evaluări a riscurilor de supraveghere este de a ajuta supraveghetorii să își planifice activitățile în funcție de riscuri, determinând câtă atenție trebuie să acorde sectoarelor relevante și entităților din aceste sectoare și să identifice riscurile care ar trebui să fie prioritare. Domeniul de aplicare al SRA ar trebui să acopere: amenințarea, vulnerabilitatea și consecințele, care sunt explicate în detaliu în Orientările anterioare ale GAFI.⁷
24. După cum se menționează la punctul 9, în octombrie 2020, GAFI a introdus o cerință pentru țările și entitățile reglementate de a evalua riscurile de finanțare a proliferării (PF) pe lângă riscurile de ML/TF. Aceasta înseamnă că supraveghetorii trebuie acum să evalueze modul în care entitățile pe care le supraveghează sau le monitorizează sunt expuse la riscurile de PF și să țină seama de acest lucru în aplicarea măsurilor bazate pe riscuri. Prezentul ghid ar trebui să fie citit împreună cu viitoarele orientări ale GAFI privind evaluarea și reducerea riscurilor de PF.

24.1.1. Evaluarea riscurilor la nivel de sector și de entitate

25. Înțelegerea riscurilor inerente și a punctelor slabe comune ale controalelor AML/CFT la nivel sectorial reprezintă punctul de plecare pentru înțelegerea riscurilor la un nivel mai granular, adică la nivel de entitate. Pentru a obține o înțelegere cuprinzătoare a riscurilor, supraveghetorii ar trebui să stabilească și să mențină evaluări continue ale riscurilor la nivelul sectoarelor⁸ și al entităților și/sau grupurilor individuale.
26. Diferitele abordări de evaluare a riscurilor adoptate de autoritățile de supraveghere AML/CFT pot depinde de cadrul de supraveghere al jurisdicției (a se vedea secțiunea 1.3), de numărul de sectoare aflate sub supravegherea lor și de numărul de entități individuale din cadrul fiecărui sector. De exemplu, supraveghetorii AML/CFT ai băncilor pot alege să evalueze riscurile fiecărei entități aflate sub supravegherea lor sau să grupeze bănci cu caracteristici similare, inclusiv mărimea, structura și expunerea la riscul de ML/TF. Prin urmare, intensitatea activităților de supraveghere ar fi diferită pentru aceste subgrupuri.
27. Dacă este cazul, având în vedere riscul și importanța lor, autoritățile de supraveghere ale DNFBP pot determina riscurile la nivel de entitate pe baza evaluărilor de risc la nivel de sector, în cazul în care clasele de entități pot fi identificate și definite în mod clar pe baza unor caracteristici specifice (de exemplu, clasa de activități, modelul sau structura de afaceri, profilul clienților și riscurile geografice). În cazul în care autoritățile de supraveghere se bazează pe evaluările de risc la nivel sectorial pentru a înțelege riscurile anumitor entități, evaluarea riscurilor ar trebui să fie suficient de nuanțată pentru a lua în considerare fiecare clasă de entități identificată și riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. De exemplu, în sectorul furnizorilor de servicii ale societăților fiduciare (FPSC), FPSC care își desfășoară activitatea în calitate de agent de constituire a persoanelor juridice pot fi identificate ca prezentând riscuri mai mari în comparație cu alte

Ghidul FATF (2013), Evaluarea națională a riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și Ghidul FATF (2019), Evaluarea riscului de finanțare a terorismului.

În unele cazuri, evaluarea riscurilor sectoriale poate face parte din procesul național de evaluare a riscurilor.

FPSC.

28. **Identificarea riscurilor specifice diferitelor sectoare este esențială pentru stabilirea priorităților activităților de supraveghere în cadrul sectorului.** Pentru a determina riscul unui sector în ansamblu, este necesar să se țină seama de natura modelelor de afaceri din cadrul sectorului, precum și de profilurile de activitate și de risc (de exemplu, volumul de activitate, profilul clienților) ale entităților din sector. De asemenea, poate fi utilă clasificarea entităților în subsectoare ca modalitate de grupare a diferitelor tipuri de riscuri (de exemplu, în cadrul sectorului bancar, pot fi identificate riscuri subsectorii pentru cei care furnizează în principal servicii de retail, servicii bancare private sau servicii bancare de investiții, datorită tipurilor similare de clienți, canalelor de distribuție, tipurilor de produse și servicii etc. furnizate). În acest context, atunci când decid dacă trebuie să efectueze o evaluare a riscurilor subsectoriale, autoritățile de supraveghere ar trebui să ia în considerare, de asemenea, numărul de entități dintr-un sector, natura și variația activităților comerciale desfășurate de entitățile dintr-un sector, volumul specific de activitate al acestora și gradul de conformitate al fiecărui tip de entitate. De asemenea, acestea ar trebui să ia în considerare dimensiunea sau alte caracteristici ale sectorului în raport cu alte sectoare. La elaborarea unei metodologii de evaluare a riscurilor, autoritățile de supraveghere ar trebui să ia în considerare cadrul de supraveghere AML/CFT al jurisdicției pentru sectoarele financiar, VASP și DNFBP, deoarece acest lucru poate afecta atenuarea riscurilor (de exemplu, anumite sectoare pot să nu fie supravegheate în mod adecvat și, prin urmare, pot introduce riscuri suplimentare pentru alte sectoare conexe).
29. Înțelegerea riscurilor de ML/TF la nivel sectorial este, de asemenea, importantă pentru a stabili prioritățile activităților de supraveghere în diferitele sectoare, în special în cazul în care există mai multe autorități de supraveghere. Un cadru de supraveghere eficace bazat pe riscuri necesită ca un supraveghetor să înțeleagă riscul sectorului (sectoarelor) pe care îl (le) supraveghează, în raport cu altele. În caz contrar, este posibil ca aceștia să petreacă o cantitate disproporționată de timp și de efort pentru a face față unui risc care este important pentru ei, dar nu și pentru jurisdicția în ansamblu.
30. Evaluările de risc la nivel de entitate contribuie la identificarea nivelurilor de risc de ML/TF ale entităților pentru a ghida nivelul și concentrarea angajamentului de supraveghere necesar. Riscurile inerente cu care se confruntă o anumită entitate pot varia, de exemplu, în funcție de tipul de activitate pe care o desfășoară, de dimensiunea acesteia, de profilul clienților săi și de expunerea sa rezultată din desfășurarea de activități comerciale cu jurisdicții cu risc ridicat. Ceea ce constituie măsuri de atenuare adecvate va varia, de asemenea, de la o entitate la alta.
- La nivelul entității, evaluările de risc pot implica obținerea de informații privind datele de tranzacție și alte informații referitoare la activitățile entității în ceea ce privește produsele, serviciile, clienții, canalele de livrare și locațiile geografice și evaluarea modului în care aceste informații afectează expunerea entității la riscul de spălare de bani și de finanțare a terorismului. Acest lucru ar putea implica compararea volumelor și a tipurilor de activități cu cele ale entităților similare pentru a determina care entități prezintă un risc mai ridicat în comparație cu "media" din sectorul lor. Aceasta ar putea implica, de asemenea, analizarea unor date mai ample privind entitățile, inclusiv studierea modelelor de funcționare, a politicilor și procedurilor entității, a rapoartelor privind tranzacțiile suspecte depuse de entitate etc. pentru a ajunge la o înțelegere a riscurilor și controalelor entității. În unele cazuri, o evaluare preliminară a riscului la nivelul entității poate fi stabilită pe baza unei combinații de criterii.
  - Adesea, autoritățile de supraveghere evaluează calitatea măsurilor de atenuare ale unei instituții, utilizând ratinguri ponderate și adaptate la riscurile sectoriale și la riscurile inerente la nivelul entității, adică nu toate deficiențele sunt egale.

16 I ORIENTĂRI PRIVIND SUPRAVEGHEREA BAZATĂ PE RISCURI

31. O abordare obișnuită pentru evaluarea riscului rezidual prezentat de fiecare sector sau entitate constă în elaborarea unei matrice de risc continuă și iterativă, cu evaluări ale riscurilor inerente de ML/TF pe o axă și vulnerabilitățile sau calitatea măsurilor de atenuare a riscurilor AML/CFT pe o altă axă. De asemenea, ar trebui să se ia în considerare probabilitatea ca ML/TF să aibă loc.⁹ Indicatorii de risc utilizați pentru a evalua riscurile inerente ar trebui să fie adaptați la fiecare sector. Unii indicatori se aplică majorității sectoarelor, în timp ce alții sunt specifici anumitor sectoare sau subsectoare.
32. Agregarea evaluărilor riscurilor de ML/TF ale entităților individuale nu este același lucru cu o evaluare sectorială a riscurilor, dar poate ajuta autoritățile de supraveghere să identifice riscurile comune de ML/TF. La nivel sectorial, evaluările de risc la nivel de entitate oferă autorităților competente informații importante cu privire la deficiențele din regimurile sectoriale și naționale, permițând autorităților să elaboreze răspunsuri adecvate care pot include publicarea de noi reglementări sau modificarea celor existente, aplicarea de măsuri consolidate și emiterea de orientări de supraveghere.

32.1.1. Evaluările de supraveghere a riscurilor și evaluarea națională a riscurilor

33. **Interacțiunea dintre evaluarea riscurilor în materie de supraveghere și procesul ANR este bidirecțională.** Pe de o parte, înțelegerea de către autoritățile de supraveghere a sectoarelor lor și a entităților aflate în competența lor ar trebui să contribuie la ANR. Pe de altă parte, înțelegerea riscurilor de către autoritățile de supraveghere ar trebui să fie informată de ANR și să fie în concordanță cu aceasta, care include contribuții din partea unei serii de părți interesate din domeniul AML/CFT. Aceasta va furniza informațiile și perspectivele privind riscurile din partea altor autorități și entități (cum ar fi alte autorități de supraveghere, autorități de aplicare a legii, judiciare, vamale, UIF sau de informații). În plus, schimbul de informații relevante privind riscurile ar putea fi asigurat și de grupuri de lucru care includ diferite autorități naționale cu responsabilități în domeniul AML/CFT, precum și prin reuniuni cu sectorul privat. Este esențial ca autoritățile de supraveghere să își dezvolte propria înțelegere a riscurilor care să alimenteze ANR. În cazul în care autoritățile de supraveghere își bazează înțelegerea riscurilor sectoriale pe ANR, acestea ar trebui să evalueze dacă analiza ANR răspunde nevoilor lor de informare (inclusiv dacă este suficient de actualizată și granulară) și să o completeze, după caz.
34. Unele dintre exemplele specifice ale interacțiunii dintre evaluările riscurilor în materie de supraveghere și ANR includ:
  - Activitățile cu risc mai mare sau mai mic identificate de autoritățile competente prin intermediul procesului ANR ar trebui să se alinieze cu abordarea adoptată de autoritățile de supraveghere în supravegherea abordării bazate pe risc a respectării cerințelor de combatere a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului puse în aplicare de entități.
  - Revizuirea modelării riscurilor inerente sau a evaluării controalelor pe baza riscurilor identificate în ANR.
  - Supravegherea continuă a entităților care contribuie la identificarea riscurilor din ANR.
  - Înțelegerea produselor și serviciilor de incluziune financiară, inclusiv a riscurilor asociate excluziunii financiare și a evaluării riscurilor necesare pentru a justifica scutirile sau un nivel adecvat de măsuri de precauție.

A se vedea, de exemplu : www.fca.org.uk/publication/opbas/opbas-sourcebook.pdf, www.fca.org.uk/publication/opbas/opbas-sourcebook.pdf, secțiunea 4.9

2.2. Ce presupune procesul de evaluare a riscurilor de supraveghere?

2.2.1. Evaluarea riscurilor inerente

35. **Riscuri inerente** sunt riscurile de ML/TF intrinseci unui sector sau activităților de afaceri ale unei entități înainte de aplicarea oricăror controale AML/CFT. Riscurile inerente sunt asociate cu caracteristicile unei întreprinderi (inclusiv natura, amploarea și complexitatea acestora) sau cu caracteristicile activităților sale comerciale în ceea ce privește clienții, produsele și serviciile, regiunile geografice și canalele de livrare. Anumite caracteristici sau caracteristici prezintă riscuri mai mari sau mai mici decât altele. INR.10 oferă câteva exemple de posibili factori de risc mai ridicat și mai scăzut (a se vedea punctele 15-17), iar gama de ghiduri sectoriale RBA ale GAFI¹⁰ și rapoartele tipologice pot ajuta la orientarea evaluării de către supraveghetori a riscurilor inerente unui anumit sector sau entitate.
36. Autoritățile de supraveghere ar trebui să aloce resurse adecvate pentru a asigura o bună înțelegere a riscurilor inerente ale entităților reglementate, valorificând propriile cunoștințe privind activitățile comerciale ale sectorului sau prin implicarea unor experți în domeniile respective.
37. După cum se prevede la R.1, entitățile reglementate trebuie să evalueze riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului cu care se confruntă activitățile lor. **Evaluările de risc ale entităților reglementate pot contribui la fundamentarea viziunii supraveghetorilor asupra riscurilor** și le pot permite acestora să obțină informații cu privire la categorii de risc specifice (de exemplu, produse, servicii, clienți, canale de livrare și locații geografice) relevante pentru entitate. De asemenea, acestea contribuie la informarea înțelegerii de către supraveghetori a riscurilor în cadrul unui sector și la nivelul entității. Supraveghetorii ar trebui să ofere îndrumări și să clarifice așteptările de supraveghere pentru evaluările riscurilor entităților. Acest lucru va ajuta supraveghetorii să primească evaluări ale riscurilor la nivel de entitate mai organizate și mai informative pentru a le sprijini înțelegerea riscurilor la nivel de entitate.
38. Pe lângă categoriile de risc la care se face referire în R.1, supraveghetorii AML/CFT ar trebui să ia în considerare, în elaborarea evaluării riscurilor, și alte informații de supraveghere de care dispun (a se vedea caseta 2.1 de mai jos), inclusiv riscurile legate de tipul de entitate, cum ar fi importanța sistemică a entității pentru sectorul în care operează din perspectiva AML/CFT și principalii săi indicatori financiari. Atunci când iau în considerare acești factori, supraveghetorii ar trebui să țină seama de caracteristicile sectorului (sectoarelor), precum și de factorii contextuali și să utilizeze raționamentul pentru a determina implicațiile acestora asupra riscurilor de ML/TF. De exemplu:
- O instituție care își extinde în mod agresiv cota de piață sau își schimbă modelul de afaceri poate fi mai dispusă să își asume riscuri, în comparație cu o instituție cu o bază de clienți și un model de operare consacrate, cu un risc mai scăzut.
  - În cazul entităților care fac parte dintr-un grup mai mare de entități, este posibil ca autoritățile de supraveghere să trebuiască, de asemenea, să ia în considerare riscurile reprezentate de alte aspecte ale activității grupului, inclusiv complexitatea operațiunilor comerciale, riscurile geografice asociate cu diferitele țări în care operează grupul și standardele de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului aplicate în acestea etc.¹¹

A se vedea secțiunea 6.12 pentru o listă de resurse suplimentare.

See [Comitetul de Basel pentru supraveghere bancară Orientările Comitetului de Basel privind buna gestionare a riscurilor legate de spălarea banilor și terorismul finanțarea terorismului \(revizuite în iulie 2020\)](#) punctele 63 - 83 pentru o discuție privind riscurile

10
11

- Autoritățile de supraveghere pot lua cunoștință de beneficiari efectivi sau de administratori ai entităților a căror capacitate și corectitudine sunt îndoielnice și își pot exprima îngrijorarea cu privire la capacitatea și/sau dorința entității sau a grupului de a stabili și de a pune în aplicare un cadru solid de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și de a da "tonul la vârf".
- Problemele AML/CFT și cele prudențiale formează adesea o spirală care se consolidează reciproc în cazul instituțiilor cu probleme grave. În unele cazuri, băncile au slăbit sau au abandonat controalele AML/CFT în încercarea de a atrage fonduri ilicite pentru a rezolva problemele de lichiditate sau de solvabilitate. În egală măsură, pierderea de afaceri ca urmare a constatărilor de către autoritățile de supraveghere a încălcărilor AML/CFT poate afecta grav natura și volumul de afaceri, cauzând probleme de lichiditate sau de solvabilitate - în special pentru o bancă mică sau specializată.
- Entitatea sau sectorul furnizează în mare parte servicii persoanelor sau organizațiilor excluse din punct de vedere financiar și dispune de măsuri de atenuare adecvate pentru a limita riscurile asociate cu produsele și serviciile lor. În lipsa acestor servicii, riscurile ar putea fi transferate în economia nereglementată, unde riscurile nu sunt atenuate.

Caseta 2.1. Categoriile pentru evaluarea riscurilor inerente prezentate entităților reglementate entități

Supraveghetorii pot lua în considerare:

- **Riscul legat de tipul de entitate:** industria în care operează, importanța entității în sectorul în care activează și/sau cota de piață, complexitatea operațiunilor sale și structura sau modelul și strategia sa de afaceri (inclusiv extinderile planificate în noi segmente de activitate sau regiuni, fuziuni și achiziții), informațiile privind acționariatul/proprietatea de drept comun care pot spori riscurile de spălare de bani/contractare de fonduri, principalii indicatori financiari (de exemplu, creșterea activelor și a depozitelor, lichiditatea și fluxurile transfrontaliere).
- **Riscul clientului:** factori suplimentari, cum ar fi datele demografice și oferta de produse/servicii specializate pentru anumite grupuri de clienți, inclusiv în funcție de faptul dacă clienții sunt persoane fizice sau juridice sau persoane care reprezintă construcții juridice, tipuri de întreprinderi deservite, dacă clienții sunt naționali sau străini și dacă există categorii specifice de clienți implicați (de exemplu, persoane expuse politic).
- **Riscul geografic:** amprenta geografică a operațiunilor entității, atât la nivel național, cât și internațional (inclusiv locul de unde sunt primite/trimise **fonduri** și unde își au sediul clienții și reședința beneficiarilor efectivi), piețele deservite etc.; soliditatea cadrului juridic extern de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului în cadrul căruia operează, factorii contextuali (de exemplu, nivelurile de corupție, criminalitate sau terorism) și modul în care aceștia ar putea influența abordarea entității, în special în ceea ce privește furnizorii de servicii online sau grupurile financiare sau de altă natură.

- Riscul produselor și

20 I ORIENTĂRI PRIVIND SUPRAVEGHEREA BAZATĂ PE RISCURI

serviciilor: tipuri și caracteristici ale produselor și serviciilor (de exemplu, anonimatul, volumul și viteza tranzacțiilor, durata contractelor etc.). Veniturile generate de

acestea joacă, de asemenea, un rol important în înțelegerea profilului de risc al entității.

- **Riscul legat de canalele de livrare:** caracteristicile canalelor de livrare utilizate, care pot include: capacitatea de a identifica/verifica în mod fiabil clienții prin intermediul unui sistem de îmbarcare la distanță sau digital,¹² produse sau servicii furnizate exclusiv prin poștă, telefon, internet etc., sau utilizarea de intermediari (și natura relației acestora cu entitatea)...
- **Riscul tranzacțional:** tipurile de tranzacții, fluxurile financiare, informațiile și analizele primite de la FIU din raportarea tranzacțională a entității pot oferi informații suplimentare și informații verificate independent.

Notă: Aceasta nu este o listă exhaustivă - pentru mai multe informații, consultați gama de orientări sectoriale ale GAFI privind abordarea bazată pe risc și lista de resurse utile de la sfârșitul prezentului ghid. A se vedea, de asemenea, Ghidul FATF privind PF, care urmează să fie publicat în curând, pentru mai multe detalii privind modul în care aceste categorii pot fi relevante pentru riscul PF.

2.2.2. Evaluarea eforturilor de atenuare

39. **Sistemele sau controalele AML/CFT** sunt măsurile instituite în cadrul unei/unor entități pentru a reduce riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Există diferite abordări pentru evaluarea caracterului adecvat al controalelor¹³, dar autoritățile de supraveghere ar trebui să privească dincolo de controalele și procesele specifice (de exemplu, CDD, păstrarea înregistrărilor, monitorizarea tranzacțiilor etc.) pentru a evalua, de asemenea, eficacitatea și soliditatea generală a cadrului AML/CFT, inclusiv dacă mediul mai larg de guvernare corporativă și cultura de conformitate permit controale interne AML/CFT solide și eficiente.
40. Autoritățile de supraveghere ar trebui să utilizeze o serie de instrumente pentru a permite monitorizarea proactivă a entităților în vederea evaluării caracterului adecvat al sistemelor sau controalelor AML/CFT ale acestora. Astfel de mecanisme ar putea include colectarea periodică de informații cu privire la principalele controale AML/CFT din întregul sector pentru a identifica în mod proactiv entitățile cu deficiențe majore în materie de controale și/sau deficiențe de control comune sau tematice în rândul entităților. Un alt mecanism ar putea fi utilizarea analizei datelor pentru a analiza rapoartele privind tranzacțiile suspecte depuse de entitățile supravegheate pentru a identifica potențiale deficiențe de control la anumite entități. Luate împreună, astfel de abordări proactive pot spori capacitatea supraveghetorilor de a identifica entitățile cu risc în vederea unei supravegheri specifice sau pot indica necesitatea de a oferi orientări de supraveghere mai ample pentru a îmbunătăți anumite practici de control în întregul sector.
41. **Supraveghetorii ar trebui să elaboreze o evaluare holistică a sistemelor sau controalelor AML/CFT din cadrul unei entități** (pentru exemple, Caseta 2.2 de mai jos). Pentru a determina dacă entitatea dispune de condițiile necesare pentru a aplica în mod eficient măsurile de atenuare a riscurilor AML/CFT, este important să se acorde atenție nivelului de supraveghere exercitat de consiliile de administrație și de conducerile entităților (care sunt

12
13

See [Ghidul FATF privind identificarea digitală](#)

Unele jurisdicții pot dispune de un cadru pentru a evalua în mod obiectiv procesele și controalele de gestionare a riscurilor AML/CFT ale unei entități printr-o metodologie de notare, în timp ce altele pot face acest lucru în mod mai subiectiv sau folosind o combinație de celor două.

© FATF/OECD 2021

responsabile în ultimă instanță de controalele AML/CFT ale entității). Multe dintre eșecurile de amploare în materie de conformitate AML/CFT din ultimii ani au avut loc fie cu voința sau cu știința conducerii de vârf, a consiliului de administrație și uneori a proprietarilor acestor instituții, fie din cauza lipsei unei supravegheri adecvate. Prin urmare, este esențial ca supraveghetorii AML/CFT să înțeleagă apetitul pentru risc al proprietarilor, consiliului și conducerii entității reglementate. Supraveghetorii pot obține aceste informații din procesele-verbale ale consiliului de administrație, din documentele de politică și din schimburile cu alte autorități de supraveghere (inclusiv cu autoritățile de supraveghere prudențială și de conduită, dacă este cazul), dar supraveghetorii vor trebui să aibă o înțelegere mai holistică a dinamicii reale de control și a apetitului pentru risc al unei instituții (și al beneficiarilor săi efectivi). Este important să se întâlnească și să evalueze competența conducerii superioare, a consiliului, a proprietarilor și a directorilor neexecutivi, după caz. Monitorizarea informațiilor din surse deschise și a indicatorilor de date privind apetitul pentru risc (cum ar fi expansiunea agresivă) poate ajuta, de asemenea, la evaluarea apetitului pentru risc al entității. Elaborarea unor indicatori de risc (a se vedea exemplele furnizate în caseta 2.1) poate ajuta supraveghetorii să identifice încălcarea intenționată sau nesăbuită a obligațiilor AML/CFT. Supravegherea la nivel de grup are un rol important de jucat în înțelegerea dinamicii și a toleranței la risc la nivel de grup.

Caseta 2.2. Evaluarea sistemelor și controalelor AML/CFT ale entităților

Pentru a evalua sistemele și controalele AML ale entităților într-o manieră holistică, autoritățile de supraveghere ar trebui să ia în considerare caracterul adecvat al:

- supravegherea de către consiliul de administrație și conducerea superioară
- numărul de personal calificat/experimentat cu autoritate și resurse adecvate
- Politicile și procedurile AML/CFT și conflictele cu alte politici și proceduri, de exemplu, remunerarea pe baza cifrei de afaceri
- funcția de gestionare a riscurilor
- funcția de conformitate
- controale interne (de exemplu, CDD, păstrarea înregistrărilor, monitorizarea tranzacțiilor etc.)
- managementul sistemelor informatice
- teste independente (audit intern și extern) și
- formarea oferită personalului în domeniul AML/CFT.

Lista de mai sus este atât neexhaustivă (pot exista și alți factori de luat în considerare), cât și neaplicabilă întotdeauna, având în vedere dimensiunea și caracteristicile entității. De exemplu, factorii vor trebui adaptați la întreprinderile mici, care pot să nu aibă un consiliu de administrație sau o funcție de conformitate separată.

42. Atunci când identifică și evaluează atenuarea factorilor de risc inerenti, autoritățile de

supraveghere ar trebui să ia în considerare riscurile specifice jurisdicției lor și sectoarelor pe care le supraveghează, precum și dimensiunea și caracteristicile entităților supravegheate. De exemplu, ANR din Singapore a identificat spălarea de bani bazată pe comerț, abuzul de persoane juridice și corupția ca fiind riscuri cheie cu care se confruntă instituțiile financiare. Autoritatea de supraveghere a sectorului financiar din Singapore, Autoritatea monetară din Singapore, a luat în considerare aceste riscuri în elaborarea unei liste de indicatori de risc inerent pe care o utilizează pentru a colecta informațiile relevante de la IF și pentru a evalua controalele IF în ceea ce privește atenuarea acestor amenințări și riscuri-cheie identificate. În

24 I ORIENTĂRI PRIVIND SUPRAVEGHEREA BAZATĂ PE RISCURI

Germania, autoritățile de supraveghere evaluează caracterul adecvat al sistemului de monitorizare a tranzacțiilor unei instituții în funcție de criterii precum modelul de afaceri al entității și volumul tranzacțiilor.

43. Evaluarea de către o autoritate de supraveghere a eforturilor de atenuare ale unei entități ar trebui să se bazeze pe interacțiunile și cunoștințele sale cu entitatea, dar poate fi completată de rezultatele lucrărilor efectuate de terți, atunci când acestea sunt disponibile. Supraveghetorii ar trebui să se bazeze pe astfel de lucrări efectuate de terți numai în măsura în care se simt confortabil cu soliditatea lucrărilor efectuate și dacă acestea nu contrazic propria înțelegere a sistemelor și controalelor AML/CFT ale entității. Pentru mai multe informații, a se vedea secțiunea 4.3 privind utilizarea terților. Exemple de lucrări efectuate de terți ar putea fi:
- Rapoartele întocmite de auditorii externi ai entității, de UIF, de autoritățile de supraveghere străine pentru entitățile cu operațiuni în străinătate și de autoritățile de supraveghere din țara de origine ale entităților străine care își desfășoară activitatea în jurisdicția respectivă. În cazul în care legea permite acest lucru, un supraveghetor ar putea angaja o terță parte pentru a efectua în numele său analize sau audituri specifice în materie de AML/CFT.
  - Supraveghetorii AML/CFT pentru sectorul financiar cu acces la activitatea de supraveghere prudențială sau de supraveghere a conduitei pot lua în considerare factori mai largi de gestionare a riscurilor care au un impact asupra stării generale a programului AML/CFT al entității. De exemplu, aceste elemente suplimentare includ calitatea guvernantei și a supravegherii în cadrul celor "trei linii de apărare",¹⁴ starea controalelor operaționale și calitatea și disponibilitatea datelor în întreaga organizație. Informațiile rezultate din activitatea de supraveghere prudențială sau de conduită sunt deosebit de utile atunci când relevă puncte de vedere contradictorii ale supraveghetorilor prudențiali/de conduită și ale supraveghetorilor AML/CFT cu privire la guvernanta generală a unei entități și sugerează necesitatea de a reexamina această chestiune.

2.2.3. Evaluarea riscurilor reziduale

44. **Riscurile reziduale** sunt riscurile de ML/TF care rămân după ce **sistemele și controalele AML/CFT** sunt aplicate pentru a aborda riscurile inerente. De exemplu, este posibil ca o entitate cu controale AML/CFT slabe să nu prezinte un risc ridicat dacă riscurile inerente care decurg din activitățile sale sunt scăzute (deși, în timp, controalele slabe pot fi exploatare de infractori, ceea ce poate duce la o modificare a expunerii entității la riscurile inerente). O entitate cu riscuri inerente ridicate poate să nu fie neapărat cu risc ridicat dacă se aplică controale puternice AML/CFT, astfel încât riscurile reziduale să fie reduse. Evaluarea riscului rezidual nu ar trebui să fie o abordare pur cantitativă bazată exclusiv pe scoruri numerice de risc. În cazul în care autoritățile de supraveghere au preocupări semnificative cu privire la impactul potențial al riscului de ML/TF pe care îl prezintă o entitate asupra sistemului, autoritățile de supraveghere ar trebui să aibă posibilitatea de a reflecta aceste preocupări în evaluarea riscului rezidual.
45. Autoritățile de supraveghere ar trebui să recunoască faptul că, indiferent cât de solide sunt controalele AML/CFT, riscurile inerente nu pot fi atenuate în totalitate. Prin urmare, vor rămâne întotdeauna riscuri reziduale care necesită gestionarea de către entitățile reglementate în conformitate cu apetitul pentru risc al instituției.
46. Modelele de supraveghere a riscurilor iau în considerare, de obicei, atât riscurile inerente, cât și cele reziduale. Pentru

---

A se vedea Glosarul și [Orientările Comitetului de supraveghere bancară de la Basel pentru buna gestionare a riscurilor legate de banii Spălarea de bani și finanțarea terorismului](#), ala pagina 5.

14

de exemplu, un rating ridicat al riscului inerent ar indica, în general, necesitatea unei atenții mai atente din partea autorităților de supraveghere, astfel încât acestea să poată evalua și interveni, dacă este necesar, pentru a consolida măsurile de reducere a riscurilor entității. Riscul rezidual poate influența intensitatea/scopul și, dacă este necesar, poate fi utilizat pentru a stabili priorități între entități (a se vedea exemplul 7.1.4).

47. Atunci când stabilesc nivelul de risc rezidual tolerabil, autoritățile de supraveghere pot lua în considerare o serie de factori, inclusiv impactul potențial asupra jurisdicției și a populației de supraveghere a acesteia în cazul în care un risc rezidual este ridicat, posibilele consecințe nedorite ale aplicării excesive a măsurilor de atenuare (de exemplu, creșterea riscurilor globale de ML/TF din cauza excluderii financiare) și capacitatea entităților de a-și gestiona propriul risc rezidual, și anume o guvernare adecvată, formarea și competența personalului.
48. A se vedea partea a treia pentru alte exemple de modele de supraveghere a riscurilor.

2.3. De ce informații are nevoie un supraveghetor pentru a identifica și înțelege riscurile?

49. Înțelegerea de către supraveghetori a riscurilor de ML/TF ar trebui să se bazeze pe analiza tuturor informațiilor calitative și cantitative relevante. Acestea pot include informații prudențiale și de conduită deținute deja de autoritățile de supraveghere, inclusiv înregistrări de reglementare și de supraveghere, informații colectate prin anchete sau înregistrări periodice de raportare în afara locului privind activitățile de supraveghere anterioare, rapoarte de supraveghere în materie de AML/CFT, informații comunicate de alte autorități competente naționale sau străine, inclusiv de UIF și de autoritățile locale de supraveghere privind utilitatea rezultatelor entității în materie de AML/CFT, precum și informații din surse deschise. A se vedea Caseta 2.3 pentru o listă de posibile surse de informații.
50. În eforturile lor de a evalua și de a înțelege riscurile de ML/TF, **supraveghetorii** pot lua în considerare evaluările de risc efectuate chiar de entitățile supravegheate/monitorizate, dar **supraveghetorii ar trebui să mențină întotdeauna o viziune independentă, în loc să se bazeze în mod nejustificat pe evaluările de risc proprii ale entității.**
51. Supraveghetorii ar trebui să ia în considerare legile privind protecția vieții private ale jurisdicției¹⁵ și capacitățile de schimb de informații între agenții. Supraveghetorii ar trebui să protejeze interesele legate de confidențialitate, dar confidențialitatea nu ar trebui să constituie un impediment nejustificat în calea schimbului de informații în vederea combaterii ML, TF și a altor activități financiare ilicite. Capacitatea de a obține diverse date legate de AML/CFT va avea o influență directă asupra granularității evaluării în cadrul fiecăreia dintre categoriile/factorii de risc inerenți luați în considerare în metodologia de evaluare a riscurilor și asupra capacității supraveghetorului de a menține o evaluare actualizată a riscurilor. După cum se prevede la R.2 din Standardele GAFI, autoritățile AML/CFT (inclusiv supraveghetorii) și autoritățile responsabile de protecția datelor și a vieții private ar trebui să coopereze și să se coordoneze pentru a asigura compatibilitatea cerințelor AML/CFT cu normele privind protecția datelor și a vieții private și cu alte dispoziții similare.

Caseta 2.3. Surse de informații pentru identificarea și înțelegerea riscurilor

- **Evaluarea națională a riscurilor**, inclusiv contribuțiile altor părți interesate
- Constatări ale **activității de supraveghere** anterioare (fie la nivelul entității, fie la nivel orizontal/tematic)

De remarcat, de asemenea, că Recomandarea 2 a FATF impune cooperarea și coordonarea între autoritățile relevante pentru a asigura compatibilitatea cerințelor AML/CFT cu normele privind protecția datelor și a vieții private.

- Contribuții din partea **altor autorități** de supraveghere (naționale și internaționale), de exemplu, constatările autorităților de supraveghere prudencială cu privire la mediul mai larg de guvernare corporativă dintr-o entitate. Informații de la **entitățile reglementate cu privire la**
  - Evaluarea riscurilor și apetitul pentru risc al entității
  - Declarații de date/răspunsuri la chestionare, de exemplu, rapoarte anuale de conformitate¹⁶ care constau în întrebări referitoare la implementarea sistemelor și controalelor AML/CFT pe care entitățile le-au implementat pentru a îndeplini obligațiile legislative. A se vedea secțiunea 7.1.1 pentru exemple suplimentare.
  - Datele financiare și operaționale care sunt comunicate agențiilor de supraveghere în cadrul raportărilor de rutină în afara sediului (inclusiv datele prudenciale).
  - Contribuția la risc din partea parteneriatelor publice/private sau a altor mecanisme de consultare
  - Rezultatele testelor/auditului independent care sunt furnizate agențiilor de supraveghere.
- Feedback din partea **FIU cu privire** la rapoartele de tranzacții suspecte depuse de entități, de exemplu, cu privire la oportunitatea și calitatea depunerii acestora, la sub sau supra-raportarea în comparație cu omologii și la capacitatea de reacție a acestora la solicitarea de informații din partea FIU. Aceste elemente ar trebui să fie analizate în raport cu numărul total de operațiuni înregistrate în sectorul entității și ținând seama de nivelul de concentrare al acestui sector. De asemenea, FIU poate fi în măsură să identifice situațiile în care ar fi trebuit să fie depusă o declarație de tranzacții suspecte (STR), dar nu a fost depusă, ceea ce poate fi un indicator al eficienței sistemului de control intern al entității. Tipologiile recurente identificate în rapoartele de tranzacții suspecte pot sugera expuneri la riscuri specifice sau deficiențe ale măsurilor de atenuare a riscurilor instituite la o entitate. Schimburi periodice între autoritatea de supraveghere și UIF cu privire la evaluarea acestora privind guvernarea, funcționarea și cultura generală de risc a echipelor AML-CFT ale entității. În plus, informațiile pot fi împărtășite de către FIU înainte de inspecții sau ca urmare a altor evenimente, cum ar fi rapoartele întocmite de denunțatori.
- contribuția altor **autorități competente** (poliție, procurori, agenții de informații, autorități fiscale, vamale, anticorupție și agenții care se ocupă de sancțiuni financiare specifice, de exemplu). Aceasta include tipologii de ML/TF și observațiile și percepțiile lor privind riscurile din acest sector și, atunci când sunt disponibile,

¹⁶ În unele jurisdicții, de exemplu, în Australia, aceasta este o cerință legală. A se vedea www.austrac.gov.au/compliance-report-2019.

eficacitatea/utilitatea rezultatelor programului AML al unei instituții financiare. A se vedea secțiunea 5.6 pentru exemple.

- Constatări din **surse publice** (mass-media, rapoarte negative etc.). În cadrul autorității franceze de supraveghere a sectorului financiar (ACPR), există o divizie specializată care se ocupă de analizele de presă și care alimentează echipele de supraveghere externă cu analize de presă periodice, la cerere. Analizele periodice de presă pot fi dedicate unor probleme specifice (de exemplu, paradisurile fiscale) sau anumitor IF (furnizarea de informații privind litigiile unui IF în alte jurisdicții, informații negative privind acționarii IF etc.). În afară de agențiile de presă, printre rapoartele obișnuite ale terților se numără Transparency International și Organized Crime and Corruption Reporting Project (OCCRP).
- Constatări privind aspectele raportate de **denunțatori** și plângeri.
- Date privind populațiile excluse din punct de vedere financiar.
- Contribuții din partea omologilor, grupurilor și organizațiilor internaționale (rapoartele FATF și FSRB; orientările privind factorii de risc ale AES etc.).

2.4. Cum își actualizează supraveghetorii înțelegerea riscurilor?

52. O supraveghere eficientă depinde de capacitatea supraveghetorilor de a identifica și de a stabili în timp util prioritățile pentru domeniile și instituțiile care necesită o atenție sporită din partea supraveghetorilor. În mod obișnuit, supraveghetorii își revizuiesc și își actualizează evaluările de risc în conformitate cu un ciclu fix și ca răspuns la evenimente declanșatoare (în special în ceea ce privește evaluările de risc la nivel de entitate, iar acest lucru este explicat mai jos). În plus față de aceste actualizări, există oportunități de valorificare a informațiilor și datelor disponibile pentru a trece la o evaluare mai dinamică și mai oportună a riscurilor (a se vedea secțiunea 4.1).
53. Supraveghetorii ar trebui să se asigure că evaluările riscurilor de ML/TF rămân actualizate și relevante, prin următoarele acțiuni:
- **Stabilirea frecvenței și a elementelor declanșatoare pentru actualizarea evaluărilor riscului sectorial și al riscului de entitate în cadrul metodologiei de evaluare a riscului de supraveghere.**
  - **Identificarea și evaluarea riscurilor și a tendințelor emergente**¹⁷ în cadrul populației supravegheate, apoi revizuirea permanentă a evaluării riscurilor. Aceasta ar trebui să fie revizuită și actualizată în permanență, astfel încât să poată efectua evaluarea riscurilor pe fondul observațiilor agențiilor de aplicare a legii cu privire la amenințările și tipologiile emergente în materie de ML/TF și să ia în considerare modul în care acești factori ar afecta riscurile sectorului sau ale entității supravegheate. A se vedea exemplele 7.1.4 și 7.5.4.
  - **dialogul și schimbul de informații cu sectorul public și privat, în mod regulat**, pentru a înțelege cele mai recente tendințe și riscuri (a se vedea secțiunile 3.9 și 4.2 pentru informații suplimentare).

16

17

Riscurile și tendințele emergente pot fi identificate din diferite surse, inclusiv prin analiza informațiilor provenite de la FIU, LEA, echipele de inspecție, interacțiunile cu autoritățile de supraveghere prudențială sau cu alte autorități de supraveghere AML/CFT, sau documentele tipologice ale FATF sau ale FSRB etc.

3. Abordarea bazată pe risc a supravegherii

54. Abordarea bazată pe risc a supravegherii permite autorităților de supraveghere să își aloce resursele și atenția pe baza riscurilor identificate. Autoritățile de supraveghere ar trebui să elaboreze și să pună în aplicare strategii de supraveghere bazate pe riscuri și gradate pe baza informațiilor obținute ca parte a procesului de evaluare a riscurilor. Strategia ar trebui să ofere o legătură clară între riscurile de ML/TF (riscurile specifice jurisdicției sau sectorului) și să indice modul în care strategia propusă și utilizarea instrumentelor de supraveghere (reglementate în anexa A la prezentul ghid) abordează aceste riscuri. O strategie de supraveghere bazată pe riscuri asigură faptul că riscurile determină *natura, frecvența, intensitatea și concentrarea* supravegherii, stabilind așteptările privind implicarea cu entități din întregul spectru de riscuri, inclusiv entități cu risc ridicat și entități cu risc scăzut.

3.1. Ce este o strategie de supraveghere?

55. O strategie de supraveghere stabilește obiective clare pentru supravegherea AML/CFT, explică modul în care supraveghetorii vor aborda riscurile de ML/TF pe care le-au identificat în sectorul (sectoarele) lor și cum vor răspunde la riscurile emergente.¹⁸ Strategia nu ar trebui să se concentreze doar asupra entităților sau sectoarelor cu cel mai mare risc, ci ar trebui să stabilească, de asemenea, o acoperire adecvată a supravegherii (inclusiv monitorizarea, dacă este cazul) a tuturor entităților sau sectoarelor, inclusiv a celor asociate cu riscuri mai reduse de ML/TF. Strategia de supraveghere stabilește abordarea pe care autoritatea de supraveghere o va adopta în aplicarea instrumentelor sale pentru a aborda riscurile identificate. Strategia și rezultatele evaluării riscurilor sunt utilizate pentru a planifica activitatea de supraveghere (care include, de obicei, planuri de supraveghere sau de inspecție pe 12 sau 24 de luni). În unele cazuri, autoritățile de supraveghere pot include planuri de inspecție în strategia lor, însă strategia de supraveghere ar trebui să stabilească modul în care autoritatea de supraveghere va aborda fiecare categorie de risc, inclusiv modul în care vor fi utilizate alte instrumente de supraveghere, altele decât inspecțiile, pentru a aborda riscurile. Este important ca strategia să abordeze, de asemenea, informațiile, sprijinul și îndrumarea pe care supraveghetorul intenționează să le ofere entităților reglementate pentru a aborda riscurile identificate. Strategia de supraveghere este elaborată în conformitate cu evaluarea riscurilor de supraveghere și ar trebui să fie revizuită în funcție de necesități.
56. Dacă este cazul, supraveghetorii ar trebui să facă trimitere la principiile de supraveghere relevante atunci când aleg tipurile adecvate de intervenții de supraveghere, inclusiv la [Basel Comitetul pentru supraveghere bancară al Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară, Principiile fundamentale pentru o supraveghere eficientă](#). La elaborarea unei strategii de supraveghere AML/CFT, autoritățile de supraveghere ar trebui să se asigure că există o înțelegere a considerentelor de supraveghere mai largi. De exemplu, autoritățile ar trebui să facă schimb de informații și să comunice cu autoritățile de supraveghere prudențială sau cu alte autorități de supraveghere relevante în mod regulat pentru a se asigura că toate domeniile de îngrijorare sunt semnalate și încorporate în planul de supraveghere (după caz) și că există o conștientizare comună a programelor de

---

La elaborarea unor astfel de strategii, autoritățile de supraveghere ar trebui să se asigure că există o înțelegere a considerentelor mai largi de supraveghere. De exemplu, autoritățile ar trebui să facă schimb de informații și să comunice cu autoritățile de supraveghere prudențială sau cu alte autorități de supraveghere relevante în mod regulat pentru a se asigura că toate domeniile de îngrijorare sunt ridicate și încorporate în planul de supraveghere (după caz) și că există o conștientizare comună a programelor de supraveghere respective (inspecții planificate, analize documentare etc.).

supraveghere respective (inspecții planificate, examinări la fața locului etc.).

3.2. Cum pot strategiile de supraveghere să abordeze riscurile identificate?

57. Strategiile de supraveghere ar trebui să includă o abordare pentru aplicarea treptată a instrumentelor de supraveghere pe întreg spectrul entităților/sectoarelor supravegheate, natura, frecvența, intensitatea și concentrarea fiind determinate în funcție de nivelul de risc de ML/TF (a se vedea secțiunile 3.3, 3.4 și anexa A. Prezentare generală a instrumentelor de supraveghere).
58. Strategia de supraveghere ar trebui să articuleze raționamentul pentru abordările privind aplicarea fiecăruia dintre instrumentele de supraveghere specifice în conformitate cu ratingurile de risc de spălare a banilor și de finanțare a terorismului atribuite sectorului sau entității specifice (adică detalii privind scopul instrumentelor din punctul de vedere al rezultatului care trebuie obținut și, de asemenea, motivele pentru care se aplică în mod regulat). Întrucât standardele GAFI se concentrează mai degrabă pe rezultate decât pe procese, este important ca supraveghetorii să analizeze dacă activitățile lor contribuie la rezultatele supravegherii (și anume, identificarea/atenuarea riscurilor AML/CFT), mai degrabă decât forma sau cantitatea acestor intervenții.
59. Aplicarea acestor instrumente ar trebui să fie determinată de înțelegerea de către autoritățile de supraveghere a nivelului și naturii riscului de spălare de bani și de finanțare din punct de vedere financiar atât la nivel sectorial, cât și la nivel de entitate. Supraveghetorii ar trebui să aibă în vedere elaborarea unor strategii suplimentare adaptate/personalizate pentru a se angaja cu entitățile care prezintă cel mai mare risc de ML/TF în cadrul populației supravegheate, care poate fi peste nivelul de activitate definit pentru alte entități din cohortă. Strategiile ar trebui să fie adaptate pentru a viza riscurile specifice jurisdicției sau sectorului, care să includă nu numai identificarea și direcționarea entităților mai expuse la aceste riscuri, ci și potențialul de a efectua revizuirei tematice de supraveghere la nivelul unei selecții de entități ca răspuns la orice eveniment declanșator de risc sau la domeniile de risc prioritar identificate în materie de ML/TF (a se vedea caseta 3.1).
60. Autoritățile de supraveghere ar trebui să analizeze în mod activ modalitățile de îmbunătățire sau de creștere a abordărilor bazate pe cicluri fixe cu intervenții mai prompte pentru a aborda schimbările semnificative sau escaladarea nivelurilor de risc ale entităților reglementate. Având în vedere natura în evoluție rapidă a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, autoritățile de supraveghere ar trebui să recunoască limitările pe care le implică faptul de a se baza exclusiv pe inspecții de supraveghere bazate pe cicluri, în care durata ciclului este stabilită periodic (de exemplu, anual), utilizând o evaluare punctuală a nivelurilor de risc ale entităților (a se vedea secțiunea 2.4 privind menținerea unei înțelegeri actualizate a riscurilor).

Caseta 3.1. Utilizarea evaluărilor tematice pentru a aborda riscurile într-o gamă de entități

Supraveghetorii se concentrează din ce în ce mai mult pe abordarea riscurilor prioritare de ML/TF prin intermediul inspecțiilor tematice și al angajamentelor de supraveghere. Acestea ar putea fi efectuate la fața locului, în afara locului sau o combinație a celor două și servesc la facilitarea unei evaluări holistice a gradului de conștientizare și de atenuare a riscurilor identificate în cadrul evaluărilor de risc naționale (și sectoriale). În acest sens, o inspecție tematică sau un angajament de supraveghere tematică acordă în mod obișnuit prioritate entităților despre care supraveghetorii au apreciat că au o expunere sporită la domeniul tematic de risc

planificat, pe baza evaluărilor de risc la nivel de entitate și a monitorizării lor permanente, și ar putea include entități care, în caz contrar, ar putea avea un profil general de risc ML/TF mai scăzut. Prin intermediul acestor eforturi de supraveghere axate pe tematici, supraveghetorii sunt în măsură să sensibilizeze entitățile supravegheate cu privire la

riscurile de ML/TF care sunt cele mai relevante pentru sistemul financiar, astfel încât să se poată concentra asupra reducerii eficiente a acestor riscuri.

De exemplu, pe baza observațiilor de supraveghere ale Autorității Monetare din Singapore (MAS) și a informațiilor obținute prin intermediul mecanismelor sale naționale de evaluare a riscurilor și de coordonare, MAS a identificat și a efectuat în ultimii ani inspecții tematice specifice privind eficacitatea IF în domenii precum combaterea finanțării proliferării, monitorizarea tranzacțiilor și detectarea abuzului de persoane juridice.

Aceste inspecții au oferit bune oportunități pentru un dialog mai aprofundat cu instituțiile financiare cu privire la domeniile de risc prioritare, pentru a genera o înțelegere mai profundă a riscurilor și pentru a identifica îmbunătățirile necesare în vederea consolidării eforturilor de reducere a riscurilor. Pentru a se asigura că întregul sector este, de asemenea, informat cu privire la aceste riscuri, MAS a publicat documente de orientare cu privire la constatările și bunele practici observate în urma acestor inspecții tematice.

Sursa: Singapore

3.3. Cum își pot adapta supraveghetorii abordarea pentru a varia natura, frecvența, intensitatea și concentrarea supravegheii?

- 1. Supraveghetorii ar trebui să țină seama de următoarele patru principii atunci când decid ce instrumente să adopte pentru supraveghere. Primele trei principii ar trebui să îi ghideze pe supraveghetori în selectarea instrumentelor pe care să le utilizeze pe baza evaluării riscurilor entității reglementate, precum și a modului în care diferitele instrumente interacționează între ele. Cel de-al patrulea principiu este important, având în vedere mediul de risc în schimbare rapidă și necesitatea ca supraveghetorii să identifice principalele domenii de risc și să își adapteze abordarea/planul de supraveghere pentru a viza aceste riscuri.
  1. **Axat pe rezultate:** Supraveghetorii ar trebui să fie clari cu privire la obiectivul vizat al supravegheii pentru sector și pentru entitățile individuale. Aceste obiective contribuie la fundamentarea abordării supraveghetorului în selectarea instrumentelor de adoptat.
  2. **Caracterul adecvat al riscului:** Tipul și intensitatea instrumentelor aplicate unei entități ar trebui să fie în concordanță cu înțelegerea de către autoritatea de supraveghere a naturii și nivelului de risc al entității, precum și cu strategia de supraveghere în vigoare.
  3. **Eficiență:** La selectarea celui mai potrivit instrument, supraveghetorii trebuie să ia în considerare tipul de resurse disponibile. Supraveghetorii ar trebui să se asigure că instrumentul ales este cel mai eficient mijloc de a atinge obiectivul supraveghetorului.¹⁹

De exemplu, ar putea fi adecvate inspecții/întâlniri mai scurte și mai bine orientate. În plus, resursele ar trebui să fie utilizate cât mai eficient posibil, de exemplu: reducerea elementelor administrative (acolo unde este posibil); utilizarea unor echipe mai mici

4. **Dinamism și capacitate de reacție:** Autoritățile de supraveghere ar trebui să fie pregătite să răspundă la riscurile emergente identificate în timp util și cu agilitate, modificându-și strategia și planurile de supraveghere pentru a aborda astfel de riscuri.
- 2. Exemple de modalități prin care supraveghetorii își pot adapta abordarea pe baza riscurilor identificate includ:
    - Ajustarea **abordării de** supraveghere, de exemplu, prin ajustarea raportului dintre supravegherea la fața locului și cea în afara locului.
    - ajustarea **accentului** supravegherii, de exemplu prin concentrarea asupra gestionării riscurilor mai mari asociate anumitor produse sau servicii sau asupra unor aspecte specifice ale proceselor AML/CFT, cum ar fi identificarea clienților, evaluarea riscurilor, monitorizarea continuă și activitățile de raportare. Aceasta ar putea include ajustarea gamei de interviuri și a spațiilor care urmează să fie vizitate (de exemplu, sediul central vs. sucursale).
    - Ajustarea **frecvenței și a duratei** angajamentului de supraveghere.
    - Ajustarea **intensității și a nivelului de supraveghere**, de exemplu, prin determinarea, în funcție de risc, a domeniului de aplicare, a acoperirii și a profunzimii testării tranzacțiilor.
    - Ajustarea **resurselor** pentru a se asigura că experiența și competențele necesare sunt alocate pentru a evalua riscul identificat.
  - 3. Supraveghetorii utilizează instrumente de supraveghere din ce în ce mai diverse. Întrucât fiecare instrument de supraveghere are un obiectiv diferit și specific, autoritățile de supraveghere ar putea lua în considerare adoptarea unuia sau a mai multor instrumente sau a unor combinații ale acestora, precum și calibrarea abordărilor lor de supraveghere în funcție de obiectivul lor și de riscurile entităților. De exemplu, ar putea fi efectuate inspecții tematice pentru a aborda mai bine preocupările legate de riscurile semnificative care sunt evaluate ca fiind de natură sistemică. În cazul preocupărilor legate de riscuri specifice unei entități, supraveghetorii pot iniția o inspecție orientată asupra entității respective sau pot utiliza instrumente de monitorizare adecvate, în funcție de impactul evaluat al riscului. Maturitatea cadrului de reglementare și de supraveghere în domeniul AML/CFT ar trebui, de asemenea, să fie luată în considerare atunci când se analizează cel mai adecvat model de implementare. De exemplu, este posibil ca supraveghetorii să fie nevoiți să echilibreze resursele dedicate formării/conștientizării, inspecțiilor și stabilirii așteptărilor atunci când pun în aplicare un cadru de reglementare nou instituit. Luarea în considerare a unui astfel de echilibru este, de asemenea, necesară atunci când un supraveghetor este desemnat recent ca supraveghetor AML/CFT al unui sector și sunt necesare decizii privind alocarea de resurse pentru a acoperi un procent mai mare de entități în cadrul unor inspecții mai scurte/țintite, mai degrabă decât pentru a efectua inspecții AML/CFT complete. A se vedea exemplul 13 din [Ghidul GAFI privind supravegherea și supravegherea eficace Enforcement](#) care descrie continuumul de conformitate al Canadei și aplicarea unei serii de activități de "intensitate redusă, acoperire ridicată" la activități de "intensitate ridicată, acoperire redusă".
  - 4. Instrumentele de supraveghere cele mai intensive sunt cele care testează în mod cuprinzător controalele AML/CFT pe care entitatea supravegheată le are în vigoare. Entitățile asociate cu riscuri mai mari de ML/TF ar trebui să facă obiectul unei examinări mai frecvente și mai intense decât entitățile asociate cu niveluri mai scăzute de risc de ML/TF. De exemplu, în SUA, multe dintre cele mai mari instituții financiare au personal de inspecție rezident care

---

pentru efectuarea inspecțiilor pentru a obține o acoperire mai mare; externalizarea anumitor activități etc.

efectuează inspecții continue în materie de combatere a spălării banilor (denumite examinări în SUA) ale diferitelor componente ale mării instituții financiare. Caseta de mai jos prezintă modul în care supraveghetorii ar trebui să ia în considerare riscul de ML/TF atunci când elaborează planurile de inspecție. A se vedea exemplele 7.1.6 și 7.1.2 pentru modul în care sunt planificate inspecțiile în funcție de risc.

Caseta 3.2. Planificarea inspecțiilor și a resurselor aferente în conformitate cu strategia de supraveghere

O parte importantă a punerii în aplicare a strategiei de supraveghere în ceea ce privește inspecțiile este elaborarea unui **plan de inspecție**.

Planurile de inspecție trebuie să cuprindă:

- entitățile care vor face obiectul inspecțiilor sau analizelor planificate în materie de AML/CFT pe parcursul unei perioade determinate (de exemplu, inspecții care urmează să se desfășoare pe parcursul unui an sau al mai multor ani și care pot include, de asemenea, acțiuni de monitorizare a inspecțiilor anterioare)
- tipul și domeniul de aplicare al acestor inspecții sau examinări, ținând seama de nivelul de risc asociat fiecărei entități
- dacă este cazul, obiectivul fiecărei inspecții sau revizuirii, ținând seama de riscurile specifice care au fost identificate sau de obiectivele specifice care au fost convenite (de exemplu, constatarea faptelor pentru a informa o evaluare continuă a riscurilor) și
- resursele de supraveghere necesare pentru fiecare inspecție sau revizuire, precum și un calendar pentru fiecare inspecție sau revizuire.

Planurile de inspecție ar trebui:

- să includă abordarea care urmează să fie adoptată în cazul entităților cu diferite niveluri de expunere la risc, în conformitate cu strategia de supraveghere
- să lase suficientă flexibilitate pentru a se adapta sau a aborda inspecțiile neplanificate declanșate de evenimente de risc sau de informații noi care nu ar fi putut fi prevăzute la momentul în care a fost convenit planul
- să fie documentate în mod adecvat și modificate în cazul în care expunerea la risc a unei entități incluse în plan s-a schimbat sau dacă un nou risc este identificat în cursul supravegherii la fața locului sau în afara acestuia; și
- să fie reglementată de o politică internă care să stabilească la ce nivel ar trebui convenit/aprobat planul în cadrul unității de supraveghere, modul în care pot fi analizate progresele înregistrate în raport cu planul, procesul de aprobare a modificărilor aduse planului și măsura în care poate fi publicată o imagine de ansamblu a planului (de exemplu, numărul de inspecții per grad de risc).

Sursa: Adaptat după orientările Autorității Bancare Europene și ale FMI.

3.4. Cum pot utiliza supraveghetorii o combinație de instrumente off-site și on-site pentru a-și consolida abordarea bazată pe riscuri?

65. După cum s-a arătat mai sus, există o serie de instrumente de supraveghere pe care supraveghetorii le pot utiliza individual sau în combinație pentru a obține rezultatele de supraveghere dorite. Aceste instrumente, atunci când sunt utilizate în combinație, ar putea avea efecte de consolidare reciprocă în ceea ce privește consolidarea eficacității supravegherii.
66. Monitorizarea în afara sediului ajută supraveghetorii să se țină la curent cu peisajul riscurilor de spălare de bani și de finanțare a terorismului, cu profilurile de risc inerente ale entităților reglementate și cu potențialele deficiențe de control ale acestor entități. Astfel, cunoștințele dobândite în urma monitorizării la fața locului ar putea ghida abordarea și concentrarea examinărilor la fața locului efectuate de supraveghetori. De exemplu, rezultatele evaluărilor preliminare²⁰ pot fi utilizate pentru a adapta natura, frecvența, intensitatea și concentrarea supravegherii, precum și pentru a ghida autoritatea de supraveghere cu privire la modul în care trebuie să orienteze atenția către domeniile cu risc mai ridicat. O monitorizare eficientă în afara sediului presupune colectarea și analiza datelor și informațiilor pentru a permite monitorizarea continuă a unui întreg sector, în loc de un instantaneu al uneia sau mai multor entități. De exemplu, supravegherea riscurilor (monitorizarea de către autoritatea de supraveghere a datelor și informațiilor relevante, inclusiv a informațiilor STR/CTR, atunci când sunt disponibile) ar putea contribui la detectarea zonelor de risc emergente în sectorul supravegheat, precum și a indiciilor privind probleme semnificative de control AML/CFT în entitățile reglementate.
67. În cazul în care activitățile de monitorizare în afara sediului indică preocupări legate de riscuri semnificative pentru o entitate reglementată, ar putea justifica adaptarea de către supraveghetori a planurilor existente de inspecție la fața locului pentru a declanșa imediat o inspecție motivată a entității respective. În concordanță cu o abordare bazată pe riscuri, astfel de inspecții motivate ar trebui să aibă prioritate față de orice inspecții de rutină, având în vedere că s-a materializat un eveniment declanșator de risc semnificativ.
68. În general, inspecțiile la fața locului le oferă supraveghetorilor posibilitatea de a efectua o examinare mai amănunțită a controalelor entităților prin efectuarea de teste de eșantionare și de a completa activitatea în afara locului. În mod similar, acestea contribuie, de asemenea, la validarea profilului de risc al entității, astfel încât acesta să poată fi ajustat în funcție de necesități. În mod conex, poate exista și un proces în afara locului (preangajare) în care evaluarea riscurilor entităților reglementate este revalidată înainte de o inspecție la fața locului. Interacțiunile cu consiliul de administrație, conducerea și personalul entităților în timpul procesului de inspecție ar contribui la informarea evaluărilor supraveghetorilor cu privire la cultura de risc a entităților.
69. Unele sau toate elementele inspecțiilor de supraveghere, inclusiv testarea prin sondaj,

20

Evaluările de risc pe care se bazează și auditurile independente ar trebui să ia în considerare și să testeze în mod corespunzător toate domeniile de risc, inclusiv produsele, serviciile, clienții, canalele de livrare și locațiile geografice în care instituția financiară sau DNFBP își desfășoară activitatea și își desfășoară activitatea, utilizate pentru a determina procedurile de revizuire și orice test care ar trebui efectuat.

pot fi, de asemenea, efectuate în mod foarte eficient în afara locului, prin obținerea de informații de la entitate și prin aplicarea instrumentelor SupTech. În cazul în care testarea în direct nu este posibilă în afara sediului, testarea standard prealabilă prin sondaj poate suplimenta testarea în direct suplimentară, mai bine orientată, în timpul vizitei la fața locului - de exemplu, atunci când se efectuează o trecere în revistă a unui sistem CDD, se selectează clienți (selecție aleatorie/în funcție de nivelul de risc etc.) și, în cadrul unei evaluări "în direct", se solicită membrului entității să prezinte evaluarea riscului clientului, documentația CDD etc.

70. Pe măsură ce accesul la tehnologie și utilizarea acesteia se îmbunătățesc, supraveghetorii ar putea fi capabili să desfășoare o parte semnificativă a activității lor în afara sediului (a se vedea secțiunea 4.1). Pe măsură ce entitățile reglementate își transformă activitatea și funcțiile de conformitate AML/CFT cu ajutorul tehnologiei, granițele dintre intervențiile off-site și cele on-site sunt din ce în ce mai neclare, deoarece datele acestora sunt păstrate în format electronic, iar tehnologia de supraveghere este o necesitate pentru a efectua o supraveghere eficientă. Pe măsură ce capacitățile de monitorizare off-site se maturizează, pot exista abordări suplimentare sau alternative care să le permită supraveghetorilor să identifice, să monitorizeze și să vizeze mai eficient riscurile. După caz, supraveghetorii ar trebui să evalueze și să ia în considerare adaptarea cadrelor lor de supraveghere, ținând seama de avantajele și dezavantajele diferitelor abordări.

3.5. Cum ar trebui să trateze autoritățile de supraveghere sectoarele și entitățile cu risc mai scăzut?

71. În timp ce majoritatea resurselor de supraveghere ar trebui să fie dedicate domeniilor cu **risc ridicat de ML/TF**, strategiile de "supraveghere" ar trebui să stabilească, de asemenea, abordarea de supraveghere pentru domeniile cu **risc mai scăzut de ML/TF**. Într-un cadru de supraveghere bazat pe riscuri, este de așteptat să existe domenii și segmente ale entităților reglementate care sunt evaluate ca având un risc mai scăzut de ML/TF. După cum s-a stabilit mai sus în prezentul ghid, evaluarea solidă a riscurilor la nivel sectorial sau subsectorial nu necesită neapărat o evaluare a fiecărei entități din sector (a se vedea secțiunea 2.1.1). Analiza riscurilor poate fi efectuată cu diferite grade de detaliere, în funcție de tipul de risc și de scopul evaluării riscurilor, precum și pe baza informațiilor, datelor și resurselor disponibile²¹ (de exemplu, ținând cont de natura, amploarea și complexitatea entităților/sectoarelor relevante).
72. Ar trebui să fie clar că entitățile cu risc mai scăzut fac în continuare obiectul unei atenții de supraveghere proporționale cu nivelul și natura riscului pe care îl prezintă. Aceasta din urmă poate implica aplicarea instrumentelor de supraveghere printr-o combinație de cicluri de supraveghere mai puțin frecvente, teste prin sondaj și/sau intervenții reactive. Nu se așteaptă ca autoritățile de supraveghere să acopere toate entitățile cu risc scăzut de spălare de bani și de finanțare anticipată în cadrul unui ciclu de inspecție fix în timp, în special în cazul în care există populații mari de entități cu risc scăzut de spălare de bani și de finanțare anticipată.²²
73. Monitorizarea entităților cu risc mai scăzut poate permite o aplicare limitată a instrumentelor la fața locului. De exemplu, o posibilă abordare de supraveghere pentru entitățile cu risc mai scăzut este aceea de a se axa pe detectarea oricărui eveniment de risc semnificativ sau a escaladării profilurilor de risc în rândul entităților cu risc scăzut, astfel încât supraveghetorii să poată interveni în mod eficient pentru a reduce riscurile. În astfel de scenarii, natura riscurilor materializate și rezultatele dorite în materie de supraveghere ar trebui să ghideze aplicarea unui set adecvat de instrumente (fie la fața locului, fie în afara acestuia sau o combinație). A se vedea secțiunea 3.4 pentru informații suplimentare.
74. Autoritățile de supraveghere ar trebui să își testeze periodic înțelegerea și ipotezele privind nivelul de risc de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, precum și caracterul adecvat al controalelor din entitate/sector (a se vedea secțiunea 2.4). Autoritățile de supraveghere ar trebui, de asemenea, să aibă capacitatea de a desfășura activități de supraveghere pe bază de răspuns sau de reacție, în cazul în care au fost primite informații care ar merita o intervenție de supraveghere (de exemplu, informații provenite din declarații sau chestionare, de la alte autorități de supraveghere, de la rapoarte din mass-media sau de la denunțatori, sau de la autoritățile de aplicare a legii sau de la FIU/STR).
75. De asemenea, autoritățile de supraveghere ar trebui să se asigure că educația și acțiunile de informare se extind și la sectoarele cu risc mai scăzut pentru a le permite acestora să pună în aplicare măsuri proporționale și bazate pe riscuri și pentru a contribui la identificarea și

21

22

A se vedea Ghidul FATF privind incluziunea financiară, care prezintă mai multe detalii privind evaluarea riscurilor pentru aplicarea măsurilor simplificate de precauție și a scutiilor justificate.

Cu toate acestea, autoritățile de supraveghere nu ar trebui să instituie scutiri generale care să scutească toate entitățile cu risc scăzut sau toate sectoarele cu risc scăzut de posibilitatea de a fi supuse inspecțiilor la fața locului. Din punct de vedere preventiv, pentru a încuraja conformitatea, chiar dacă, în mod normal, doar o mică parte din entitățile reglementate ar putea face obiectul unei inspecții la fața locului în orice perioadă de timp, orice entitate/sector ar putea fi supus(ă) unei inspecții la fața locului la un moment dat. Acest lucru ar putea fi realizat prin intermediul unui număr minim de inspecții la fața locului (anuale) aleatorii și/sau ar trebui să existe o politică care să dicteze în ce circumstanțe cu risc ridicat (de exemplu, atunci când sunt prezenți anumiți indicatori de risc) ar fi justificată o inspecție la fața locului a unei entități sau a unui sector, în pofida riscului, de altfel scăzut.

raportarea oricăror riscuri de spălare de bani și de finanțare a terorismului care pot apărea. În ceea ce privește obiectivele naționale de incluziune financiară, autoritățile de supraveghere pot juca, de asemenea, un rol în: a) reducerea cerințelor impuse entităților cu risc mai scăzut care nu reduc riscurile suficient pentru a justifica efortul pe care îl consumă; b) asigurarea altor entități reglementate care furnizează servicii financiare entităților cu risc mai scăzut că aceste entități cu risc mai scăzut sunt supravegheate în mod adecvat. A se vedea exemplele 7.6.1 și 7.6.3.

Caseta 3.3. Supravegherea sectoarelor și entităților cu risc mai scăzut și sprijinirea incluziunii financiare

Un aspect important în cadrul supravegherii bazate pe risc este distribuția proporțională cu riscul a resurselor între diferitele domenii și sectoare de risc. În special, pot exista sectoare cu risc mai scăzut la nivel național, segmente cu risc mai scăzut într-un anumit sector sau instituții cu risc mai scăzut într-un sector. În plus, în cadrul unei instituții raportoare, pot exista produse, servicii, canale de distribuție, clienți sau zone geografice cu risc mai scăzut. Cu toate acestea, un risc mai scăzut nu înseamnă că nu există niciun risc, iar supraveghetorii ar trebui să se asigure că pot detecta în mod eficient orice noi probleme de risc semnificativ în cadrul sectoarelor și entităților cu risc scăzut. Deși autoritățile de supraveghere pot dedica mai puține resurse sectoarelor cu risc mai scăzut, acestea ar trebui să aloce totuși resurse suficiente pentru a verifica și monitoriza înțelegerea riscurilor din aceste sectoare, permițând în același timp o alocare mai mare de resurse de supraveghere pentru sectoarele cu risc mai ridicat.

Cerințele de reglementare ar trebui, de asemenea, să fie proporționale cu nivelul și natura riscului prezent în sectoare și entități. Recomandarea 1 și INR 1 permit jurisdicțiilor să excepteze anumite tipuri de entități reglementate de la respectarea unora dintre recomandările GAFI, în cazul în care se dovedește că există un risc scăzut, iar exceptarea are loc în circumstanțe strict limitate și justificate. În plus, într-un regim AML/CFT bazat pe riscuri, cerințele privind DCD, controalele interne, funcția de conformitate, monitorizarea continuă, STR și alte cerințe de raportare ar trebui să corespundă, de asemenea, nivelului de risc al sectorului și al instituțiilor.

Supravegherea bazată pe risc a sectoarelor cu risc mai scăzut este, de asemenea, importantă din perspectiva incluziunii financiare. Obligațiile legale sau de reglementare disproporționate, așteptările de supraveghere și lipsa de îndrumare din partea autorităților de supraveghere pot duce la aplicarea unor controale DCD și a altor controale AML/CFT inutile de prohibitive în sectoarele cu risc mai scăzut, ceea ce ar putea duce la creșterea costului produselor și serviciilor și, în cele din urmă, la subminarea obiectivelor de incluziune financiară. Dintr-o perspectivă holistică, obligațiile excesive în materie de AML/CFT pot crește riscurile globale de ML/TF prin:

- să determine utilizatorii potențiali să se orienteze către sectorul nereglementat, ca urmare a faptului că nu au acces la serviciile financiare disponibile, sau
- creșterea costurilor de conformitate astfel încât să devină neprofitabilă furnizarea de produse și servicii persoanelor sau entităților care nu generează venituri substanțiale [cum ar fi organizațiile non-profit (NPO) (a se vedea secțiunea 10.1)] și transferarea acestor tranzacții către canale mai puțin transparente.

În Statele Unite, autoritățile de supraveghere bancară au reiterat abordarea bazată pe risc în ceea ce privește NPO, în care autoritățile de supraveghere bancară au reamintit

băncilor care oferă servicii financiare acestui sector că nu trebuie să considere că sectorul caritabil în ansamblu prezintă un risc uniform sau inacceptabil de ridicat pentru

Riscuri de ML/TF.²³ Supraveghetorii bancari au furnizat orientări neobligatorii cu privire la factorii care trebuie luați în considerare în identificarea profilului de risc AML/CFT al organizațiilor fără scop lucrativ.

Caseta 3.4. Rolul autorităților de supraveghere în identificarea de-risc sau în încurajarea practicilor financiare incluzive

În timp ce o abordare bazată pe risc impune supraveghetorilor să își concentreze atenția asupra domeniilor cu risc mai ridicat, domeniile cu risc mai scăzut necesită în continuare atenție, în special în cazul în care excluderea financiară reprezintă o preocupare. Excluderea financiară a clienților prezintă riscuri serioase de ML/FT, deoarece clienții pot căuta economia de numerar nereglementată sau pot accesa servicii oferite de furnizori care ar putea să nu dispună de măsuri solide de control al riscurilor. În cazul în care autoritățile de supraveghere identifică faptul că o instituție este implicată în închiderea pe scară largă și nediscriminatorie a conturilor sau în refuzul de a furniza servicii sau că nu aplică măsuri simplificate de precauție în cazul în care riscurile sunt, în general, evaluate ca fiind mai scăzute, autoritățile de supraveghere ar trebui să implice instituția în cauză pentru a înțelege motivele deciziilor sale.

După cum se arată în Ghidul GAFI privind serviciile de transfer de valori monetare (2016), deși decizia de a introduce măsuri simplificate de precauție sau de a accepta sau de a menține o relație de afaceri este, în ultimă instanță, o decizie comercială pentru entitate, supraveghetorii trebuie să analizeze aceste decizii pentru a înțelege dacă aceste decizii pot indica necesitatea unor clarificări sau reforme în materie de supraveghere sau dacă indică un domeniu în care riscurile se schimbă sau o altă dinamică, cum ar fi preocupările legate de profit. În cazul în care deciziile de a restricționa sau de a pune capăt relațiilor cu clienții se datorează unei neînțelegeri a flexibilității abordării bazate pe risc, autoritățile de supraveghere vor fi în măsură să ofere îndrumări adecvate cu privire la ceea ce presupune RBA.²⁴

Este posibil ca entitățile să se angajeze în refuzul nediscriminatoriu de a furniza servicii unor întregi categorii de clienți, fără a lua în considerare, în mod serios și cuprinzător, nivelul lor de risc și măsurile de reducere a riscului pentru clienții individuali dintr-un anumit sector. Acest lucru este contrar sfaturilor oferite de FATF.²⁵

3.6. Cum pot dezvolta autoritățile de supraveghere o abordare bazată pe risc mai solidă în timp?

76. Supraveghetorii ar trebui să se asigure că strategiile lor de supraveghere sunt ținute sub control.

revizuire periodică. Prin punerea în aplicare a strategiei, autoritățile de supraveghere vor înțelege mai bine calitatea controalelor AML/CFT ale entităților supravegheate și profilurile de risc ML/TF ale modelelor de afaceri, precum și eficacitatea diferitelor instrumente de supraveghere. Aceste cunoștințe ar trebui să fie utilizate pentru a îmbunătăți înțelegerea

23
24
25

<https://home.treasury.gov/news/press-releases/sm1183>
www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/reports/Guidance-RBA-money-value-transfer-services.pdf
www.fatf-gafi.org/documents/documents/rba-and-de-risking.html

globală a riscurilor de ML/TF atât la nivel sectorial, cât și la nivelul fiecărei entități în parte, împreună cu luarea în considerare a oricăror riscuri noi/emergente de ML/TF. Crearea și menținerea memoriei instituționale sunt esențiale pentru a realiza acest lucru.

77. În plus, autoritățile de supraveghere ar trebui să utilizeze experiența acumulată în urma îndeplinirii sarcinilor de supraveghere pentru a spori eficacitatea strategiilor lor de supraveghere și pentru a **perfecționa și îmbunătăți în permanență aceste metode**. În plus, în mod continuu, evaluarea riscurilor (împreună cu procesul de planificare a supravegherii) nu ar trebui să se desfășoare în mod izolat, ci în strânsă coordonare cu supravegherea prudențială și cu alte departamente relevante (sau cu alte autorități de supraveghere). Orice modificare a înțelegerii riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și/sau propuneri de rafinare sau de îmbunătățire a combinației de instrumente de supraveghere care urmează să fie aplicate ar trebui să fie luate în considerare în contextul revizuirii strategiei globale, cu scopul de a continua să se îmbunătățească și să se consolideze abordarea de supraveghere pentru a se asigura că aceasta rămâne eficientă.
78. Autoritățile de supraveghere ar trebui să pună în aplicare mecanisme care să asigure evaluări de supraveghere solide și consecvente și independența în ceea ce privește procesul decizional în cadrul supravegherii bazate pe riscuri în domeniul AML/CFT. De exemplu, atunci când se stabilește un rating de risc pentru un sector și pentru entități individuale, decizia ar trebui să fie susținută de o descriere documentată a evaluării (inclusiv constatările din activitățile la fața locului și în afara acestuia etc.) și de raționamentul care să explice ratingul de risc propus.
79. Supraveghetorii, în special cei care au populații de supraveghere mai mari și mai complexe, pot aplica măsuri suplimentare pentru a asigura coerența. De exemplu, ratingurile de risc atribuite ar putea face obiectul unei evaluări inter pares/contestații de către alți membri ai personalului din cadrul unității de supraveghere AML/CFT care nu au fost implicați în evaluare.²⁶ Alte exemple de metode pentru a spori și mai mult integritatea evaluării (atât la nivel sectorial, cât și la nivel de entitate), ar putea include un grup de supraveghere care să ofere o judecată independentă și să promoveze coerența. Astfel de paneluri ar putea fi formate din membri ai conducerii/reprezentanți/personal specializat din cadrul organismului de supraveghere care nu sunt implicați în supravegherea directă a entității/sectorialului. Supraveghetorii responsabili de supravegherea directă a entităților ar putea prezenta constatările și recomandările lor grupului de supraveghere pentru o revizuire "orizontală" în vederea asigurării coerenței judecății în materie de supraveghere. În timp, panelul de supraveghere și-ar forma o idee despre modul în care sunt abordate problemele de supraveghere AML/CFT într-o serie de contexte și va putea transmite în mod util acest lucru supraveghetorilor/echipelor a căror perspectivă este inevitabil mai restrânsă, bazată pe entitățile pe care le supraveghează direct.
80. **Este necesară o formare adecvată pentru a sprijini un cadru de supraveghere eficace bazat pe riscuri în domeniul AML/CFT.** Formarea este necesară la toate nivelurile, de la supraveghetorii din prima linie până la manageri și membrii consiliului de administrație. Formarea ar trebui să acopere aspecte precum modul de interacțiune cu entitățile și procesul decizional bazat pe risc. Implicarea vizibilă și activă a personalului de conducere în formare transmite un semnal puternic cu

---

Este de preferat ca această etapă să fie efectuată întotdeauna atunci când se modifică un rating de risc sectorial. Nu se intenționează ca această etapă să fie efectuată pentru toate entitățile, ci ar putea avea la bază un număr prestabilit de entități, pe bază anuală, care sunt selectate pe bază de eșantion și care ar trebui să includă entități din toate ratingurile de risc.

privire la angajamentul acestora față de proces.

81. În anumite circumstanțe, **tranziția de la o abordare bazată pe norme la o abordare bazată pe riscuri necesită timp**. Aceasta poate necesita o schimbare în cultura de supraveghere, iar conducerea organismelor de supraveghere trebuie să își articuleze toleranța la risc. De asemenea, trebuie să se recunoască faptul că punctele slabe legate de AML/CFT în domeniile cu risc mai scăzut de ML/TF pot trece neobservate de supraveghetori în aplicarea supravegherii bazate pe riscuri, iar răspunsurile la acestea vor fi guvernate în mare măsură de faptul că se află în interiorul sau în afara intervalului de rezultate acceptabile implicat de toleranța la risc.
82. Autoritățile de supraveghere din diferite sectoare și autoritățile de supraveghere din diferite jurisdicții ar trebui să încurajeze colegialitatea și să facă schimb de bune practici, de exemplu, prin facilitarea vizitelor de "bune practici", în special pentru autoritățile care au cadre mai puțin mature, pentru a învăța de la autoritățile de supraveghere AML/CFT mai bine stabilite/eficiente, În plus, autoritățile de supraveghere mai bine stabilite ar trebui să facă schimb de bune practici și să faciliteze inspecțiile de "bune practici". Pentru exemple de cooperare între autoritățile de supraveghere, a se vedea secțiunea 7.5.

3.7. Cum ar trebui aplicate acțiunile de remediere și sancțiunile disponibile în cadrul supravegherii bazate pe riscuri?

83. R.35 prevede că jurisdicțiile trebuie să dispună de o gamă de măsuri eficiente, proporționale și disuasive
sancțiunile, fie ele penale, civile sau administrative, disponibile pentru a trata persoanele fizice sau juridice care nu respectă cerințele AML/CFT. GAFI [Orientări privind supravegherea și aplicarea](#) este un ghid cuprinzător privind acțiunile de remediere și sancțiunile. Această secțiune se concentrează pe legăturile dintre adoptarea unei abordări bazate pe riscuri în ceea ce privește supravegherea și aplicarea de măsuri corective și sancțiuni.
84. Autoritățile de supraveghere ar trebui să aibă acces la o gamă de măsuri de remediere și sancțiuni care pot fi aplicate în funcție de nivelul și natura deficiențelor sau a lacunelor identificate în cadrul controalelor AML/CFT și al sistemului de gestionare a riscurilor ale entității reglementate. Această gamă ar putea include avertismente, scrisori de acțiune, ordine, acorduri, sancțiuni administrative, penalități și amenzi, precum și alte restricții și condiții privind activitățile unei entități, care pot fi progresive în ceea ce privește severitatea, solicitând entităților să remedieze deficiențele în materie de AML/CFT și orice încălcare a obligațiilor AML/CFT sau eșecul de a atenua riscurile în timp util.
85. La evaluarea măsurilor corective sau a sancțiunilor adecvate care trebuie aplicate în cadrul unei abordări de supraveghere bazate pe riscuri, supraveghetorii ar trebui să ia în considerare următoarele:
  - natura constatărilor - deficiențele legate de domeniile cu risc mai ridicat, inclusiv cele identificate în cadrul unei evaluări a riscurilor la nivel național, sectorial sau de supraveghere, ar putea fi considerate prioritare pentru măsuri de remediere sau sancțiuni, după caz.
  - impactul sau prejudiciul pe care îl are deficiența sau lacuna identificată în ceea ce privește expunerea entității, a sectorului și a publicului la riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului (de exemplu, dacă este vorba de o defecțiune sistemică, de un incident izolat sau de o altă activitate evidentă, cum

ar fi omisiunea de a raporta volume mari de activități suspecte sau alte rapoarte obligatorii și durata de timp în care deficiența sau lacuna identificată în sistemul de gestionare a riscurilor al entității reglementate a rămas nerezolvată sau necorectată. Supraveghetorii pot lua în considerare domeniul de aplicare al deficienței în ceea ce privește probabilitatea ca riscurile să se materializeze, având în vedere dimensiunea, natura, acoperirea geografică, volumul activităților desfășurate de entitate).

- utilizarea competenței de a retrage, restricționa sau suspenda licența entității (sau echivalentul pentru cele înregistrate), dacă este cazul, de exemplu, în situațiile în care s-a stabilit prin proces că entitatea a fost implicată în activități infracționale legate de ML sau TF, o încălcare gravă și sistematică a măsurilor AML/CFT, sau sancțiuni sau interdicții similare aplicabile directorilor și managerilor de rang înalt.
  - publicarea rezultatelor acțiunilor de supraveghere și furnizarea de informații cu privire la deficiențele entităților relevante pentru a contribui la abordarea riscurilor din întregul sector, pe măsură ce alte entități iau act de consecințele unor deficiențe similare.
86. Pe baza acestor considerente, acțiunile de remediere și aplicarea de sancțiuni eficiente ar trebui să urmărească nu numai descurajarea acțiunilor nepotrivite din trecut și corectarea punctelor slabe ale proceselor, procedurilor și sistemelor sau controalelor din cadrul entităților reglementate, ci și **promovarea unor schimbări de comportament pentru a încuraja o cultură corporativă a conformității care să cuprindă consiliul de administrație, conducerea superioară, echipele de conformitate și toți ceilalți membri ai personalului relevant al entității în cauză**. În acest scop, autoritățile de supraveghere ar trebui să aibă posibilitatea de a aplica măsuri corective și sancțiuni proporționale la încălcări mai mari sau mai mici ale cerințelor de supraveghere împotriva consiliului de administrație și a conducerii, a proprietarilor care dețin controlul și a altor angajați ai entităților reglementate, în funcție de nivelul de responsabilitate al acestora în comiterea încălcării, în special în cazul încălcărilor intenționate sau grave. De asemenea, autoritățile de supraveghere ar trebui să se asigure că departamentele de conformitate ale entităților reglementate au o statură, o independență, un personal și resurse suficiente, proporționale cu profilul de risc al entității. Încrederea pe care o are o autoritate de supraveghere în intenția, angajamentul și capacitatea demonstrată a unei instituții de a remedia în mod satisfăcător deficiențele identificate poate influența alegerea de către autoritatea de supraveghere a instrumentelor sau tehnicilor de remediere formale sau informale. De exemplu, în cazul în care autoritățile de supraveghere identifică o deficiență de control importantă, dar consideră că instituția are o cultură satisfăcătoare de conformitate și o capacitate ridicată de remediere a problemei, autoritățile de supraveghere pot opta pentru o abordare mai ușoară a tehnicilor de remediere.
87. **De asemenea, autoritățile de supraveghere ar trebui să ia în considerare transparența, consecvența și proporționalitatea în aplicarea măsurilor de remediere sau a sancțiunilor, ținând seama în același timp de specificul entității în cauză**, de natura și importanța deficiențelor în materie de atenuare a riscurilor și de deficiența sau lacuna identificată. Ar trebui să se ia în considerare stabilirea de politici/linii directoare pentru a determina care sunt măsurile de remediere și/sau sancțiunile cele mai adecvate care trebuie aplicate în anumite circumstanțe, precum și metodologii pentru calcularea/determinarea cuantumului amenzilor, a severității ordonanțelor și a sancțiunilor administrative care să fie disuasive și proporționale cu dimensiunea entității reglementate, precum și cu gravitatea eșecului. O astfel de

aplicare transparentă și consecventă ar putea îmbunătăți punerea în aplicare efectivă a măsurilor de combatere a terorismului și a finanțării terorismului în rândul entităților reglementate.

88. Pe de altă parte, autoritățile de supraveghere ar trebui să evite să adopte o abordare de "toleranță zero" sau de "eșec zero" sau să aplice sancțiuni obligatorii entităților în cazul în care impactul asupra riscului nu este semnificativ sau în cazul în care deficiențele sunt mai puțin relevante din perspectiva atenuării riscurilor, deoarece acest lucru ar putea transmite un mesaj greșit entităților reglementate și ar putea crea un stimul pentru ca acestea să revină la o abordare bazată pe norme. Deși, în unele cazuri, sancțiunile pot fi adecvate pentru nerespectarea în domenii cu risc mai scăzut (de exemplu, pentru a aborda nerespectarea repetată, conștientă sau intenționată a cerințelor AML/CFT), autoritățile de supraveghere ar trebui să ia în considerare totalitatea eforturilor de atenuare ale entității și să utilizeze flexibilitatea abordării bazate pe risc a supravegherii pentru a evita sancționarea entităților care își concentrează eforturile în domenii cu risc mai ridicat.

3.8. Cum ar trebui ca autoritățile de supraveghere să măsoare eficacitatea abordării bazate pe risc?

89. **De asemenea, supraveghetorii ar trebui să înregistreze, să monitorizeze și să analizeze în mod corespunzător propriile activități de supraveghere și rezultatele acestora.** Atunci când își elaborează modelele de supraveghere, supraveghetorii ar trebui să se asigure că dispun de un depozit pentru înregistrarea angajamentelor de supraveghere (de preferință în format digital) cu fiecare entitate, inclusiv detalii privind problemele identificate, planurile de acțiune relevante și evaluarea riscurilor pentru fiecare entitate. Supraveghetorul ar trebui să poată extrage date și informații de gestiune (IM) pentru a măsura performanța în raport cu indicatorii-cheie de risc și cu problemele identificate și profilurile de risc ale fiecărei entități și ale fiecărui sector în parte, și să le introducă în formă agregată în procesul ANR.
90. **Supervizorii sunt încurajați să utilizeze date pentru a determina și a demonstra impactul supravegherii lor.** De exemplu, utilizarea unui sistem de înregistrare a misiunilor de supraveghere care să permită extragerea de date pentru a ilustra modul în care supravegherea a avut un impact asupra gestionării riscurilor și a conformității, atât la nivelul firmei, cât și la nivel sectorial. Datele pot ajuta la identificarea modelelor în schimbare în ceea ce privește numărul, gradul de gravitate a problemelor identificate peste timp și fluctuațiile în ceea ce privește aprecierile privind eficacitatea controalelor. Aceasta include analiza schimbărilor în ceea ce privește calitatea sau gestionarea riscurilor și profilul de risc al instituțiilor individuale, precum și tendințele generale din sector, inclusiv preocupările legate de reducerea riscurilor și de excluderea financiară.
91. Aceste informații ar trebui, de asemenea, să fie utilizate pentru a direcționa mai bine aplicarea resurselor de supraveghere și a instrumentelor de supraveghere și pentru a fundamenta abordarea inițiativelor de informare. De exemplu, analiza datelor de supraveghere poate indica o creștere a problemelor care rezultă din potențiale deficiențe în ceea ce privește capacitățile de monitorizare a tranzacțiilor ale entităților reglementate, ceea ce ar putea determina autoritatea de supraveghere să emită noi orientări sau cerințe pentru a aborda această tendință în curs de dezvoltare. Pe de altă parte, datele pot indica, de asemenea, dacă eforturile de supraveghere reușesc în ceea ce privește impactul lor asupra îmbunătățirii măsurilor de combatere a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului într-o entitate sau în întregul sector, prin care constatările identificate

în timpul inspecțiilor trec de la spațiul în care sunt identificate lacune semnificative la constatări identificate în timp suplimentar care sunt de o natură mai puțin gravă și se situează mai degrabă în spațiul perfecționărilor sau al îmbunătățirilor. Îmbunătățirea calității evaluărilor de risc efectuate de entități poate fi o altă măsură a eficacității.

92. O altă măsură care poate ajuta autoritățile de supraveghere să determine impactul supravegherii lor asupra eficacității gestionării riscurilor de către entități este **luarea în considerare a principalelor rezultate ale cadrelor AML/CFT, de exemplu, calitatea rapoartelor privind tranzacțiile suspecte**. Supraveghetorii ar trebui să solicite feedback din partea UIF-urilor cu privire la numărul, calitatea și oportunitatea rapoartelor pe care le-au primit de la sectoare și entități, întrucât îmbunătățirile în acest domeniu pot fi, de asemenea, un indicator al rezultatelor de succes ale activităților de supraveghere. Unii dintre factorii relevanți pe care supraveghetorii ar putea să-i ia în considerare includ:

- Numărul de infracțiuni de spălare a banilor și de trafic de fonduri comise prin utilizarea infrastructurii sectorului și orice modificări relevante ale tendințelor
- Modificări în ceea ce privește numărul și calitatea STR transmise de entitățile din sector și promptitudinea acestei raportări
- Numărul de încălcări sau deficiențe, inclusiv deficiențe repetate, comise de entități și gravitatea acestor deficiențe,
- Plângeri primite de la părțile interesate și
- Dovezi că entitățile depășesc o abordare de tip "tick-box" și demonstrează un angajament față de obiectivele AML/CFT bazate pe riscuri, inclusiv răspunsuri proporționale pe tot spectrul de riscuri (inclusiv zone cu risc mai mare și mai mic).

93. Măsurarea rezultatelor măsurilor de supraveghere și feedback-ul cu privire la principalele rezultate ale cadrelor AML/CFT pot contribui la protejarea împotriva prejudecăților de confirmare.

Atunci când acest feedback nu se aliniază cu înțelegerea riscurilor de către supraveghetori, acest lucru ar trebui să îi determine pe aceștia să își reconsidere ipotezele. Supraveghetorii ar trebui să aplice măsuri pentru a-și revizui modelele de risc sau evaluările de risc pe baza angajamentului cu agențiile de aplicare a legii, cu FIU și cu partenerii internaționali și a testelor ad-hoc sau pe bază de eșantionare, sau utilizând rapoarte ale denunțătorilor sau rapoarte negative din mass-media.

94. **Ar trebui să existe mecanisme care să promoveze responsabilitatea și transparența în ceea ce** privește eficacitatea abordării bazate pe risc a autorității de supraveghere. Acestea ar trebui să includă cel puțin una dintre următoarele: (i) supravegherea de către consiliul de administrație al autorității de supraveghere; (ii) supravegherea de către autoritatea de supraveghere a SRB (într-un model descentralizat); (iii) revizuirea de către un Birou de Audit de Stat sau de către un organism guvernamental similar; și (iv) după caz, publicarea informațiilor referitoare la strategia de supraveghere și la planurile de inspecție și la rezultatele angajamentelor de supraveghere. De exemplu, fără a afecta independența operațională a supraveghetorului:

- consiliul de administrație al autorității de supraveghere, Biroul de Audit de Stat sau autoritatea națională de coordonare ar putea stabili indicatori-cheie de performanță în funcție de care să evalueze periodic eficacitatea autorității de supraveghere.

- ar putea fi utilizate anchete sectoriale pentru a evalua periodic performanțele supraveghetorului și/sau
- autoritățile de supraveghere și UIF ar putea raporta periodic numărul și calitatea rapoartelor pe sectoare, deoarece acest lucru este adesea considerat a fi o bună măsură a nivelului de punere în aplicare efectivă a măsurilor preventive de către entitățile supravegheate.

Caseta 3.5. Măsurile ale Oficiului pentru supravegherea antiblanșire a banilor de către organismele profesionale din Regatul Unit (OPBAS) pentru a testa eficacitatea abordării bazate pe risc a supraveghetorilor DNFBP

OPBAS supraveghează organismele de autoreglementare (SRB) care sunt desemnate supraveghetori ai DNFBP în conformitate cu reglementările britanice privind spălarea banilor. Ca parte a activității lor de supraveghere, un supraveghetor DNFBP care supraveghează un sector descris ca fiind de risc ridicat în ANR din Regatul Unit a identificat cele 103 entități cu cel mai mare risc. La solicitarea OPBAS, aceștia au efectuat o evaluare aprofundată la fața locului a acestor entități și au identificat un nivel ridicat de neconformitate și sisteme și controale deficitare. Constatările lor și discuțiile ulterioare cu OPBAS au influențat OPBAS să aloce resurse adecvate pentru un program continuu de supraveghere mai intensivă pentru aceste entități. De asemenea, aceștia vor vizita prin sondaj unele entități identificate ca având un risc ridicat, mediu și scăzut, pentru a evalua dacă strategia lor de supraveghere mai largă este adecvată scopului sau dacă este nevoie de o evaluare și de o perfecționare suplimentară.

În cazul în care supraveghetorii DNFBP, în special cei ai SRB, au funcții multiple (de exemplu, în calitate de avocați pentru membrii lor pe care i-au supravegheat și în ceea ce privește conformitatea AML/CFT), trebuie să se asigure că eventualele conflicte de interese sunt gestionate în mod corespunzător. În Regatul Unit, acest aspect a fost un obiectiv deosebit pentru OPBAS atunci când a evaluat supraveghetorii care au menținut atât rolul de AML, cât și pe cel de avocatură. O guvernare solidă în cadrul supraveghetorului contribuie la atenuarea acestui risc.

Sursa: Regatul Unit

3.9. Cooperarea internă, inclusiv între supravegherea AML/CFT și supravegherea prudencială.

95. Cooperarea și schimbul de informații între autoritățile de supraveghere în domeniul AML/CFT, alți autoritățile de supraveghere, UIF și alte autorități competente, inclusiv autoritățile fiscale și autoritățile de aplicare a legii, este important pentru a se asigura că toate părțile interesate înțeleg bine și pot acționa pentru a atenua riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Coordinarea cu autoritățile de reglementare și cu UIF poate contribui la evaluarea eficacității/utilității rezultatelor programelor AML/CFT ale entităților și la transmiterea de mesaje coordonate privind prioritizarea riscurilor.
96. Supraveghetorii prudenciali și cei din domeniul AML/CFT ar trebui să instituie un mecanism de cooperare eficace, indiferent de cadrul instituțional, pentru a se

asigura că riscurile de spălare a banilor și de combatere a finanțării terorismului (informate de procesele ANR) sunt supravegheate în mod adecvat în context național și transjurisdicțional, în beneficiul celor două funcții. Chiar și atunci când un supraveghetor prudencțial nu face parte dintr-o autoritate de supraveghere integrată cu supraveghetorul AML/CFT și, prin urmare, autoritatea respectivă nu are responsabilitatea directă de a supraveghea sau de a monitoriza respectarea cerințelor AML/CFT, aceasta va fi adesea responsabilă, printre altele, de acordarea de licențe și va monitoriza implementarea sistemelor și controalelor din perspectivă prudencțială care pot fi relevante în scopuri AML/CFT. Pentru mai multe detalii, a se vedea [Comitetul de la Basel pentru bănci Supervision's Guidelines for the Sound Management of the Risks relating to the Money spălării banilor și finanțării terorismului](#) la anexa 5 "Interacțiunea și cooperarea între autoritățile de supraveghere prudencțială și cele de supraveghere AML/CFT".²⁷ Exemple de jurisdicții sunt furnizate în Compendiul IF la secțiunea 7.5.

97. Pe lângă înțelegerea riscurilor, mecanismele interne de coordonare (în special procesul ANR) ar trebui să permită, de asemenea, alocarea de resurse pentru supravegherea AML/CFT pe baza riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului (a se vedea secțiunea 2.1.2). Ca o chestiune practică, atenția acordată supravegherii diferitelor sectoare poate fi afectată de resursele disponibile. De exemplu, un supraveghetor bine dotat cu resurse al unui sector cu risc mai scăzut poate aplica o cantitate disproporționată de resurse pentru monitorizarea respectării cerințelor AML/CFT, deoarece dispune de mecanisme de finanțare solide. În schimb, o autoritate de supraveghere cu resurse insuficiente a unui sector cu risc ridicat poate să nu aplice o proporție adecvată din resursele sale la supravegherea AML/CFT, deoarece resursele de care dispune sunt insuficiente. Procesele naționale de evaluare a riscurilor și coordonarea între autoritățile de supraveghere ar trebui să aibă ca scop să contribuie la alocarea resurselor în funcție de riscuri.

3.10. Cooperare internațională în vederea realizării unei abordări a supravegherii bazate pe riscuri

98. Multe entități reglementate își desfășoară în mod obișnuit activitatea la nivel transfrontalier și, prin urmare, pot fi supuse supravegherii AML/CFT de către mai multe autorități de supraveghere din mai multe jurisdicții. Riscurile de ML/TF în cauză sunt adesea de natură transfrontalieră, iar deficiențele sistemelor și ale controalelor dintr-o parte a grupului pot fi reproduse în altă parte. Adoptarea unei abordări bazate pe riscuri în materie de supraveghere necesită cooperare internațională, în special în ceea ce privește grupurile care operează în mai multe jurisdicții. Cooperarea între autoritățile de supraveghere este importantă pentru a reduce aceste riscuri și este abordată în cadrul Recomandării 40.²⁸
99. Cooperarea internațională sporește eficiența abordării bazate pe riscuri prin:
- Îmbunătățirea înțelegerii riscurilor - inclusiv înțelegerea atitudinilor grupului și a modului în care acesta înțelege riscurile. De asemenea, ar putea fi împărtășite informații mai ample privind riscurile pentru a spori gradul de conștientizare în rândul supraveghetorilor cu privire la riscurile emergente sau

²⁷ https://eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Publications/Opmions/2020/935606/Opmion%20on%20how%20to%20take%20into%20account%20MLTF%20risks%20in%20SREP.pdf

²⁸ Nota interpretativă la Recomandarea 40, punctele 10-13.
© FATF/OECD 2021

pentru a dezvolta o înțelegere comună a riscurilor asociate anumitor tipuri de inițiative, sectoare sau activități (de exemplu, împărțirea riscurilor asociate coridoarelor MVTs în scopul incluziunii financiare). Împărțirea evaluărilor riscurilor și controalelor între autoritățile de supraveghere ar consolida înțelegerea colectivă a acestora cu privire la profilul de risc al grupului și la impactul acestuia asupra entităților lor reglementate respective.

- valorificarea sinergiilor în eforturile de supraveghere - pentru a coordona intervențiile de supraveghere și acțiunile de monitorizare, precum și pentru a identifica și stimula sinergiile prin punerea în comun a priorităților, strategiilor și programelor de supraveghere. Supraveghetorii pot efectua anchete în numele omologilor străini și pot autoriza sau facilita capacitatea omologilor străini de a efectua ei înșiși anchete în țară, pentru a realiza o supraveghere de grup eficientă.
  - Asigurarea unei atenuări eficiente a riscurilor - pentru a evalua punerea în aplicare a măsurilor preventive și soliditatea funcțiilor de control și de audit la nivel de grup.
100. Există provocări în ceea ce privește cooperarea internațională între autoritățile de supraveghere în domeniul AML/CFT care, la rândul lor, pot limita eficacitatea supravegherii, cum ar fi lipsa unei înțelegeri comune cu privire la informațiile AML/CFT care ar trebui să fie împărțite sau în cazul în care ar putea exista obstacole juridice în calea schimbului transfrontalier de informații cu omologii și cu cei care nu sunt omologi. Dispozițiile în materie de protecție a datelor și a vieții private împiedică adesea schimbul de informații personale relevante pentru testele de adecvare. În unele cazuri, informațiile privind cazurile în curs de urmărire de către autoritățile de supraveghere nu sunt comunicate omologilor străini de teama de a nu da de gol sau de a nu provoca o alarmă nejustificată. Contactele transfrontaliere între autoritățile de supraveghere în domeniul AML/CFT pot fi mai degrabă ad-hoc, decât permanente, chiar și atunci când se referă la un risc transfrontalier în curs de desfășurare.
101. Autoritățile de supraveghere a entităților cu grad ridicat de risc care operează în grupuri ar trebui să comunice în mod activ cu alte autorități de supraveghere relevante și ar trebui să existe canale oficiale de cooperare între autoritățile de supraveghere ale grupurilor de entități cu grad ridicat de risc, inclusiv schimbul spontan de informații care pot fi relevante pentru alte autorități de supraveghere. Site-ul [*Orientările Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară privind buna gestionare a riscurilor legate de spălarea banilor și finanțarea terorismului*](#) include orientări cu privire la rolurile autorităților de supraveghere din țara de origine și din țara gazdă și stabilește orientări pentru supravegherea măsurilor AML/CFT la nivel de grup pentru instituțiile financiare. În UE, cooperarea în materie de supraveghere poate avea loc în cadrul colegiilor AML/CFT în legătură cu entitățile care își desfășoară activitatea în mai multe state membre ale UE (a se vedea caseta de mai jos). Chiar dacă cooperarea între autoritățile de supraveghere din sectoarele DNFBP este mai puțin dezvoltată, există eforturi pentru a spori cooperarea internațională în ceea ce privește supravegherea DNFBP. De exemplu, supraveghetorii DNFBP sunt implicați în "Forumul internațional al supraveghetorilor", care include supraveghetori din Australia, Canada, Noua Zeelandă, Regatul Unit și Statele Unite.

Caseta 3.6. Colegiile de supraveghere AML/CFT din Uniunea Europeană

Legislația AML/CFT și legislația prudențială din Uniunea Europeană (UE) stabilește obligația autorităților competente de a coopera și de a face schimb de

informații, dar nu stabilește în detaliu modul în care acest lucru ar trebui realizat. În absența unui cadru comun, cooperarea și schimbul de informații între autoritățile de supraveghere prudențială și cele de supraveghere AML/CFT în scopul supravegherii AML/CFT pot fi uneori dificile.

Pentru a aborda acest aspect, autoritățile europene de supraveghere (AES) au publicat în decembrie 2019 orientări privind cooperarea în materie de supraveghere și schimbul de informații. Aceste orientări stabilesc normele privind înființarea și funcționarea colegiilor AML/CFT.

Ca și în cazul colegiilor prudențiale, colegiile AML/CFT servesc drept forum pentru colaborare și schimb de informații. Acestea sprijină dezvoltarea unei înțelegeri comune, de către toți supraveghetorii, a riscurilor de ML/FT asociate cu o bancă sau o instituție financiară și informează supravegherea AML/CFT a băncii sau instituției financiare respective. De exemplu, Orientările stabilesc modul în care supraveghetorii AML/CFT pot utiliza colegiile AML/CFT pentru a adopta o abordare comună și a conveni asupra unor acțiuni coordonate.

Orientările prevăd înființarea de colegii de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului pentru toate băncile și instituțiile financiare care își desfășoară activitatea în cel puțin trei state membre ale UE. Toți supraveghetorii AML/CFT din UE implicați în supravegherea băncii sau a instituției financiare pentru care este înființat un colegiu sunt membri permanenți ai colegiului respectiv.

Supraveghetorii prudențiali din UE și supraveghetorii AML/CFT din țările din afara UE în care își desfășoară activitatea instituția sunt invitați să participe la colegiul AML/CFT în calitate de observatori. Supraveghetorii prudențiali din țările din afara UE și UIF din statul membru al UE în care se află supraveghetorul principal pot fi invitați să participe în calitate de observatori, după caz.

Toți observatorii trebuie să se supună unor norme de confidențialitate echivalente cu cele în vigoare în UE. Se așteaptă ca aceștia să participe în mod activ, inclusiv prin schimbul de informații în cadrul colegiului AML/CFT. De asemenea, se așteaptă ca observatorii care sunt supraveghetori prudențiali să ia măsuri pentru a se asigura că informațiile din cadrul reuniunilor colegiului AML/CFT sunt împărtășite cu colegiile de supraveghetori prudențiali și că se acționează în consecință, după caz.

FIU din alte jurisdicții, precum și alte persoane relevante, pot fi invitate să participe la colegiul AML/CFT în mod ad-hoc, după caz.

4. Aspecte transversale

4.1. Utilizarea tehnologiei de către supraveghetori ("SupTech")

102. Această secțiune are ca scop împărtășirea experiențelor privind modul în care autoritățile de supraveghere au utilizat tehnologia în activitatea lor de supraveghere și modul în care au beneficiat de pe urma utilizării unor astfel de instrumente în desfășurarea supravegherii bazate pe riscuri. Aceasta nu pledează pentru niciun instrument tehnologic specific care trebuie adoptat pentru supraveghere.
103. Noile surse de date și instrumentele analitice avansate pot ajuta supraveghetorii să fie mai eficienți și mai eficace în ceea ce privește detectarea și atenuarea riscurilor de spălare de bani și de finanțare a terorismului. Există, de asemenea, noi tehnologii disponibile pentru supraveghere, în special pentru colectarea, stocarea, analiza și transformarea datelor de supraveghere în vederea îmbunătățirii evaluării riscurilor,

precum și a procesului de supraveghere.

104. Prin valorificarea beneficiilor noilor tehnologii, atunci când este cazul, supraveghetorii își pot atinge mai eficient și mai eficace obiectivele de supraveghere.
- Tehnologiile pot automatiza procesele de rutină și pot elibera resurse valoroase de supraveghere, permițându-le supraveghetorilor să se concentreze asupra sarcinilor care necesită expertiză și experiență umană.
  - Progresele înregistrate în ceea ce privește capacitățile de procesare a datelor, tehnicile de analiză legate de rețele, automatizarea proceselor robotice, învățarea automată și inteligența artificială în general oferă supraveghetorilor posibilitatea de a obține informații suplimentare utile în materie de supraveghere și de a identifica tendințele în materie de risc în toate sectoarele și grupurile de entități reglementate. Unele autorități de supraveghere au acces la un fond de informații mult mai mare decât orice entitate individuală și, deși nu ar trebui să îndeplinească rolul unei FIU, tehnologia care permite analiza riscurilor la nivelul întregului sistem ar trebui să fie împărtășită cu alte agenții și, după caz, cu sectorul privat, astfel încât să se gestioneze în mod colectiv riscurile și să se păstreze integritatea sistemului financiar.
  - Posibilitățile de valorificare a utilizării noilor tehnologii pentru o mai mare eficacitate a supravegherii sunt prezente în aproape toate domeniile activității de supraveghere. Câteva exemple includ:
    - Evaluarea riscurilor entităților reglementate: Tehnologia ar putea îmbunătăți evaluările de risc ale supraveghetorilor pentru entitățile reglementate și pentru întregul sector.
    - Supravegherea riscurilor la nivelul întregului sistem: Tehnologia ar putea consolida capacitățile globale de supraveghere a riscurilor, sprijinind supravegherea axată pe activități pentru a spori supravegherea axată pe entități, astfel încât să vizeze mai eficient riscurile în evoluție.
    - Evaluări de supraveghere: Tehnologia ar putea spori eficacitatea analizelor de supraveghere la fața locului și în afara acestuia prin suplimentarea analizelor manuale ale supraveghetorilor cu analize asistate de mașini ale unor seturi mari de date.
  - De asemenea, tehnologia ar putea permite o colaborare mai aprofundată, inclusiv prin consolidarea legăturilor cu entitățile reglementate. Tehnologia ar putea deschide canale mai eficiente pentru schimbul de informații între autoritățile de reglementare, agențiile de aplicare a legii și entitățile reglementate și ar putea consolida apărarea colectivă împotriva criminalității financiare. În cazul în care entitățile reglementate utilizează tehnologiile pentru a contribui la îndeplinirea funcțiilor de combatere a riscurilor de spălare a banilor și de combatere a finanțării terorismului sau furnizează servicii bazate pe tehnologie, o supraveghere eficientă necesită, de asemenea, o bună înțelegere a utilizării tehnologiei de către aceste entități și a impactului rezultat.
  - Autoritățile de supraveghere trebuie să ia în considerare, de asemenea, riscurile potențiale ale adoptării noilor tehnologii, inclusiv posibila amplificare a riscurilor legate de cibernetică (prin faptul că impactul atacurilor cibernetice sau al eșecurilor operaționale devine mult mai grav decât în cazul utilizării procedurilor tradiționale), încrederea excesivă în modelele tehnologice și riscurile de reputație (în cazul în care în aplicațiile tehnologice sunt introduși

algoritmi incorecți care duc la evaluări și acțiuni de supraveghere greșite). De asemenea, pot persista unele limitări practice, inclusiv considerente legate de costuri și beneficii și disponibilitatea datelor de bază. De asemenea, este necesar să se revizuiască periodic eficacitatea soluțiilor tehnologice și să se îmbunătățească soluțiile, dacă este necesar, pentru a se asigura că acestea rămân relevante și exacte. În sistemele descentralizate, este posibil ca autoritățile de supraveghere să nu aibă o dimensiune și o scară suficiente pentru a valorifica SupTech. Eforturile de atenuare a riscurilor potențiale, cum ar fi rularea noii tehnologii în paralel cu procesul existent pentru o perioadă de timp rezonabilă, ar trebui, de asemenea, să fie evaluate pentru a se asigura că nivelul de risc rezidual rezultat poate fi gestionat în mod eficient.

- FATF analizează riscurile și oportunitățile noilor tehnologii în cadrul proiectului său actual privind transformarea digitală. Pentru exemple practice de utilizare a tehnologiei în vederea evaluării riscului entităților, a efectuării unei monitorizări continue și a unei mai bune direcționări a resurselor de supraveghere, a se vedea secțiunea 7.2.

4.2. Angajamentul cu sectorul privat

105. Pentru a dezvolta o bună înțelegere a riscurilor cu care se confruntă entitățile supravegheate, autoritățile de supraveghere ar trebui să mențină un angajament continuu cu sectorul privat. Tipologiile ML/TF evoluează rapid, iar sectorul privat poate fi capabil să detecteze aceste schimbări și să informeze supraveghetorii. Este probabil ca sectorul privat să identifice aceste schimbări înaintea supraveghetorilor, deoarece acesta are contact direct cu clienții. Coordonarea continuă între autoritățile de supraveghere și alte autorități guvernamentale în cadrul angajamentului lor cu sectorul privat asigură transmiterea unor mesaje clare cu privire la așteptările în materie de gestionare a riscurilor. În sectoarele reglementate mai recent, angajamentul sectorului ar trebui să includă educația și sensibilizarea. Unele dintre caracteristicile unui sistem de dialog bine coordonat între agenții și sectorul privat ar putea include:

- Dialogul continuu și regulat între o serie de agenții guvernamentale (de exemplu, autoritățile de supraveghere, agențiile de aplicare a legii și UIF) și o serie de participanți din sectoarele reglementate. În unele jurisdicții, acest lucru ia forma unor forumuri permanente de consultare, conferințe sau comitete. Acest lucru oferă posibilitatea de a discuta riscurile, precum și orientările de supraveghere sau alte evoluții. Deși scopul principal al acestor evenimente nu este acela de a oferi un feedback specific privind conformitatea unei entități, ele pot contribui la sensibilizarea cu privire la provocările și răspunsurile comune.
- schimbul regulat de informații, educația și sensibilizarea cu și în sectorul privat pentru a îmbunătăți înțelegerea riscurilor, inclusiv prin intermediul parteneriatelor public-privat. Acest lucru poate ajuta autoritățile de supraveghere și alte autorități să obțină o înțelegere mai sofisticată și mai actualizată a riscurilor cu care se confruntă sectorul privat. De asemenea, poate ajuta entitățile să își dezvolte înțelegerea riscurilor (a se vedea exemplul de la punctul 7.4.2).
- Solicitarea de feedback din partea sectorului privat cu privire la anumite aspecte. De exemplu, solicitarea de feedback din partea publicului cu privire la principalele rezultate ale unui ciclu de inspecții sau ale unei analize tematice, sau identificarea aspectelor în care sunt cele mai necesare orientări de

reglementare sau clarificarea cerințelor simplificate în cazul clienților/produselor cu risc scăzut dovedit.

- lărgirea dialogului și a acțiunilor de sensibilizare dincolo de entitățile reglementate către o gamă mai largă de publicuri relevante. De exemplu, în Japonia, activitățile de sensibilizare a sectorului includ implicarea asociațiilor profesionale și a asociațiilor de armatori pentru a face schimb de informații privind riscurile cu entitățile reglementate și cu sectorul public, pentru a sensibiliza publicul cu privire la riscurile inerente de combatere a spălării banilor cu care se confruntă sectorul, precum și cu privire la necesitățile de diligență necesară în ceea ce privește tranzacțiile și investigațiile pe care entitățile reglementate le întreprind împotriva clienților.

4.3. Utilizarea de terți

106. Autoritățile de supraveghere pot apela la terți (cum ar fi consultanți sau auditori externi) pentru a-și sprijini funcțiile AML/CFT. În timp ce aceste activități pot oferi expertiză utilă și pot conserva resurse-cheie pentru cele mai importante funcții, în cele din urmă responsabilitatea de a asigura respectarea obligațiilor de supraveghere revine în continuare supraveghetorilor. Această secțiune evidențiază unele dintre oportunitățile și riscurile de care supraveghetorii ar trebui să fie conștienți în acest context.
107. Este esențial să se găsească un echilibru corect între consolidarea capacităților interne și recurgerea la părți terțe. Prioritatea ar trebui să fie consolidarea capacității interne a autorităților de supraveghere de a-și îndeplini funcțiile în mod eficient și independent. Aceasta include un număr adecvat de personal intern care să dispună de o serie de competențe și calificări. Utilizarea terților pentru sarcinile AML/CFT poate avea unele avantaje în ceea ce privește eficiența. Cu toate acestea, încrederea excesivă sau dependența de terți poate submina consolidarea expertizei și a capacității interne.
108. Utilizarea terților a devenit mai relevantă, în special pe măsură ce nivelul de sofisticare a sectorului financiar a crescut în ceea ce privește inovațiile în materie de produse și servicii financiare (de exemplu, "FinTech"), modele de afaceri și capacități IT. Prin urmare, capacitatea de a valorifica expertiza inginerilor financiari, a experților IT, a oamenilor de știință în domeniul datelor și a altor profesioniști în cadrul activităților de supraveghere devine esențială pentru o supraveghere eficientă.
  - Anumite produse financiare implică o inginerie financiară care poate intra în conceperea chiar și a unei singure tranzacții sau a unui singur contract (așa-numitele "produse financiare exotice"). În timp ce supraveghetorii trebuie să își dezvolte propria înțelegere a acestor produse și a riscurilor asociate, în unele cazuri, accesul la expertiză și competențe specializate poate contribui la dezvoltarea acestei înțelegeri.
  - Schimbările rapide în tehnologiile de procesare, analiză și stocare a informațiilor și inovațiile precum tehnologia registrelor distribuite sau inteligența artificială sporesc importanța supravegherii și controlului tehnologiei utilizate pentru îndeplinirea funcțiilor de combatere a terorismului și a finanțării terorismului.
  - Supravegherea AML/CFT a sectorului bancar și a altor instituții financiare mari nu poate fi realizată fără o examinare și o înțelegere aprofundată a sistemelor lor IT (așa-numitele MIS), inclusiv a sistemelor de monitorizare, a parametrilor

și a soluțiilor de conformitate AML/CFT ale terților.

109. Utilizarea unor terți pentru a ajuta la monitorizarea sectoarelor sau a entităților cu risc mai scăzut poate, de asemenea, ajuta supraveghetorii să se concentreze asupra entităților cu risc mai ridicat. Ghidul GAFI privind o abordare bazată pe riscuri a sectorului MVTs subliniază faptul că angajarea unor terți pentru a ajuta la efectuarea de revizuri periodice ale furnizorilor de MVTs cu risc mai scăzut poate ajuta supraveghetorii să se concentreze asupra furnizorilor de MVTs cu risc mai ridicat și să evite să fie copleșiți de o populație mai largă.
110. Utilizarea unor terțe părți poate ajuta supraveghetorii să monitorizeze eforturile de remediere ale entităților. De exemplu, în Regatul Unit, Autoritatea de Conduită Financiară poate solicita unei entități să angajeze serviciile unei "persoane calificate" pentru a efectua o analiză și a furniza un raport către FCA.²⁹ Persoana calificată poate testa sistemele și controalele unei firme, poate identifica deficiențele și, în unele cazuri, poate remedia deficiențele identificate.
111. Practicile de angajare ale autorităților de supraveghere ar trebui să permită suficientă flexibilitate pentru a se asigura că supraveghetorii pot avea acces la expertiza tehnică necesară pentru a îndeplini cerințele lor de reglementare. De asemenea, misiunile externe și detașările pot ajuta acest personal să își diversifice și să își aprofundeze experiența. Atunci când angajează o parte terță, autoritatea de supraveghere ar trebui:
- să dispună de procese de evaluare și recrutare a candidaților terți (de exemplu, competențe, acreditări, experiență în domeniul de risc, potențiale conflicte de interese etc.).
  - Aveți și legile relevante privind protecția datelor.
  - instituie controale pentru a se asigura că terții își îndeplinesc sarcinile în mod eficient, eficace și independent și în conformitate cu sarcinile sau instrucțiunile furnizate de supraveghetor.
  - Asigurarea unor protocoale adecvate pentru comunicarea problemelor identificate
  - să dispună de procese pentru a supraveghea și monitoriza calitatea muncii prestate și
  - să solicite terților permisiunea de a avea acces controlat la informațiile confidențiale ale supraveghetorilor și să solicite respectarea unor termeni de referință clari și a unor procese manuale și electronice pentru a proteja informațiile sensibile, inclusiv în ceea ce privește legile relevante privind protecția datelor.
112. Etapele prezentate mai sus sunt importante pentru ca supraveghetorii să se asigure că expertiza oferită este de înaltă calitate și că aceasta produce rezultatul scontat și că supraveghetorul este la curent cu problemele de sistem și de control identificate în cadrul entităților.
113. O altă tendință în creștere este utilizarea terților de către entitățile raportoare pentru a îndeplini unele dintre funcțiile AML/CFT (cum ar fi păstrarea înregistrărilor, unele componente ale due diligence privind clientela, monitorizarea persoanelor și entităților teroriste identificate conform rezoluțiilor relevante ale Consiliului de Securitate al ONU și monitorizarea PEP-urilor). În astfel de cazuri, responsabilitatea juridică de a respecta obligațiile AML/CFT revine în continuare entității raportoare. Cu toate acestea, cel puțin prin intermediul entității raportoare,

autoritățile de supraveghere ar trebui să aibă competența de a examina capacitățile și eficacitatea acestor terți în îndeplinirea sarcinilor contractate în materie de AML/CFT.

Anexa A. Prezentare generală a instrumentelor de supraveghere

Înțelegerea și profilarea riscurilor	
Declarații AML/CFT	solicitări periodice sau ad-hoc adresate entităților pentru date și informații cantitative și calitative referitoare la indicatorii-cheie de risc de SPĂLARE DE BANI ȘI DE FINANȚARE PRIN CABLU (de exemplu, linii de afaceri, segmente de produse, tipuri de clienți) și informații generale despre entitate și despre natura și domeniul de aplicare a activităților acesteia. Colectarea declarațiilor periodice privind combaterea spălării banilor și finanțării terorismului ar putea fi automatizată și are ca scop să ajute supraveghetorii să înțeleagă mai bine riscurile de ML/TF la care este expus sectorul lor, pentru a contribui la crearea profilului de risc al
Angajamente cu consiliul de administrație și conducerea superioară	Angajamentele periodice cu consiliul de administrație și cu conducerea superioară a entităților supravegheate, în special a celor care sunt importante din punct de vedere sistemic, ar putea permite autorităților de supraveghere să colecteze în timp util informații cu privire la potențiale schimbări în strategia de afaceri sau în orientare, care ar putea avea un impact asupra riscurilor inerente de ML/TF ale entității.
Supravegherea continuă a riscurilor și tendințelor emergente	Autoritățile de supraveghere încearcă să identifice principalele tendințe în materie de riscuri și riscurile sistemice prin intermediul unor mecanisme cum ar fi colaborarea cu alte autorități de reglementare, extragerea de date relevante pentru riscurile la nivel de sistem, discuții cu entitățile reglementate și monitorizarea permanentă a știrilor. Acest lucru ar contribui la evaluări mai dinamice și mai actualizate ale riscurilor de spălare de bani și de finanțare a terorismului ale entităților reglementate. Rezultatele supravegherii ar avea, de asemenea, un impact direct asupra calibrării răspunsului de supraveghere (de exemplu, inspecții
Evaluarea sistemelor și controalelor AML/CFT	
Chestionare privind controalele de gestionare a riscurilor AML/CFT	Aceste chestionare, care sunt de obicei actualizate în mod regulat, permit supraveghetorilor să își formeze o imagine timpurie asupra caracterului adecvat al controalelor unei entități în ceea ce privește atenuarea riscurilor de SPĂLARE A BANILOR ȘI DE COMBATERE A INFRAȚIUNILOR DE SPĂLARE A BANILOR ȘI DE COMBATERE A TERORISMULUI, precum și să formuleze un plan de angajament de supraveghere bine determinat. Chestionarele ar putea cuprinde diverse aspecte ale controalelor de gestionare a riscurilor AML/CFT ale entităților, inclusiv cadrul de guvernare în vigoare, actualizări ale politicilor și procedurilor relevante, soliditatea executării controalelor etc. Observațiile entităților (de exemplu, punctele slabe comune constatate) la nivel sectorial ar putea servi, de asemenea, drept feedback pentru supraveghetori cu privire la oportunitatea efectuării unor analize
Examinarea caracterului adecvat al raportării și supravegherii din partea consiliului și a conducerii	Autoritățile de supraveghere ar putea evalua soliditatea structurii și a cadrului de guvernare ale entităților, precum și caracterul adecvat al raportării în materie de AML/CFT către consiliul de administrație și conducere, ca o indicație a culturii de risc a entității. Examinările ar putea fi efectuate la fața locului sau în afara acestuia.
Revizuirea caracterului adecvat al politicilor și procedurilor	Acest lucru permite autorităților de supraveghere să evalueze caracterul suficient și eficacitatea politicilor și procedurilor unei entități în ceea ce privește atenuarea riscurilor de spălare de bani și de fraudă financiară. De asemenea, ar putea oferi supraveghetorilor posibilitatea de a corobora constatările și rezultatele evaluării riscurilor de ML/TF efectuate de entitate. Examinările ar putea fi efectuate la fața locului
Revizuirea rapoartelor de audit intern și extern	Aceste rapoarte ar putea ajuta autoritățile de supraveghere să identifice orice zone de slăbiciune potențială în cadrul entităților reglementate în vederea unor angajamente de supraveghere ulterioare. Examinările ar putea fi efectuate la fața locului sau în afara acestuia.

Interviuri cu personalul din diferite funcții și cu diferite vechimi, inclusiv cu membrii consiliilor de administrație și conducerea superioară	Acele interacțiuni le permit supraveghetorilor să evalueze nivelul de înțelegere și capacitatea angajaților entității reglementate de a identifica și de a atenua în mod eficient riscurile de spălare de bani și de finanțare a terorismului prin executarea controalelor. Discuțiile cu consiliul de administrație și cu conducerea superioară a entității permit supraveghetorilor să evalueze competența acestora, gradul de conștientizare a riscurilor și apetitul pentru riscuri în ceea ce privește riscurile de ML/FT și să se facă o idee despre tonul de la vârf. La rândul lor, interviurile cu personalul care execută controalele, realizate de obicei în timpul inspecțiilor, permit supraveghetorilor să evalueze "ecoul de jos" pentru a asigura alinierea culturii de risc la nivel de lucru
Inspecții/revizuirii specifice entității	<p>Inspecțiile sau analizele specifice entităților pot fi efectuate la fața locului sau în afara acestuia, în funcție de intensitatea de supraveghere necesară în cadrul abordării de supraveghere bazate pe risc. În sectoarele cu un număr mare de entități supravegheate de mici dimensiuni și cu risc scăzut, inspecțiile în afara locului și reuniunile virtuale pot fi eficiente.</p> <p>Inspecțiile sau analizele programate la fața locului sau în afara acestuia sunt organizate în conformitate cu abordarea bazată pe riscuri și, în general, cuprind o analiză a cadrelor și politicilor existente menționate mai sus. Intensitatea și domeniul de aplicare al examinărilor ar putea varia în funcție de scopul inspecției sau al examinării. În cazul inspecțiilor la fața locului, se efectuează adesea teste prin sondaj pentru a valida eficacitatea executării controalelor. De obicei, acest lucru nu se realizează pentru examinările în afara sediului.</p> <p>Inspecțiile sau analizele declanșate la fața locului sau în afara sediului sunt mai bine direcționate și sunt declanșate de un eveniment specific, cum ar fi denunțurile, acuzațiile publice de infracțiuni (cum ar fi documentele Panama), o nouă tipologie de ML/TF sau constatările unei alte acțiuni de supraveghere, cum ar fi o evaluare a controalelor interne</p>
Inspecții tematice/revizuirii tematice	<p>La fel ca în cazul inspecțiilor sau examinărilor specifice unei entități, inspecțiile sau examinările tematice pot fi efectuate la fața locului sau în afara acestuia. Analizele tematice se efectuează asupra unui număr de entități, adesea din același sector, concentrându-se asupra unuia sau câtorva aspecte specifice ale sistemelor și controalelor AML/CFT ale entităților, cum ar fi monitorizarea tranzacțiilor, tratamentul PEP sau riscuri specifice, cum ar fi TF, finanțarea proliferării și spălarea banilor proveniți din comerț.</p> <p>Analizele tematice au adesea rolul de a ajuta supraveghetorii să înțeleagă mai bine modul în care sunt gestionate riscurile specifice de ML/TF de către un sector sau de către anumite tipuri de entități.</p>
Urmărirea remedierii deficiențelor identificate în cadrul inspecțiilor anterioare	Acest lucru le permite supraveghetorilor să monitorizeze dacă deficiențele observate în trecut au fost remediate în mod satisfăcător și în timp util și dacă se justifică acțiuni de supraveghere suplimentare.
Sensibilizarea industriei	Autoritățile de supraveghere pot desfășura, de asemenea, activități de informare pentru a transmite entităților așteptările de supraveghere și pentru a le instrui cu privire la problemele emergente în materie de IF/TF care sunt aplicabile la nivel sectorial. Aceasta poate include ateliere de lucru, cursuri de formare, seminarii sau angajamente periodice cu asociațiile din sector.

PARTEA A DOUA: STRATEGII DE ABORDARE A PROVOCĂRILOR COMUNE ÎN SUPRAVEGHEREA BAZATĂ PE RISC ȘI EXEMPLE JURISDICȚIONALE

Obiective și domeniu de aplicare

114. Această secțiune identifică provocările comune în aplicarea supravegherii bazate pe riscuri și prezintă strategii potențiale pentru a aborda aceste provocări, dar nu obligă autoritățile să ia niciuna dintre măsurile specifice prezentate. Ea trebuie citită împreună cu Standardele GAFI și cu Orientările din prima parte a prezentului document.
115. Exemplele prezentate în această secțiune și în partea 3 trebuie analizate în lumina cadrelor de supraveghere existente în jurisdicțiile respective - este posibil ca strategiile să nu fie adecvate în toate contextele. Includerea exemplilor în prezentul raport are doar scop ilustrativ și nu constituie o aprobare din partea FATF a eficacității cadrului de supraveghere al țării respective în scopul evaluărilor reciproce ale FATF sau în alte scopuri. Cititorii sunt sfătuiți să țină cont de acest lucru atunci când fac referire la aceste exemple.

Prezentare generală a provocărilor identificate în evaluările reciproce

116. În timp ce evaluările reciproce demonstrează unele succese în aplicarea abordării bazate pe riscuri în materie de supraveghere, în trei din patru evaluări sunt necesare îmbunătățiri majore și fundamentale. Majoritatea celor 102 țări evaluate în raport cu metodologia FATF 2013 au primit calificativul "moderat" pentru IO.3. O analiză a fiecărei probleme de bază în parte arată că cele mai mari decalaje în vederea obținerii calificativelor "substanțiale" sunt în ceea ce privește punerea în aplicare a abordării bazate pe risc a supravegherii (problema de bază 3.2) și aplicarea de sancțiuni pentru nerespectarea normelor (problema de bază 3.4). Analiza unui eșantion de 59 de evaluări sugerează că numai 24 % dintre supraveghetorii IF și 7 % dintre supraveghetorii DNFBP au efectuat o evaluare actualizată a riscurilor. Analiza aspectului esențial 3.2 din aceste rapoarte relevă faptul că abilitatea de a aplica supravegherea în funcție de riscuri nu este neapărat legată de sectorul supravegheat, ci mai degrabă de calitatea generală a supravegherii (și anume, mijloacele și instrumentele aflate la dispoziția supraveghetorilor). Supraveghetorii care dispun de mai multe resurse și instrumente au reușit să atenueze, deși nu să elimine, acest decalaj și să supravegheze în mod adecvat atât sectorul IF, cât și cel al DNFBP.
117. În general, țările au rezultate foarte bune în ceea ce privește respectarea cerințelor tehnice legate de supraveghere, majoritatea recomandărilor fiind cotate ca fiind în mare parte conforme sau conforme. Cu toate acestea, persistă unele deficiențe, 44% dintre țări fiind cotate cu NC la R.28, referitoare la supravegherea DNFBP.
118. Evaluările evidențiază grade diferite de concentrare a supravegherii și de resurse alocate

sectoarelor financiare și DNFBP. Punerea în aplicare a supravegherii bazate pe riscuri este, în general, mai avansată pentru IF decât pentru DNFBP. Sectoarele DNFBP sunt adesea mai nou reglementate și există provocări pentru autoritățile de supraveghere și pentru sectorul respectiv. Entitățile din sectoarele DNFBP au adesea o înțelegere insuficientă a obligațiilor lor, iar evaluările de risc la nivel sectorial și la nivel de entitate, atunci când sunt disponibile, sunt mai puțin dezvoltate. Adesea, există, de asemenea, limitări în cadrul agențiilor responsabile de supravegherea sau monitorizarea DNFBP (de exemplu, lipsa de capacitate/expertiză și de resurse pentru supravegherea sectoarelor mari, agenții noi în domeniul supravegherii, suprapunerea responsabilităților etc.). În plus, aceste sectoare includ adesea un număr mare de entități care variază foarte mult în ceea ce privește dimensiunea, natura și gradul de sofisticare, fiind în același timp implicate într-o gamă variată de activități, ceea ce creează provocări în ceea ce privește evaluarea riscurilor și supravegherea bazată pe riscuri. Provocările legate de supravegherea VASP pot fi similare cu cele cu care se confruntă alte sectoare, dar sunt, de asemenea, unice din cauza mai multor factori, inclusiv natura nouă a sectorului, amploarea sa globală și viteza cu care pot avea loc tranzacțiile.

5. Strategii de abordare a provocărilor legate de evaluarea riscurilor de ML/TF

5.1. Deconectarea de la ANR sau nealinierea cu aceasta

119. Evaluările naționale ale riscurilor (ANR) au rolul de a informa politica și strategiile naționale în materie de AML/CFT, precum și punerea în aplicare a unei abordări bazate pe riscuri atât în ceea ce privește reglementarea, cât și supravegherea AML/CFT. Acestea oferă o perspectivă punctuală asupra riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care este expusă țara respectivă. ANR-urile ar trebui să fie revizuite periodic și actualizate. În cazul în care riscurile de ML/TF la nivel național sau sectorial nu sunt evaluate în mod cuprinzător sau dacă există o neconcordanță sau o nepotrivire între constatările ANR și cadrul de supraveghere AML/CFT, supravegherea AML/CFT nu poate fi efectiv bazată pe riscuri. De exemplu, în timp ce lucrau la conceperea și dezvoltarea cadrelor de supraveghere AML/CFT bazate pe riscuri, unele jurisdicții au observat lacune și deficiențe în ANR-urile lor, întrucât ANR-urile nu au identificat în mod cuprinzător toate riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și nici nu au furnizat perspectivele și informațiile necesare cu privire la aceste riscuri. Acest lucru a determinat aceste jurisdicții să își revizuiască ANR-urile și să le completeze cu analize suplimentare, în special în ceea ce privește riscurile sectoriale. Un alt exemplu de posibile probleme în ANR-uri este lipsa de informații privind domeniile/sectoarele cu risc mediu și scăzut, precum și riscurile de ML/TF în sectoarele DNFBP, care sunt, de asemenea, esențiale pentru o abordare eficientă bazată pe riscuri a supravegherii AML/CFT. ANR și ASF nu trebuie să se alinieze perfect în ceea ce privește punctajul de risc etc., dar ar trebui să existe o coerență generală între constatările ambelor evaluări.
120. Strategii pentru a aborda această provocare:
  - Autoritățile de supraveghere ar trebui să participe la procesul ANR și să își împărtășească și să discute cu alte părți interesate înțelegerea riscurilor sectoriale. Raportul ANR și constatările acestuia ar trebui să fie accesibile autorităților de supraveghere și ar trebui să fie luate în considerare la elaborarea strategiilor de supraveghere. În cazul în care ANR nu este suficient de completă sau cuprinzătoare pentru a informa cadrul de supraveghere bazat pe riscuri, aceasta ar trebui revizuită

și îmbunătățită.

- Autoritățile ar trebui să asigure o comunicare continuă între supraveghetori cu privire la ANR pentru a se asigura că riscurile identificate rămân actuale și pentru a înțelege riscurile emergente care trebuie să fie reflectate în actualizările ANR.

5.2. Noi domenii de responsabilitate în materie de supraveghere - identificarea populației de reglementare

121. În cazul în care autoritatea unui supraveghetor este extinsă pentru a include un sector care nu a fost supravegheat anterior în scopuri AML/CTF, un prim pas este acela de a identifica populația de reglementare și de a începe să înțeleagă mediul de risc. Acest lucru este deosebit de important, deoarece stă la baza mai multor decizii, inclusiv în ceea ce privește resursele, competențele și experiența necesare pentru a supraveghea în mod eficient sectorul respectiv. Această sarcină este adesea mai simplă dacă autoritatea este extinsă pentru a acoperi activități desfășurate de entități care sunt deja reglementate în alte scopuri (provocarea poate fi localizarea și schimbul de informații între autorități). Identificarea populației este mai dificilă atunci când este vorba de entități care nu sunt deja supravegheate în alt scop (de exemplu, VASP în majoritatea jurisdicțiilor). De exemplu, poate fi dificil să se prevadă cu exactitate dimensiunea populației înainte de începerea procesului de înregistrare/licențiere. Într-o jurisdicție care a introdus mai devreme reglementările AML/CTF pentru VASP, autoritatea de supraveghere a estimat că aproximativ 50 de VASP se vor înregistra ca entități obligate. Cu toate acestea, când regimul a intrat în vigoare, numărul real de înregistrări primite a fost de aproximativ 350. Provocarea poate fi mai acută acolo unde nu există asociații comerciale sau organisme sectoriale și unde există numeroși operatori mai mici. Provocări suplimentare apar atunci când entitățile au sediul fizic în afara jurisdicției, dar sunt capabile să opereze în cadrul acesteia (de exemplu, cazinouri online sau VASP).
122. Chiar și atunci când nu este vorba de un nou domeniu de responsabilitate, pot exista fluctuații și schimbări în populația de reglementare sau eșecuri în identificarea completă a populației de reglementare. De exemplu, în Regatul Unit, Office for Professional Body Anti-Money Laundering Supervision (OPBAS) a constatat că, la sfârșitul primului său an de funcționare, 18% dintre supraveghetorii DNFBP relevanți nu își identificaseră pe deplin populația supravegheată. În urma unei serii de ateliere de lucru organizate în iunie 2019, până la sfârșitul anului respectiv, acest lucru fusese rectificat.
123. Strategii pentru a aborda această provocare:
  - O serie de alte autorități sau organizații naționale și internaționale pot deține informații relevante. De exemplu, agențiile fiscale și de venituri, registrele corporative și asociațiile comerciale sau profesionale. Entitățile deja supravegheate pot constitui, de asemenea, o sursă de informații (de exemplu, băncile vor deține informații privind activitățile clienților).
  - Informațiile din surse deschise (de exemplu, căutări pe internet sau directoare de contacte din industrie) pot fi, de asemenea, utile în această privință. Acțiunile de informare și atelierele de lucru pot, de asemenea, să ajute supraveghetorul nu numai la înțelegerea mediului de risc, ci și la identificarea populației de reglementare (de exemplu, acțiuni de informare a organismelor reprezentative ale sectoarelor DNFBP sau VASP).
  - Autoritățile de supraveghere ar trebui să continue să identifice și să verifice periodic populația reglementată pentru a surprinde fluctuațiile și pentru a reevalua strategiile de supraveghere și resursele necesare pentru a le pune în aplicare. În cazul în care se

aplică reglementarea la punctul de consum, autoritățile de supraveghere ar trebui să stabilească canale de comunicare cu jurisdicțiile în care există o concentrare de entități situate, dar care nu își desfășoară activitatea pe teritoriul lor (de exemplu, jurisdicțiile care găzduiesc un număr mare de cazinouri online utilizate în principal de clienți din alte jurisdicții).

- A se vedea exemplele din sectorul VASP de la secțiunea 9.1.

5.3. Noi domenii de responsabilitate în materie de supraveghere - identificarea și înțelegerea riscurilor

124. În cazul în care mandatele supraveghetorilor au fost extinse pentru a include noi activități care nu făceau anterior obiectul supravegherii AML/CFT, este posibil ca supraveghetorii să nu aibă o bună înțelegere a riscurilor din sector sau a puterii măsurilor de atenuare și trebuie să analizeze modul cel mai bun de a integra entitățile care desfășoară astfel de activități în modelele lor de risc.
125. Strategii pentru a aborda această provocare:
- Ca punct de plecare, autoritățile de supraveghere ar trebui să se concentreze asupra nivelului potențial de risc de spălare de bani și de finanțare a terorismului în sectorul respectiv (de exemplu, riscurile inerente). Autoritățile de supraveghere ar trebui să încerce să își formeze o înțelegere inițială a riscului inerent pe care aceste noi activități l-ar putea prezenta și să încerce să completeze aceste cunoștințe prin implicarea autorităților de aplicare a legii, a altor autorități de supraveghere care supraveghează deja și acordă licențe/înregistrează astfel de entități, precum și prin implicarea entităților însele (de exemplu, prin emiterea unui chestionar ML/TF, prin organizarea de reuniuni cu sectorul sau cu entități specifice ca parte a proceselor de înregistrare sau de acordare a licențelor).³⁰ Pentru a se asigura că acest proces nu are ca rezultat deturnarea resurselor de la sectoarele existente cu risc mai ridicat, pot fi necesare sau căutate resurse suplimentare. Aceste considerente legate de resurse ar trebui să facă parte din planificarea și introducerea reglementării în noi sectoare. Supraveghetorii pot învăța, de asemenea, din experiența altor jurisdicții care supraveghează deja aceste activități (de exemplu, acolo unde reglementarea a fost introdusă de omologii lor internaționali).
  - Punerea în aplicare a unui proces dinamic de evaluare a riscurilor, care să fie revizuit și actualizat în mod corespunzător pe măsură ce se dezvoltă înțelegerea sectorului (inclusiv reevaluarea adecvată a sectoarelor și entităților), poate contribui la asigurarea faptului că resursele sunt direcționate către domeniile cu cel mai mare risc. A se vedea orientările privind actualizarea evaluărilor de risc de la secțiunea 2.4, inclusiv încorporarea constatărilor rezultate din activitatea de supraveghere și introducerea altor surse de informații.
  - În unele cazuri, informațiile existente de la entitățile reglementate pot ajuta autoritățile de supraveghere să obțină informații despre entitățile nou reglementate.
  - În cazul în care un număr semnificativ de entități intră pe o piață sau solicită în același timp obținerea unei licențe sau înregistrări (de exemplu, VASP), poate fi util ca autoritățile de supraveghere să se asigure că abordarea lor este suficient de flexibilă pentru a permite prioritizarea cererilor primite. Acest lucru ar putea implica identificarea și prioritizarea entităților care desfășoară activitățile cu cel mai mare risc în vederea unei înregistrări timpurii, monitorizarea indicatorilor de risc cheie sau un accent sporit pe examinările ad-hoc la fața locului și în afara acestuia, precum și implicarea periodică a organismelor din industrie.

Autoritățile de autorizare și de înregistrare care cooperează pot contribui la dezvoltarea unei înțelegeri a riscurilor de spălare a banilor și de combatere a finanțării terorismului la nivel de entitate. Orice schimb de informații ar trebui să aibă un temei juridic și/sau memorandumuri de înțelegere pentru a facilita acest schimb.

5.4. Dificultăți în evaluarea riscurilor la nivel de entitate

126. În anumite situații, este posibil ca o entitate să nu fi elaborat o evaluare a riscurilor sau ca evaluarea riscurilor care a fost elaborată să fie prea amplă și să nu ofere o granularitate sau o analiză suficientă.
127. În unele sectoare există un număr mare de instituții active (majoritatea mai mici) și este dificil să se elaboreze profiluri de risc complete pentru fiecare entitate în parte. În cazul instituțiilor nou-înființate sau al sectoarelor recent reglementate, este posibil să nu existe cunoștințe aprofundate despre riscurile prezentate de modelele de afaceri și activitățile acestor entități individuale, iar rezultatele auditurilor proprii ale autorității de supraveghere sau ale altor activități de supraveghere nu sunt încă disponibile.
128. Strategii pentru a aborda această provocare:
- În primul rând, să se realizeze evaluări sectoriale ale riscurilor. Analiza riscurilor sectoriale oferă, în primul rând, o bună imagine de ansamblu a riscurilor la care este expusă o instituție ca urmare a activităților sale de afaceri în acest sector și, prin urmare, se pot obține informații importante pentru profilul de risc al instituției individuale. De asemenea, aceasta face posibilă aplicarea provizorie a ratingului de risc sectorial ca rating implicit pentru instituțiile nou înființate sau recent reglementate.
  - În funcție de specificul populației de reglementare, să dezvolte grupuri de entități care au caracteristici comune, în cazul în care riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care afectează entitățile din grup sunt foarte similare.
  - să încurajeze entitățile supravegheate să utilizeze evaluarea riscurilor sectoriale creată de autoritățile de supraveghere ca punct de plecare sau ca model pentru a-și dezvolta propria evaluare a riscurilor în timp. De asemenea, autoritățile de supraveghere ar putea lua în considerare posibilitatea de a condiționa cererea de înregistrare de pregătirea unei evaluări a riscurilor (revizuită la momentul depunerii cererii).
  - Cu cât activitățile de afaceri ale unei entități sunt mai mari, mai cuprinzătoare și mai riscante, cu atât mai mare este gradul de granularitate în evaluarea riscurilor la elaborarea profilului de risc. Pe de altă parte, acest lucru înseamnă că, pentru entitățile mici cu activități comerciale foarte limitate, profilurile de risc pot fi elaborate pe baza analizei sectoriale combinate cu cifrele financiare cheie ale entității (de exemplu, cifra de afaceri, volumul tranzacțiilor, volumul tranzacțiilor transfrontaliere ale volumului de afaceri).
  - Pentru a îmbunătăți evaluările de risc ale entităților, identificați temele și deficiențele comune care pot fi abordate prin orientări și feedback. Să se asigure că sunt utilizate mai multe canale pentru a disemina rezultatele evaluărilor de risc ale ANR sau ale supravegherii. De exemplu, Jersey a produs recent un videoclip care explică principalele riscuri de ML/TF la care sunt supuse entitățile din jurisdicție. Alte jurisdicții au produs informații sintetizate pentru a oferi o imagine de ansamblu a riscurilor etc.
  - să ofere îndrumări clare entităților pentru evaluarea riscurilor instituționale. Luați în considerare elaborarea unor modele gata de utilizare care să le ghideze în evaluarea riscurilor instituționale. În cazul în care entitățile nu dispun de capacitatea analitică, aceste modele pot viza colectarea de informații privind riscurile (de exemplu, volumul anumitor produse sau servicii, numărul de clienți nerezidenți) care pot constitui baza pentru evaluarea riscurilor de către autoritatea de supraveghere.

5.5. Dezvoltarea înțelegerii riscurilor în timp

129. Elaborarea unei metodologii de evaluare a riscurilor de supraveghere pentru prima dată sau actualizarea metodologiei pentru a oferi o evaluare mai nuanțată a riscurilor poate fi o sarcină dificilă.
130. Strategii pentru a aborda această provocare:
- Autoritățile de supraveghere ar trebui să încerce să dobândească o înțelegere inițială a riscului inerent în sectoarele pe care le supraveghează și a contextului național din partea ANR, a experților sectoriali și din colaborarea cu alte autorități relevante. Acest lucru va asigura că factorii de risc evaluați sunt adaptați în scopuri de combatere a ML/TF.
  - Supraveghetorii ar trebui să încerce să identifice și să utilizeze date cantitative și calitative atunci când încep sau actualizează o evaluare a riscurilor. În mod ideal, evaluările de risc ar trebui să fie efectuate cu un set de date actualizate, exacte, relevante și coerente. Aceste date pot fi obținute prin intermediul unui chestionar sau al unei declarații de date de la entități, care poate include informații precum date privind alertele ML/TF, activitatea STR, formarea personalului (printre alte date cantitative), precum și informații privind activitatea financiară și economică a entității.
  - Înțelegerea riscurilor de către autoritățile de supraveghere se va dezvolta în timp, prin experiența și cunoștințele dobândite în cadrul activității de supraveghere, prin colaborarea cu autoritățile de aplicare a legii și cu alte autorități de supraveghere, precum și prin participarea regulată la forumurile operaționale și de politică naționale și internaționale în domeniul AML/CFT. Această înțelegere sporită ar trebui să fie încorporată în evaluările de risc ale autorităților de supraveghere, iar autoritățile de supraveghere ar trebui să dispună de procese care să asigure că evaluările de risc fac obiectul unor revizuri și actualizări periodice. Procesele autorităților de supraveghere ar trebui să încerce să realizeze evaluări ale riscurilor la nivelul fiecărei entități în parte atunci când aplică instrumente de supraveghere, iar aceste evaluări individuale ale riscurilor ar trebui să fie integrate în evaluările sectoriale ale riscurilor.
  - Autoritățile de supraveghere ar trebui să încerce să își îmbunătățească și să își consolideze modelele de înțelegere a riscurilor prin completarea abordării calitative a înțelegerii riscurilor cu informații cantitative. Autoritățile de supraveghere care aplică instrumente de supraveghere ca parte a modelelor lor de supraveghere prin care colectează în mod curent date de la entitățile supravegheate sau care au acces la date din alte surse ar trebui să se asigure că datele relevante sunt integrate în procesul de evaluare a riscurilor. De asemenea, autoritățile de supraveghere ar trebui să aibă în vedere adaptarea datelor solicitate prin intermediul chestionarelor sau al declarațiilor de date pentru a aborda cele mai recente riscuri. A se vedea studiul de caz 7.1.2.
  - În timpul elaborării unei metodologii de evaluare a riscurilor, supraveghetorii ar trebui să opteze pentru modelele care oferă rezultate la diferite niveluri (de exemplu, la nivelul fiecărei categorii de risc pentru o singură entitate sau pentru mai multe entități, oferă vizualizări consolidate, tendințe de la un an la altul etc.). Metodologia ar trebui să le permită supraveghetorilor să își formeze o imagine asupra nivelurilor de risc la nivelul entităților de dimensiuni și operațiuni similare sau în cadrul aceluiași sector. Supraveghetorii ar trebui să poată obține de la entități sau să genereze rapoarte cu privire la schimbările în ceea ce privește riscurile și calitatea controalelor de la o perioadă de evaluare a riscurilor la alta.

- Pe măsură ce modelul de risc devine mai sofisticat, acesta poate fi adaptat pentru a oferi o mai mare distincție a riscurilor relative ale entităților în cadrul sectoarelor și între sectoare (de exemplu, pot fi adăugate categorii de rating de risc mai specifice). Supraveghetorii ar trebui să își revizuiască periodic abordarea privind ratingul de risc pentru a evalua dacă aceasta rămâne adecvată și proporțională cu populația reglementată.
- Metodologia și rezultatele evaluării riscurilor de către autoritățile de supraveghere ar trebui să fie bine susținute de o justificare clară și de o înțelegere a modului în care sunt identificate și ponderate riscurile. Acestea ar trebui să fie revizuite în mod regulat în funcție de schimbările din mediul de risc.

5.6. Angajamentul cu alte autorități pentru a completa evaluarea riscurilor

131. Alte autorități dețin informații importante care ar trebui să stea la baza evaluărilor riscurilor în materie de supraveghere. De exemplu, entitățile reglementate raportează către UIF activități suspecte care sunt investigate ulterior de alte autorități, iar supraveghetorii trebuie să obțină feedback cu privire la aceste raportări și la tipologii pentru a înțelege mai bine riscurile cu care se confruntă entitățile pe care le supraveghează. În aceeași ordine de idei, autoritățile prudențiale sau alte autorități străine pot fi la curent cu noi activități ale unei entități reglementate de care supraveghetorii nu au cunoștință, ceea ce poate da naștere la noi riscuri AML/CFT.
132. Strategii pentru a aborda această provocare:
  - Supraveghetorii ar trebui să diversifice sursele de contribuții la evaluările lor de risc prin implicarea altor părți interesate, în special a altor supraveghetori AML/CFT sau prudențiali, a UIF, a agențiilor de aplicare a legii și a autorităților străine relevante. Unele modalități de a facilita acest lucru sunt detașările și ofițerii de legătură pentru relații pertinente și reuniuni comune sau orientări pentru entitățile reglementate. În unele jurisdicții, UIF furnizează rapoarte periodice privind calitatea și cantitatea de declarații STR depuse de entitățile reglementate și/sau avertismente specifice care evidențiază deficiențele sau punctele slabe identificate în sistemele de control intern ale unor entități reglementate. A se vedea secțiunea 3.9 și studiile de caz de la punctul 7.5.
  - Dezvoltarea unei cooperări solide cu autoritățile prudențiale sau cu alte autorități care reglementează sectoarele supravegheate. În cazul în care aceeași autoritate este responsabilă de supravegherea atât a riscurilor de spălare a banilor și de combatere a finanțării terorismului, cât și a riscurilor prudențiale ale IF, pot exista sinergii semnificative în ceea ce privește supravegherea ML/TF, însă schimbul de informații și cooperarea continuă să fie esențiale, ca și în cazurile în care aceste funcții sunt îndeplinite de agenții diferite. Se pot găsi sinergii în ceea ce privește înțelegerea modelelor de afaceri ale IF, a acordurilor de guvernare internă și a punctelor slabe ale sistemelor de control intern.
  - Construirea unei cooperări solide cu autoritățile străine: acest lucru poate fi realizat prin schimburi de informații informale și proactive, prin crearea de colegii internaționale de supraveghere și de canale oficiale de comunicare, prin participarea la forumuri ale autorităților de supraveghere și prin organizarea de întâlniri regulate cu alte autorități. A se vedea secțiunea 3.10 pentru mai multe detalii.
  - Cooperarea în cadrul parteneriatelor publice/private: De exemplu, Regatul Unit a publicat Planul său privind criminalitatea economică, care stabilește acțiunile întreprinse de sectorul public și cel privat pentru a se asigura că Regatul Unit nu poate

fi folosit în mod abuziv pentru infracțiuni economice. Contribuțiile și rezultatele planului sunt luate în considerare atât la nivel ministerial, cât și la nivel de lucru, pentru a se asigura că riscurile corecte sunt identificate, împărtășite și atenuate în toate sectoarele serviciilor financiare și al DNFBP.

5.7. Probleme legate de colectarea datelor

133. Colectarea de date este o modalitate importantă pentru autoritățile de supraveghere de a identifica și monitoriza riscurile, dar poate consuma mult timp și poate fi o sarcină dificilă pentru entități și autorități de supraveghere atunci când este efectuată în mod ineficient. Entitățile pot întâmpina dificultăți în colectarea datelor solicitate de supraveghetori sau în furnizarea de date în cazul în care sistemele lor nu sunt compatibile cu cele ale supraveghetorilor. De asemenea, autoritățile de supraveghere se pot confrunta cu dificultăți în ceea ce privește manipularea și prelucrarea datelor, în special a seturilor de date de mari dimensiuni. Unele dintre provocările comune în materie de colectare a datelor includ:
- lipsa unor date cantitative istorice relevante sau faptul că datele solicitate nu sunt păstrate de entitate în forma solicitată de autoritatea de supraveghere
  - lipsa de informații în format digital sau deținute în mai multe baze de date
  - volum mare de informații
  - definițiile incoerente pot afecta calitatea datelor colectate și pot exista probleme de compatibilitate între datele provenite de la diferite instituții.
  - informațiile necesită curățarea datelor înainte de utilizare și
  - costul colectării, validării, stocării, prelucrării și diseminării.
134. Atunci când se elaborează sau se revizuieste colectarea de date de la entitățile reglementate, pot apărea mai multe provocări. De exemplu, este posibil ca entitățile să nu înțeleagă cerințele sau să le interpreteze în mod diferit, ceea ce creează probleme de coerență și comparabilitate și, în cele din urmă, duce la rezultate inexacte din cauza problemelor legate de calitatea datelor. Deși autoritățile de supraveghere utilizează din ce în ce mai mult tehnologia și trebuie să alimenteze cu date instrumentele lor automate, acestea ar trebui, de asemenea, să ia în considerare faptul că orice solicitare a unui nou set de date poate necesita ca entitățile supravegheate să își adapteze sistemul informatic pentru a putea raporta date adecvate și fiabile, astfel încât este necesară o notificare prealabilă.
135. Strategii pentru a aborda această provocare:
- Coordonarea eficientă și schimbul de informații în cadrul agenției de supraveghere pentru a se asigura că informațiile deja colectate de un departament nu sunt solicitate de un alt departament. De exemplu, în Regatul Unit, FCA are un consiliu de guvernare a informațiilor pentru a se asigura că cererile uniforme de date sunt justificate prin îndeplinirea anumitor criterii, inclusiv că datele nu au fost deja colectate. De asemenea, este prudent să se consulte cu alte autorități relevante, cum ar fi UIF care, de asemenea, pot solicita sau deține date relevante de la entitățile reglementate.
  - Entitățile reglementate ar trebui să fie consultate încă de la începutul elaborării instrumentelor de colectare a datelor. În Franța, există o fază de consultare cu IF înainte de a se emite chestionarul anual privind combaterea spălării de bani și a finanțării terorismului. Prezentarea noilor întrebări și a motivelor pentru orice modificare a chestionarului (de exemplu, date cantitative și calitative) reprezintă o oportunitate de a prezenta prioritățile în cazul în care modificările rezultă dintr-o

atenție sporită acordată unui anumit risc. Aceasta ajută entitățile supravegheate să înțeleagă scopul oricărei întrebări noi sau modificate și să răspundă la acestea în mod precis și specific. De asemenea, oferă entităților supravegheate posibilitatea de a sesiza orice dificultăți cu care s-ar putea confrunta în a răspunde la chestionar (dificultăți în punerea în aplicare a noilor reglementări, disponibilitatea datelor solicitate care ar putea necesita dezvoltări IT etc.). Această consultare prealabilă facilitează colectarea unor date mai bune.

- Creșterea treptată a tipului de informații solicitate, începând cu informațiile deja colectate și trecând la informațiile necolectate, oferind astfel entităților timpul necesar pentru a începe să colecteze date. Ar trebui să se ia în considerare, de asemenea, colectarea automată a datelor. Să se evalueze cu atenție care sunt datele minime necesare pentru a face o evaluare în cunoștință de cauză a riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, ținând cont de faptul că mai multe informații nu se traduc neapărat printr-o evaluare mai bună a riscului. Oferiți un preaviz suficient pentru ca populația de reglementare să își adapteze sistemul de informații și să asigure calitatea și fiabilitatea datelor raportate și oferiți entităților timp suficient pentru a se adapta la cerințele noi sau revizuite.
- În cazul furnizorilor importanți de date, autoritățile de supraveghere pot lua legătura cu furnizorii de tehnologie ai entităților, astfel încât aceștia să poată încorpora cerințele de supraveghere back-end/output în portalurile de colectare a datelor front-end/input.
- În cazul sectoarelor care implică schimbări rapide ale tehnologiei și/sau schimbări în mediul de piață (de exemplu, sectorul VASP), autoritățile ar putea colabora cu organismele industriale sau cu organismele de autoreglementare pentru a înțelege tehnologia și pentru a-și adapta colectarea de date în consecință.

5.8. Considerații speciale pentru supraveghetorii DNFBP

136. Unele sectoare, în special DNFBP, au un număr foarte mare de entități, astfel încât este dificil să se înțeleagă riscurile de ML/TF ale fiecărei entități, deoarece este posibil ca autoritățile de supraveghere să nu dispună de date sau să aibă puține date privind activitățile fiecărei entități în parte. În plus, gama de mărimi a entităților (de la comercianți individuali până la grupuri care operează la nivel internațional) și diversitatea activităților desfășurate de DNFBP fac adesea dificilă înțelegerea și evaluarea riscurilor de ML/TF în toate subsectoarele, în absența unor resurse extrem de specializate (supraveghetori) care să cunoască și să aibă experiență în activitățile specifice desfășurate de toate tipurile de DNFBP.
137. La un nivel mai practic, colectarea datelor din subsectoarele DNFBP poate fi dificilă din cauza:
- subsectoarele au o capacitate redusă sau chiar inexistentă de a genera sau de a produce tipul de date complete și fiabile de care au nevoie autoritățile de supraveghere pentru a evalua riscurile, din cauza unei lipse de înțelegere din partea entităților
  - lipsa autorității legale de a colecta date (în special în cazul organismelor de autoreglementare (SRB))
  - dificultăți în identificarea entităților raportoare sau în a determina dacă o persoană/companie este o entitate raportoare, în special în acele sectoare care nu sunt reglementate sau autorizate direct de nicio autoritate de autorizare sau organism

de autoreglementare (SRB) și

- absența datelor de conformitate privind entitățile individuale (de exemplu, în sectoarele cu risc mai scăzut sau în subsectoarele nou reglementate, fără un istoric de supraveghere sau relații de reglementare); ceea ce înseamnă că evaluarea eficacității cadrelor de control și, prin urmare, a riscului rezidual în cazul anumitor DNFBP reprezintă o provocare deosebită.

138. Strategii pentru a aborda aceste provocări:

- Supraveghetorii acestor sectoare pot încerca să identifice subsectoarele sau segmentele de piață sau grupurile din cadrul sectorului și să înțeleagă caracteristicile sau caracteristicile acestora, astfel încât să poată fi stabilite profiluri de risc la nivel subsectoral sau de segment.
- Autoritățile de supraveghere pot elabora modele simplificate de evaluare a riscurilor pentru entitățile mai puțin complexe cu profiluri de risc mai reduse în ceea ce privește ML/TF și alte activități financiare ilicite. Aceste modele pot colecta informații de la instituții cu privire la activitățile și tranzacțiile lor, la produsele și serviciile oferite, la profilul clienților etc. Pe baza acestor date, autoritățile de supraveghere își pot forma o opinie generală cu privire la riscuri.
- În plus, autoritățile de supraveghere se pot coordona și stabili legături cu organismele de autorizare și cu asociațiile sectoriale pentru a obține informații despre entitățile din sector, sub rezerva unui temei juridic care să permită schimbul de informații între autoritatea de supraveghere și aceste organisme. Organismele de acordare a licențelor și asociațiile sectoriale ar putea contribui la identificarea entităților care să facă obiectul supravegherii pe baza criteriilor elaborate de autoritatea de supraveghere.
- Autoritățile de supraveghere pot introduce și aplica cu strictețe obligația de a prezenta informații privind riscurile și activitățile (de exemplu, un raport anual sau similar). Aceste obligații trebuie să fie completate prin dispoziții legale, împreună cu sancțiuni în caz de nedepunere.
- În cazul sectoarelor pentru care sunt disponibile puține date, autoritățile de supraveghere pot pune în aplicare inițial o strategie de supraveghere relativ simplă, bazată pe riscuri (de exemplu, bazată pe indicatori generali de risc inerent). O mai mare complexitate poate fi încorporată în această abordare pe măsură ce devin disponibile date mai bune și crește angajamentul de supraveghere, permițând o analiză eficientă a cadrelor de control și a riscului rezidual. A se vedea, de asemenea, secțiunile 5.4 și 6.3.
- Supraveghetorii pot efectua vizite la fața locului pentru un eșantion aleatoriu de sectoare în care există lacune în materie de date (de exemplu, subsectoarele cu risc mai scăzut care nu fac obiectul unor cicluri regulate de inspecție). Acestea pot fi utilizate nu numai pentru a evalua cadrele de control, ci și pentru a confirma înțelegerea de către un supraveghetor a riscurilor din sectorul respectiv și/sau pentru a confirma validitatea informațiilor furnizate privind riscurile.

5.9. Alte orientări

- Supervizorii ar trebui să dispună de personal calificat și de încredere care să poată evalua și înțelege riscurile, inclusiv recrutarea prin teste de aptitudine și adecvare sau teste de integritate, după caz. Acest lucru presupune, de asemenea, ca aceste autorități să mențină standarde profesionale ridicate pentru a se asigura că persoanele au competențele și expertiza necesare pentru a desfășura această activitate, care ar

trebui să fie proporțională cu complexitatea operațiunilor și profilul de risc al entității și să respecte standardele de integritate.

- Să se ia în considerare un echilibru între angajarea de personal specializat în anumite sectoare sau entități timp de mai mulți ani pentru a acumula cunoștințe/experiență și introducerea rotației sau a altor măsuri de protecție pentru a asigura obiectivitatea și schimbul de experiență în cadrul echipelor de supraveghere. Detașările din industrie reprezintă, de asemenea, o modalitate bună de completare a cunoștințelor și a experienței.

6. Aplicarea supravegherii bazate pe risc

6.1. Secvențierea în vederea instituirii supravegherii bazate pe riscuri

139. În cazul în care există noi responsabilități de supraveghere sau în cazul în care supravegherea AML/CFT se aplică unor sectoare noi, poate fi dificil să se realizeze o supraveghere bazată pe riscuri pe deplin eficientă pe termen scurt.
140. Strategii pentru a aborda această provocare:
- Luați în considerare posibilitatea de a integra în strategia de supraveghere o abordare etapizată a supravegherii bazate pe riscuri. De exemplu, mai jos este prezentat procesul urmat de Unitatea de conformitate în materie de combatere a spălării banilor din cadrul Departamentului irlandez de justiție, care supraveghează mai multe sectoare ale DNFBP.

Caseta 6.1. Abordarea etapizată a instituirii supravegherii bazate pe risc

- Elaborarea cadrului juridic și definirea domeniului de aplicare a regimului (de exemplu, ce activități sau tipuri de entități vor fi reglementate). Gândiți-vă la competențele necesare pentru sectorul specific, pe baza riscurilor pe care le prezintă. De exemplu: puteri specifice pentru a intra în spații, a elimina dosare etc.
- Stabilirea unei înțelegeri preliminare a sectorului, inclusiv identificarea unei estimări a entităților din domeniul de aplicare, a dimensiunii operațiunilor acestora etc.
- Stabilirea autorității de supraveghere și a personalului (gândiți-vă la nevoi, de exemplu, lacune în materie de cunoștințe și competențe, tehnologie suplimentară etc.).
- Programul de formare a personalului (Cine ar trebui să îl ofere? Pe cine ar trebui să implicați? Ce formare este disponibilă?)
- Elaborarea de proceduri de inspecție în funcție de obligațiile din legislație și de cele mai bune practici internaționale (de exemplu, FATF/UE).
- Gândiți-vă la frecvența (de exemplu, mai des în cazul unui risc ridicat) și la concentrarea (de exemplu, probleme specifice ale cohorței) inspecțiilor.
- Aflați despre cohorțele dumneavoastră - identificați riscurile inerente prin înțelegerea amenințărilor și vulnerabilităților specifice fiecărui sector. Examinați toate informațiile existente (de exemplu, evaluările naționale ale riscurilor sau evaluările efectuate de alte autorități) sau documentația internațională privind sectorul și riscurile cu care se confruntă acesta, de exemplu, FATF, UE etc. (a se vedea secțiunea privind evaluarea riscurilor) și identificați informațiile care lipsesc.
- Gândiți-vă la echilibrul dintre revizuirile în afara locului și inspecțiile la fața locului.

Uneori este dificil să se stabilească riscurile reziduale în anumite cohorte fără o vizită la fața locului.

- Identificarea riscurilor reziduale după aplicarea măsurilor AML/CFT.
- Realizarea de acțiuni de informare a sectorului înainte de începerea inspecțiilor, de exemplu, broșuri de informare, modele etc.
- Gândiți-vă la posibilitatea de a întreprinde inspecții de consolidare a capacităților atât pentru entitate, cât și pentru supraveghetor.
- să facă schimb de informații în cadrul supraveghetorului AML. De exemplu, reuniuni interne ale echipei la fiecare două săptămâni pentru a face schimb de constatări, a discuta problemele apărute, orientările FATF/UE, tendințele, mass-media, strategiile de îmbunătățire etc.

Sursa: Departamentul de Justiție, Irlanda

Notă: În realitate, mulți dintre acești pași se pot desfășura într-o ordine diferită sau în tandem.

6.2. Resurse insuficiente sau personal neexperimentat

141. Este posibil să existe o lipsă de personal sau un personal insuficient instruit pentru a efectua o supraveghere adecvată bazată pe riscuri. Este posibil ca echipele care efectuează supravegherea AML/CFT să fie noi sau să acopere sectoare noi sau ca responsabilitățile AML/CFT să fie atribuite recent autorităților de reglementare existente. Este posibil să existe o lipsă de instrumente și tehnologii de supraveghere.
142. Strategii pentru a aborda această provocare:
  - să aloce în mod eficient resursele limitate de supraveghere pe baza riscurilor sectorului/entității. La alocarea resurselor, pe baza abordării axate pe rezultate (a se vedea secțiunea 3.4), supraveghetorii ar trebui să se concentreze nu numai pe numărul de angajați, ci și pe capacitatea și formarea personalului AML/CFT.
  - Să se asigure că există sprijinul și implicarea conducerii superioare necesare în cadrul organismului de supraveghere. Utilizați rezultatele evaluării riscurilor pentru a obține resurse suplimentare, demonstrând riscurile care rămân neacoperite. În cazul celor care fac parte dintr-o agenție mai mare, luați în considerare desemnarea unor resurse specifice pentru AML/CFT pentru a consolida expertiza și a sprijini alți membri ai personalului de supraveghere. În cazul în care personalul nu dispune de expertiză în domeniul AML/CFT sau de expertiză în legătură cu un anumit sector, elaborați strategii de consolidare a capacităților și luați în considerare utilizarea adecvată a altor experți. Luați în considerare detașarea de personal de la autoritățile de supraveghere AML/CFT mai experimentate pentru a transfera cunoștințe și expertiză. Luați în considerare utilizarea adecvată a unor terți sau consultanți ca măsură provizorie (a se vedea secțiunea 4.3 pentru mai multe detalii).
  - Atunci când concepeți abordarea de supraveghere și stabiliți modelul operațional vizat, efectuați o analiză detaliată a nevoilor de formare și alocați resurse pentru formare. În cazul în care un supraveghetor își asumă responsabilități de supraveghere pentru un sector nou reglementat, este puțin probabil ca acesta să dispună de personal existent care să aibă atât cunoștințele tehnice ale sectorului, cât și experiență în efectuarea supravegherii bazate pe riscuri. Este, de asemenea, puțin probabil ca aceștia

să poată recruta cu ușurință persoane pentru a satisface această nevoie. Furnizarea unei formări adaptate și formarea de echipe cu o combinație de supraveghetori calificați și experți tehnici reprezintă o abordare pentru a aborda această problemă.

- Furnizarea de cursuri de formare în domeniul AML/CFT sau de oportunități de învățare pentru supraveghetorii AML/CFT și alocarea adecvată a bugetului și a timpului personalului pentru învățare și dezvoltare, precum și explorarea oportunităților de a obține informații despre cele mai bune practici de la supraveghetori AML/CFT mai experimentați. Acest lucru poate include, de exemplu: un centru de resurse care să aibă ajutoare de lucru, modele și alte instrumente care pot ajuta personalul mai puțin experimentat într-un moment de nevoie imediată; accesul la cursuri de formare în domeniul criminalității financiare sau la materiale de formare online sau preînregistrate pe care personalul le poate accesa și participarea la cursuri de formare internaționale sau regionale sau la schimburi de experiență cu supraveghetori din alte jurisdicții.

6.3. Supravegherea sectoarelor cu un număr mare de entități și cu informații limitate privind riscurile

143. Strategii pentru a aborda această provocare:

- Consultați sfaturile din secțiunea de mai sus privind consolidarea evaluării riscurilor. În cazul în care sunt disponibile informații adecvate, utilizarea unor scale de evaluare a riscurilor care includ mai multe ratinguri de risc (de exemplu, ridicat, mediu ridicat, mediu, mediu scăzut și scăzut) poate contribui la o mai bună distincție a riscurilor relative ale entităților în cadrul și între sectoarele cu un număr mare de entități decât un număr mai mic de ratinguri într-o scală, de exemplu, o scală de evaluare a riscurilor cu trei ratinguri. Cu o distincție mai mare, supraveghetorii pot să își adapteze mai bine abordarea de supraveghere.
- Identificați actorii cheie din sector, de exemplu cei care reprezintă un procent mare din cota de piață sau cei care aparțin unui subsector care prezintă riscuri mai mari. De asemenea, poate fi posibil să se angajeze cu entități care furnizează servicii de asigurare a conformității AML/CFT pentru un număr mare de entități dintr-un sector, de exemplu, externalizarea monitorizării tranzacțiilor sau a CDD. Poate fi posibil să se utilizeze economiile de scară prin valorificarea unei inspecții la o entitate, făcând unele presupuneri cu privire la alte entități care utilizează același furnizor de servicii, sub rezerva oricăror particularități/refinamente adoptate de fiecare entitate în parte și a oricăror diferențe în utilizarea produsului sau serviciului.
- Subsectoarele sau grupurile de entități identificate pot fi grupate în funcție de caracteristici similare, de fapt inerente riscului, cum ar fi serviciile oferite într-o anumită locație, de exemplu, transferurile de proprietate în Londra. Supraveghetorii pot supraveghea aceste subsectoare prin selectarea entităților pe baza unor criterii în cadrul unei metodologii de eșantionare bazate pe riscuri, pentru a le acorda o atenție sporită prin supraveghere la fața locului sau în afara acesteia. În cazul în care rezultatele acestor evaluări variază în mod semnificativ, este posibil ca subsectorul să nu fie suficient de specific și să nu fie adecvat pentru a fi grupat în scopul supravegherii.³¹ În cazul în care rezultatele sunt similare, pot fi identificate tendințe și strategiile de supraveghere pot viza întregul subsector. Acest lucru permite

---

Eficacitatea măsurilor de atenuare și a controalelor poate duce la o mai mare diversitate în ceea ce privește ratingurile finale de risc, în ciuda faptului că riscul inerent este consecvent, și poate ajuta autoritățile de supraveghere să facă o distincție mai mare între entități.

supraveghetorilor să direcționeze eficient resursele în modul cel mai adecvat.

- Identificarea și implicarea ofițerilor de conformitate AML/CFT din cadrul acestor entități pentru a spori gradul de conștientizare a riscurilor și a cerințelor de reglementare.
- Să se asigure că se utilizează comunicări și orientări pentru a stabili așteptările și a oferi feedback cu privire la practicile bune și slabe. Acest lucru poate fi realizat prin intermediul mai multor canale, inclusiv prin acțiuni de informare a industriei, prin publicarea rezultatelor analizelor tematice și prin detalierea unor deficiențe specifice în avizele de punere în aplicare. Acest lucru permite întreprinderilor care pot beneficia de un angajament de supraveghere mai puțin direct să efectueze o analiză a lacunelor din sistemele și controalele lor pentru a se asigura că acestea se aliniază la bunele practici.

6.4. Audhuri independente slabe ale entităților

144. Multe autorități de supraveghere a instituțiilor financiare utilizează auditurile interne și externe ale IF ca sursă importantă de informații privind controalele AML/CFT ale IF (multe DNFBP mai mici nu au funcții de audit intern). Auditurile independente cu un domeniu de aplicare inadecvat sau de calitate slabă pot reprezenta o provocare pentru supraveghetor. În unele sisteme, supraveghetorii se pot baza în mare măsură pe informațiile de audit referitoare la riscurile specifice ale entității, pentru a înțelege modul în care aceste riscuri sunt gestionate și controlate, precum și stadiul programului de conformitate. Prin urmare, în cazul în care auditul independent al entității este inadecvat, aceste constatări ale auditului independent nu pot fi valorificate pentru a adapta domeniile de examinare acoperite de autoritatea de supraveghere și pentru a aloca resursele necesare pentru a evalua programul de conformitate al entității. În plus, un raport (rapoarte) de audit independent și documentele justificative de calitate slabă pot împiedica supraveghetorii să înțeleagă acoperirea auditului și calitatea și cantitatea de teste ale tranzacțiilor care au fost efectuate în cadrul auditului independent. În lipsa acestor cunoștințe, supraveghetorii pot fi limitați în capacitatea lor de a se concentra asupra riscurilor și de a identifica domeniile care necesită o revizuire mai amplă (sau mai puțin amplă).
145. Strategii pentru a aborda această provocare:
- Pentru a preveni această problemă, autoritățile de supraveghere ar trebui să evalueze dacă entitățile dispun de procese pentru a se asigura că domeniul de aplicare și profunzimea auditului sunt adecvate și că auditurile sunt efectuate de auditori independenți competenți, calificați și cu bună reputație și să ia măsuri pentru a se asigura că auditurile efectuate sunt de o calitate suficientă, de exemplu prin efectuarea de verificări prin sondaj. În plus, supraveghetorii ar trebui să confirme că planul de audit independent al instituției financiare sau al DNFBP evaluează eficacitatea controalelor AML/CFT în cadrul operațiunilor entității sau grupului și în cadrul acestora.
  - Compararea încrucișată a constatărilor rezultate din activitățile de supraveghere și din auditul independent pentru a contribui la detectarea deficiențelor auditului independent și ale auditorilor.

6.5. Considerații speciale pentru supraveghetorii DNFBP

146. Provocările legate de colectarea de date și de evaluarea riscurilor sunt detaliate în secțiunea 1.9 de mai sus, în timp ce alte provocări pentru supravegherea bazată pe riscuri a DNFBP

includ:

- Dificultăți în asigurarea unui nivel adecvat de supraveghere a DNFBP (în condițiile în care modelele de risc/programele de supraveghere se concentrează, de obicei, pe IF mai mari, cum ar fi băncile). Acest aspect este discutat în contextul monitorizării în partea A, dar este deosebit de relevant pentru supravegherea DNFBP în cadrul unui supraveghetor unic.
- În special, pentru a atinge "semnificația statistică", trebuie să se efectueze un număr semnificativ de misiuni de supraveghere (la fața locului sau în afara acestuia) în raport cu dimensiunea populației. În cazul sectoarelor DNFBP cu o populație mare, este posibil să nu se poată atinge o semnificație statistică. În aceste cazuri, un supraveghetor ar putea, în schimb, să se concentreze asupra unui subgrup sau a unei selecții de entități din cadrul populației care prezintă cel mai mare risc.
- Dificultăți în ceea ce privește asigurarea faptului că supraveghetorii sunt specialiști și/sau suficient de bine pregătiți, experimentați și bine informați în legătură cu activitățile foarte diverse desfășurate de entitățile supravegheate.
- Este posibil ca autoritățile de supraveghere a DNFBP, în special organismele de autoreglementare, să nu dispună de o autoritate juridică deplină pentru a efectua supravegherea tuturor entităților din sector.

147. Strategii pentru a aborda aceste provocări:

- o sensibilizare și un angajament intensiv cu și prin intermediul asociațiilor sectoriale (care nu sunt neapărat organisme de autoreglementare), inclusiv furnizarea de tipologii sectoriale specifice DNFBP.
- Formare cuprinzătoare pentru supraveghetori cu privire la modelele de afaceri și activitățile diferitelor subsectoare ale DNFBP.
- Asigurarea faptului că activitatea de supraveghere aleatorie, reactivă și bazată pe evenimente asigură o acoperire suficientă a subsectoarelor DNFBP care nu fac obiectul unor programe ciclice la fața locului.
- Definirea unei strategii adaptate la sectorul și la gradul de risc prezentat de entități.
- După cum se arată la punctul 5.8 de mai sus, autoritățile de supraveghere pot pune în aplicare inițial o strategie de supraveghere relativ simplă bazată pe riscuri (de exemplu, bazată pe indicatori generali de risc inerent într-un subsector). O mai mare complexitate poate fi încorporată în abordare pe măsură ce devin disponibile date mai bune și crește angajamentul de supraveghere, permițând o analiză eficientă a cadrelor de control și a riscului rezidual în entitățile individuale.

6.6. Rolul organismelor de autoreglementare pentru DNFBP

148. În conformitate cu standardele GAFI, o jurisdicție poate decide să atribuie toate sau o parte din sarcinile și responsabilitățile de supraveghere organismelor de autoreglementare (SRB) ale DNFBP (cu excepția cazinourilor). Cu toate acestea, acest aranjament trebuie să ia în considerare contextul jurisdicțional și s-ar putea să nu fie optim pentru toate jurisdicțiile. În general, este posibil ca SRB să nu dispună de puterea și instrumentele agențiilor guvernamentale de supraveghere, în special de puterea de sancționare. Pentru unele SRB pot apărea probleme legate de conflictul de interese și de independență (în special în cazul în care SRB depind de veniturile din cotizațiile membrilor). În plus, multe SRB se confruntă cu constrângeri serioase în ceea ce privește resursele umane și alte constrângeri legate de capacitate, sau nu se concentrează în mod corespunzător asupra aspectelor legate de

AML/CFT sau nu au o pregătire/experiență adecvată în acest domeniu.

149. Strategii pentru a aborda această provocare:

- Desemnarea autorităților de supraveghere AML/CFT corespunzătoare ar trebui să analizeze cu atenție acești factori înainte de a decide în consecință cu privire la rolul posibil al SRB în supraveghere. Pe baza acestei analize, o jurisdicție poate decide că rolul SRB poate fi mai degrabă de natură complementară, de exemplu, contribuind la punerea în aplicare a controalelor la intrarea pe piață, la sensibilizarea, la formare și la orientare.
- În cazul în care se alege un SRB ca supraveghetor, trebuie elaborate/modificate legile și regulamentele pentru a se asigura că acesta dispune de competențele și instrumentele necesare. De asemenea, legile și regulamentele ar trebui să asigure soluționarea situațiilor de conflict de interese.
- Ar trebui să existe un anumit nivel de supraveghere/supraveghere din partea unei autorități competente în ceea ce privește activitatea de combatere a spălării de bani și a finanțării terorismului a SRB. În Regatul Unit, OPBAS a fost înființat ca supraveghetor al SRB desemnate ca supraveghetori ai DNFBP în temeiul regulamentelor privind spălarea banilor, pentru a se asigura că există o abordare coerentă a supravegherii AML/CFT în toate sectoarele relevante ale DNFBP și pentru a evalua dacă acestea își îndeplinesc în mod eficient obligațiile prevăzute în legislație. Deși mai sunt necesare îmbunătățiri suplimentare în ceea ce privește eficacitatea supravegherii AML/CFT, s-au înregistrat progrese semnificative. OPBAS continuă să realizeze cea de-a doua etapă a activității de supraveghere și se așteaptă să publice cel de-al treilea raport în 2021.

6.7. Lipsa de claritate în ceea ce privește împărțirea rolurilor și responsabilităților de supraveghere

150. În multe jurisdicții, există o lipsă de claritate în ceea ce privește repartizarea sarcinilor și responsabilităților între autoritățile de supraveghere AML/CFT, în special între UIF și ceilalți supraveghetori, dar și între supraveghetorii prudențiali și cei AML/CFT sau între supraveghetorii AML/CFT care sunt responsabili de supravegherea AML/CFT a diferitelor aspecte ale activităților aceleiași entități. În aceste cazuri, nu este întotdeauna clar care agenție are rolul și responsabilitatea principală pentru supravegherea AML/CFT.

151. Strategii pentru a aborda această provocare:

- În mod ideal, legea ar trebui să identifice în mod clar agenția care are responsabilitatea principală de supraveghere AML/CFT a unui sector. În acest scop, ar trebui să fie abordate toate ambiguitățile din legi, iar suprapunerile și conflictele dintre legile AML/CFT și legile privind supravegherea sectorială ar trebui examinate și eliminate, după caz. În plus, după caz, memorandumurile de înțelegere pot contribui la definirea rolurilor respective ale autorităților și a principiilor de colaborare și de schimb de informații între acestea. Astfel de înțelegeri și împărțirea clară a rolurilor și responsabilităților de supraveghere AML/CFT devin deosebit de esențiale atunci când o autoritate multinațională și/sau o autoritate federală au responsabilități de supraveghere AML/CFT asupra entităților naționale sau locale.
- Să instituie mecanisme care să asigure cooperarea și o abordare coerentă între aceste agenții și să se asigure că informațiile circulă liber și în timp util.

6.8. Abordarea de toleranță zero sau de eșec zero

152. O abordare de toleranță zero care nu tolerează imperfecțiunile, în special în domeniile identificate ca prezentând riscuri mai mici, este contraproductivă pentru un sistem AML/CFT eficient și pentru supravegherea bazată pe riscuri. Acest lucru este valabil atât la nivelul agenției de supraveghere, cât și în ceea ce privește abordarea unei entități în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor sale. În anumite cazuri, poate fi dificil să se dezvolte un sprijin instituțional pentru adoptarea unei abordări bazate pe risc din cauza temerilor că se vor constata nerespectări în domeniile considerate ca fiind de risc mai scăzut. De asemenea, aceasta necesită o cunoaștere aprofundată a sectoarelor și a furnizorilor, gândire critică și o judecată subiectivă din partea supraveghetorilor. După cum se arată în secțiunea 3.7, pot exista motive întemeiate pentru ca supraveghetorii să ia măsuri de remediere sau alte măsuri în tot spectrul de risc dacă, de exemplu, nerespectarea se datorează nerespectării repetate, cu bună știință sau intenționate a cerințelor AML/CFT. La nivelul entităților, o abordare de toleranță zero ar putea duce la tăierea fără discernământ a unor întregi categorii întregi de clienți, fără a lua în considerare, în mod serios și cuprinzător, nivelul de risc al acestora și măsurile de reducere a riscurilor pentru clienții individuali dintr-un anumit sector.
153. Strategii pentru a aborda această provocare:
- În special în etapele introductive ale punerii în aplicare a unei abordări bazate pe riscuri în materie de AML/CFT, autoritățile de supraveghere ar trebui să explice această abordare populației lor de reglementare și să explice în mod clar și să ofere îndrumări cu privire la modul în care aceasta ar trebui aplicată. Atunci când își justifică abordarea la nivel intern, supraveghetorii ar trebui să caute sprijin la nivel înalt pentru strategiile lor de supraveghere, explicând raționamentul acesteia și să fie capabili să demonstreze beneficiile acestei abordări.
  - Elaborarea și aprobarea de către conducerea superioară a declarațiilor și a cadrelor de supraveghere a riscurilor ar fi, de asemenea, o strategie adecvată.
  - Supraveghetorii ar trebui să introducă RBA treptat și să acorde o mai mare flexibilitate sectorului pe măsură ce crește expertiza și capacitatea de evaluare a riscurilor.
  - Autoritățile de supraveghere ar trebui să precizeze că este inadecvat să pună capăt sau să restricționeze fără discernământ relațiile de afaceri ale unor întregi categorii de clienți, fără a lua în considerare, în mod serios și cuprinzător, nivelul de risc al acestora și măsurile de reducere a riscurilor pentru clienții individuali dintr-un anumit sector.

6.9. Supravegherea integrată vs. independentă în materie de AML/CFT

154. În timp ce unele agenții de supraveghere au programe și echipe de supraveghere AML/CFT dedicate, altele își desfășoară supravegherea AML/CFT ca parte (integrată) a programului de supraveghere generală sau prudențială. Ambele abordări pot avea avantaje și dezavantaje. De exemplu, într-un cadru de supraveghere integrată, planurile de inspecție la fața locului pot depinde în mare măsură de riscurile prudențiale, lăsând în afara planului de inspecție entitățile solide din punct de vedere prudențial care prezintă riscuri mai mari în materie de ML/TF, ceea ce nu este în concordanță cu RBA în materie de supraveghere. Pe de altă parte, atunci când supravegherea AML/CFT se desfășoară de sine stătător, coordonarea și colaborarea cu supraveghetorii prudențiali și cu alte aspecte ale supravegherii este adesea dificilă.

155. Strategii pentru a aborda această provocare:

- Atunci când aleg una dintre aceste abordări sau o combinație a celor două, autoritățile ar trebui să analizeze cu atenție aceste avantaje și dezavantaje. A se vedea diagrama de mai jos și vă rugăm să consultați Ghidul Comitetului de la Basel privind coordonarea între supravegherea AML/CFT și supravegherea prudențială pentru mai multe orientări pe această temă.

Tabelul 6.1. Comparația dintre inspecțiile integrate și cele autonome ale Băncii Mondiale

	de către SUPERVIZORUL GENERAL SAU PRUDENȚIAL	de către SUPERVIZORUL SPECIALIZAT AML/CFT
INSpecție INTEGRATĂ AML/CFT	<p>Toți supraveghetorii sunt sau pot fi implicați în inspecțiile AML/CFT ca o extensie a inspecțiilor prudențiale.</p> <p>Pro: Toți supraveghetorii obțin cunoștințe în domeniul AML/CFT experiență și sunt implicați în agenda AML/CFT. Coordonarea între inspecțiile prudențiale și cele privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului va fi mai ușoară.</p> <p>Dezavantaje: riscurile prudențiale vor determina planul de inspecție. Este posibil ca riscurile AML/CFT să nu fie întotdeauna paralele cu riscurile prudențiale. Supraveghetorii pot avea tendința de a vedea AML/CFT ca pe o problemă secundară în comparație cu riscurile prudențiale.</p>	<p>Un supraveghetor specializat în domeniul AML/CFT se alătură echipei în timpul prudențialității și efectuează inspecția AML/CFT.</p> <p>Pro: Un grup de experți va excela în domeniul AML/CFT, ceea ce va conduce la o inspecție AML/CFT mai aprofundată și de mai bună calitate.</p> <p>Coordonarea între inspecțiile prudențiale și cele privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului va fi mai ușoară.</p> <p>Dezavantaje: riscurile prudențiale vor determina planul de inspecție. Este posibil ca riscurile AML/CFT să nu fie întotdeauna paralele cu riscurile prudențiale.</p>
INSpecție AML/CFT AUTONOMĂ	<p>Standalone Inspecții AML/CFT efectuate de supraveghetorii generali sau prudențiali. (Posibil, dar nu frecvent).</p> <p>Avantaje: Toți supraveghetorii dobândesc competențe în domeniul AML/CFT.</p>	<p>Inspecții AML/CFT efectuate de către un supraveghetor specializat, independent de la inspecții prudențiale.</p> <p>Pro: Un grup de experți va excela în domeniul AML/CFT, ceea ce va conduce la inspecții AML/CFT mai aprofundate și de mai bună calitate.</p>
	<p>Va exista un plan separat de inspecție AML/CFT, independent de partea prudențială, permițând o mai bună aliniere a supravegherii AML/CFT la riscurile legate de ML/TF.</p> <p>Dezavantaje: specializarea și profunzimea inspecțiilor în domeniul AML/CFT pot rămâne limitate. Coordonarea între inspecțiile prudențiale și cele AML/CFT ar putea necesita mai multe eforturi.</p>	<p>Va exista un plan de inspecție AML/CFT separat, independent de partea prudențială, ceea ce va permite o mai bună aliniere a supravegherii AML/CFT la riscurile ML/TF.</p> <p>Dezavantaje: Coordonarea între inspecțiile prudențiale și inspecțiile AML/CFT ar putea necesita mai multe eforturi.</p>

Notă: *Integrată cu supravegherea prudențială. Inspecția AML/CFT se desfășoară ca o subcomponentă a planului și activităților de supraveghere prudențială.

Sursa: Banca Mondială

- Echipele autonome de supraveghere AML/CFT ar trebui să solicite contribuții din partea altor domenii de supraveghere în formularea unei evaluări a riscurilor sectoriale și în ceea ce privește identificarea riscurilor specifice și a domeniilor de interes pentru evaluarea anumitor entități. De exemplu, echipele de supraveghere AML/CFT ar putea dori să înțeleagă dacă există preocupări din perspectiva securității cibernetice sau a activelor clienților atunci când analizează riscurile AML/CFT, deoarece aceste preocupări pot indica o vulnerabilitate la exploatarea de către infractorii financiari. Echipele de supraveghere AML ar trebui, de asemenea, să se asigure că constatările de supraveghere, fie că provin din activități la fața locului sau în afara acestuia, sunt împărtășite cu autoritățile de

supraveghere prudențială, deoarece problemele majore în materie de AML/CFT pot conduce la sau indica preocupări prudențiale critice.

- Deși riscurile prudențiale și de conduită pot contribui la înțelegerea de către supraveghetori a riscurilor de ML/TF, supravegherea AML/CFT ar trebui să fie determinată de riscurile de ML/TF mai degrabă decât de riscurile prudențiale sau de conduită.
- Pentru acele jurisdicții care dispun de echipe de supraveghere dedicate supravegherii AML/CFT, resursele de supraveghere pot fi clasificate în următoarele categorii echipele/supraveghetorii/responsabilitățile pentru 1) supravegherea cu risc ridicat 2) supravegherea cu risc mediu 3) supravegherea cu risc scăzut 4) supravegherea reactivă 5) analiza riscurilor, colectarea de date, scanarea orizontului, sau împărțirea poate fi împărțită în funcție de tipul de intervenție de supraveghere (de exemplu, la fața locului și în afara locului). Subcategorizările adecvate utilizate de autoritatea de supraveghere vor depinde de mărimea, caracteristicile și riscurile prezentate de populația supravegheată.

6.10. Strategiile de supraveghere bazate pe riscuri ar trebui să fie actualizate și dinamice

156. Datorită progreselor înregistrate în prezent în domeniul financiar și tehnologic, riscurile se pot schimba mai repede decât înainte. Evaluările învechite pot submina supravegherea bazată pe riscuri. După cum se arată în secțiunea 2.4, este important să se revizuiască și să se actualizeze permanent evaluările de risc, astfel încât resursele să poată fi direcționate către domeniile cu cel mai mare risc.
157. Strategii pentru a aborda această provocare:
- Autoritățile de supraveghere ar trebui, de asemenea, să fie rapide și agile în înțelegerea riscurilor și, dacă este posibil, să profite de avantajul SupTech pentru a monitoriza riscurile în timp real/în mod continuu. De asemenea, acestea trebuie să aibă flexibilitatea de a-și adapta abordarea și planurile de supraveghere pentru a aborda prompt riscurile ML/TF emergente. A se vedea secțiunea privind "utilizarea tehnologiei".

6.11. Provocări logistice în efectuarea inspecțiilor la fața locului

158. În jurisdicțiile care permit întreprinderilor situate în afara țării să opereze în perimetrul lor de reglementare (de exemplu, prestarea de servicii online) sau în care anumite funcții ale unei entități sunt situate în locații diferite (de exemplu, atunci când o organizație funcționează ca un grup), inspecțiile la fața locului sunt dificile și necesită multe resurse. Factorii externi (actuala pandemie mondială) pot, de asemenea, îngreuna desfășurarea inspecțiilor la fața locului.
159. Strategii pentru a aborda această provocare:
- Utilizați instrumente precum videoconferințele pentru a simula tipurile de teste care ar avea loc în cadrul unei inspecții la fața locului, asigurând o vigoare și o spontaneitate adecvate. De exemplu, Comisia pentru jocuri de noroc din Regatul Unit supraveghează cazinourile online care oferă servicii în Regatul Unit și a utilizat diverse instrumente pentru a efectua o supraveghere eficientă, printre care: evaluări Microsoft Teams pe parcursul mai multor zile cu persoane-cheie și posibilitatea de a vizualiza date în timp real și de a interoga sistemele acestora. Înainte de evaluarea Microsoft Teams, se solicită și se analizează materiale (inclusiv evaluarea riscurilor, politicile, procedurile

- [Furnizori de servicii de încredere și de servicii pentru companii](#)
- [Carduri preplătite, plăți mobile și servicii de plată pe internet](#)
- [Cazinouri](#)
- [Comercianți de metale și pietre prețioase](#)
- [Agenți imobiliari](#)
- [Ghidul FATF privind măsurile AML/CFT și incluziunea financiară, cu un supliment privind precauțiile privind clientela](#)
- Autoritățile europene de supraveghere [Orientări comune privind factorii](#) (ianuarie 2018 - disponibil și în [toate limbile UE](#))
- Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară [Orientări privind buna gestionare a riscurilor legate de spălarea banilor și finanțarea](#) (revizuite în iulie 2020)
- Comitetul pentru plăți și infrastructuri de piață al Băncii Reglementelor Internaționale [Banca corespondentă - raport](#) (iulie 2016)
- Publicații și inițiative relevante ale organismelor din sectorul privat din domeniul AML/CFT, cum ar fi, dar fără a se limita la:
  - The Wolfsberg Group, [Diligenta corespunzătoare a băncilor corespondente](#) [Chestionar](#) (octombrie 2020)
  - The Wolfsberg, Camera de Comerț Internațională și Asociația Bancherilor pentru Finanțe și Comerț, [Principiile de finanțare a comerțului \(2019 modificare\)](#)
  - GSMA [Regimuri AML/CFT proporționale bazate pe risc pentru banii din telefonia și Certificarea GSMA pentru bani mobili](#)

PARTEA A TREIA: EXEMPLE DE ȚĂRI

Obiective și domeniu de aplicare

160 Această secțiune trebuie citită împreună cu Standardele FATF și cu Ghidul din prima parte a prezentului document. Exemplele de țări abordate în această secțiune trebuie analizate în lumina cadrelor de supraveghere existente în jurisdicțiile respective - este posibil ca abordările menționate să nu fie adecvate în toate contextele. Includerea exemplor în prezentul raport are doar scop ilustrativ și nu constituie o aprobare din partea FATF a eficacității cadrului de supraveghere al țării în cauză în scopul evaluărilor reciproce ale FATF sau în alte scopuri. Cititorii sunt sfătuiți să țină cont de acest lucru atunci când fac referire la aceste exemple.

7. Supravegherea instituțiilor financiare

7.1. Evaluarea riscurilor și supravegherea bazată pe riscuri

7.1.1. Belgia

161. În Belgia, Banca Națională a Belgiei (BNB) este autoritatea de supraveghere AML/CFT pentru bănci, întreprinderi de asigurări de viață, societăți de investiții și instituții de plată și de monedă electronică. BNB utilizează trei instrumente axate pe informațiile dintr-un chestionar anual AML/CFT completat de entitățile reglementate.
162. Chestionarul periodic de prevenire AML/CFT
163. BNB utilizează un chestionar AML/CFT pentru a obține o înțelegere a mediului de risc ML/TF al fiecărei entități (riscul inerent AML/CFT cu care se confruntă, vulnerabilitatea sa la aceste riscuri, inclusiv caracterul complet și eficacitatea măsurilor de atenuare pe care le aplică). Pentru a adapta chestionarul AML/CFT la fiecare subsector al instituțiilor financiare supravegheate de BNB (sectorul bancar, al valorilor mobiliare, al asigurărilor și al plăților), au fost elaborate patru chestionare diferite pentru fiecare subsector, cu preocuparea, totuși, de a menține coerența și comparabilitatea între aceste patru variante ale chestionarului. Cele patru chestionare pot fi găsite pe site-ul [site-ul web al BNB](#).
164. Instrumentul automatizat de analiză a răspunsului QLB ("FRA")
165. Grupul de supraveghere AML/CFT din cadrul BNB a dezvoltat un instrument intern pentru a analiza și puncta automat răspunsurile furnizate. Acest instrument este cunoscut sub numele de Instrumentul automatizat de analiză a răspunsurilor la QLB ("FRA"), care atribuie fiecăreia dintre următoarele profiluri de risc pentru fiecare instituție financiară: Ridicat, Mediu ridicat, Mediu scăzut sau Scăzut. FRA permite, de asemenea, vizualizarea și compararea răspunsurilor la chestionar furnizate de toate instituțiile financiare sau de un grup de instituții financiare. În viitor, aceasta va permite, de asemenea, comparații în timp.
166. Pe lângă faptul că a fost conceput ca un instrument de preanaliză automatizată și sistematică a răspunsurilor la chestionarul periodic, FRA este, de asemenea, un instrument care permite personalului de supraveghere AML/CFT să efectueze analize ad-hoc pentru fiecare instituție în parte. Prin intermediul tehnicilor de vizualizare, personalul de supraveghere AML/CFT poate identifica rapid principalele riscuri generate de activitatea instituției financiare, precum și orice deficiențe ale procedurilor interne ale acesteia, așa cum reiese din a doua parte a chestionarului referitoare la deficiențele mediului de control AML/CFT al instituției financiare.
167. Instrumentul de rafinare a analizelor de risc individuale ("Scorecarding")
168. Profilurile de risc atribuite automat de FRA (a se vedea mai sus) se bazează exclusiv pe răspunsurile fiecărei instituții financiare la chestionarul AML/CFT. Prin urmare, aceste profiluri sunt influențate de calitatea acestor răspunsuri.
169. Instrumentul este limitat în ceea ce privește concepția sa, deoarece nu include următoarele informații:
  - alte informații relevante furnizate BNB de către aceleași instituții financiare, în special în contextul raportării acestora cu privire la evaluarea globală a riscurilor, al raportului anual al responsabilului cu conformitatea AML/CFT (AMLCO) sau al rapoartelor de audit intern care pot fi solicitate de către BNB.
  - rezultatele acțiunilor anterioare de supraveghere în afara locului și ale inspecțiilor la fața locului

- informații care pot fi furnizate de alte autorități naționale sau străine de supraveghere AML/CFT cu privire la aceeași instituție financiară sau la grupul din care aceasta face parte
  - informațiile prudențiale relevante primite de personalul de supraveghere AML/CFT
  - informațiile furnizate de CTIF/CFI, în special în ceea ce privește intensitatea și calitatea raportării instituțiilor financiare individuale
  - informații transmise de autoritățile judiciare cu privire la anchete sau urmăriri penale în cazuri care ar putea implica instituția financiară și
  - toate informațiile relevante și fiabile disponibile în mod public.
170. În plus, elementele mai subiective, cum ar fi, de exemplu, evaluarea expertizei, transparenței sau fiabilității AMLCO sau a managerilor instituției financiare, precum și evaluarea viziunii generale a situației ("judecata de supraveghere") nu sunt luate în considerare în profilurile de risc alocate de FRA.
171. Pentru a putea integra în mod ordonat toate informațiile enumerate mai sus în evaluarea individuală a riscurilor asociate fiecărei instituții financiare și, astfel, pentru a rafina sau chiar corecta profilul de risc alocat în mod automatizat de "FRA", BNR a dezvoltat un instrument suplimentar denumit "Scorecarding", în care sunt transferate rezultatele analizelor efectuate de "FRA" și în care personalul de supraveghere AML/CFT poate face, atunci când apare necesar, modificările necesare pentru o evaluare corectă a riscurilor.
172. Acest instrument "Scorecarding" ar trebui să fie pe deplin operațional în 2020, în urma anumitor evoluții informatice și după ce profilurile de risc atribuite automat de FRA pe baza răspunsurilor la chestionarul periodic transmis BNR până la 30 iunie 2019 vor fi completate cu informații externe și cu rezultatele analizelor și cunoștințelor personalului BNR.

7.1.2. Franța

173. În Franța, autoritatea de supraveghere a sectorului financiar, *Autorite de Controle Prudentiel et de Resolution* (ACPR), solicită entităților supravegheate să completeze un chestionar care contribuie atât la evaluarea riscurilor inerente ale entității (întrebări legate de natura activităților, tipul și nivelul de risc al clienților, tipul de canale de distribuție etc.), cât și la evaluarea factorilor de atenuare (întrebări legate de sistemele de control intern, monitorizarea tranzacțiilor, înghețarea activelor etc.). Acest chestionar a evoluat de-a lungul anilor; de exemplu, începând cu 2015, ACPR a adăugat întrebări referitoare la dispozitivele de control și la evaluarea riscului TF, având în vedere creșterea amenințărilor teroriste, și a actualizat informațiile solicitate pe baza cerințelor de reglementare actualizate din UE. De asemenea, au fost sporite solicitările de date cantitative cu chestionarul pentru entități (de exemplu, date privind formarea, activitatea STR, numărul de alerte din partea instrumentelor de monitorizare a tranzacțiilor, timpul necesar pentru procesarea alertelor etc.).

7.1.3. Germania (BaFin) - ratinguri de risc la nivel de entitate

174. BaFin a introdus un sistem de clasificare a riscurilor pentru supravegherea AML/CFT, conform căruia fiecare entitate supravegheată este repartizată în diferite clase de risc. Clasificarea riscurilor ia în considerare, pe de o parte, situația individuală abstractă a riscurilor instituției financiare respective și, pe de altă parte, calitatea măsurilor și garanțiilor AML/CFT instituite de instituția financiară.
175. Pentru evaluarea calității măsurilor și a garanțiilor de combatere a spălării banilor și a

finanțării terorismului ale unei instituții, se evaluează și se punctează îndeplinirea obligațiilor din diferite categorii. Pentru ratingul general, se verifică calitatea mai multor criterii individuale adaptate la sectorul financiar.

176. Sistemul de notare are nevoie de multiplicatori diferiți pentru categoriile de măsuri preventive, acordând deficiențelor substanțiale o pondere mult mai mare pentru notare decât deficiențelor medii sau scăzute (Rezultat: Cu cât o deficiență derogă mai mult de la eficiența unei măsuri de salvagardare, cu atât mai mic este ratingul pentru sistemul de prevenire al unei instituții).
177. În cele din urmă, constatările lipsă sau neclare din rapoartele anuale de audit conduc la incertitudini în evaluarea calității gestionării riscurilor. Procedura de rating ia în considerare constatările lipsă și neclare din rapoartele anuale de audit.
178. În scopul unei clasificări finale a riscurilor, rezultatele ratingurilor pentru amenințarea potențială a ML/FT și calitatea prevenirii AML/CFT trebuie combinate (matrice) și fiecare entitate trebuie să fie alocată unei clase de risc pentru a deduce intensitatea și domeniul de aplicare a supravegherii sale.

7.1.4. Irlanda: Modelul de risc AML/CFT și strategia de supraveghere AML/CFT

179. Banca Centrală a Irlandei menține un model de evaluare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în sectorul financiar (evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului), care identifică și evaluează riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului din perspectiva supravegherii, pentru a se asigura că Banca Centrală aplică o abordare sensibilă la riscuri în ceea ce privește supravegherea AML/CFT.
180. Evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului este gestionată și întreținută de o echipă specializată în domeniul riscurilor din cadrul Diviziei de combatere a spălării banilor (AMLD) a Băncii Centrale. Evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului este un proces iterativ, având în vedere natura evolutivă și schimbătoare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în sectoarele financiare supravegheate de Banca Centrală.
181. AMLD (în consultare cu alte divizii de supraveghere din cadrul Băncii Centrale) este responsabilă de analiza și determinarea riscurilor de spălare de bani și de finanțare a terorismului pentru populația pe care o supraveghează. În cadrul AMLD există o echipă specializată în riscuri care colaborează cu echipele de supraveghere AML/CFT și cu echipa de politici pentru a analiza riscurile, iar întreaga divizie se reunește periodic pentru a discuta despre riscuri și politici. Echipele de risc, de supraveghere și de politici se întâlnesc, de asemenea, cu supraveghetorii prudențiali și de conduită în mod regulat (cel puțin o dată pe trimestru).
182. AMLD, prin intermediul angajamentelor sale de supraveghere, al programului său de informare și al interacțiunii cu, printre altele, autoritățile de aplicare a legii, cu factorii de decizie politică naționali și internaționali și cu alte autorități de reglementare (naționale și internaționale), se ține la curent cu evoluțiile care pot avea un impact asupra ratingurilor de risc ML/TF și încorporează aceste evoluții în evaluarea riscului ML/TF. De asemenea, AMLD comunică și face schimb de informații cu autoritățile de supraveghere prudențială pentru a se asigura că profilul de risc de ML/TF al sectoarelor financiare incluse în evaluarea riscului de ML/TF este actualizat.

Modelul de evaluare a riscurilor și analiza riscurilor

183. Banca Centrală a devenit autoritatea competentă pentru supravegherea AML/CFT a instituțiilor financiare în iulie 2010 și, pe măsură ce își dezvoltă procesul de supraveghere

AML/CFT, a stabilit că ratingurile de risc prudențial din cadrul său de evaluare a riscului prudențial, probabilitatea, riscul și impactul sistemului PRISM (Probability Risk and Impact System), nu erau indicatori adecvați pentru riscurile de ML/TF, deoarece parametrii de bază utilizați pentru ratingurile PRISM se bazează pe impactul eșecului unei instituții financiare asupra stabilității financiare. A devenit evident faptul că există o distincție între atenția supraveghetorilor prudențiali și cea a supraveghetorilor AML/CFT, deoarece, deși o instituție financiară poate prezenta un risc scăzut din punct de vedere prudențial (sistemic), aceeași instituție financiară poate prezenta un risc ridicat din perspectiva riscului de ML/TF. De exemplu, în timp ce o firmă de transfer de bani poate să nu fie considerată o firmă cu un impact ridicat în cadrul ratingurilor de risc prudențial, sfera jurisdicțională și serviciile furnizate de firmele de transfer de bani înseamnă că acestea pot prezenta un risc ridicat din perspectiva ML/TF.

184. Banca Centrală a elaborat un model separat de evaluare a riscurilor care să evalueze instituțiile financiare în funcție de riscul de spălare a banilor și de combatere a finanțării terorismului, pentru a informa strategia de supraveghere AML/CFT. Evaluarea riscurilor de ML/TF prezintă înțelegerea de către Banca Centrală a riscurilor inerente de ML/TF și nivelul general al controalelor și măsurilor de atenuare în fiecare sector. Deși evaluarea riscurilor de ML/TF analizează riscurile din fiecare sector în conformitate cu categoriile stabilite, acesta nu este un proces mecanicist. Este necesar să se ia în considerare nu numai vulnerabilitatea sectoarelor la ML/TF, ci și ceea ce Banca Centrală înțelege din angajamentul său cu alte agenții, de exemplu, colectarea de informații de la autoritățile de aplicare a legii și de la comisarii de venituri în ceea ce privește sectoarele relevante și amenințările și vulnerabilitățile ML/TF. Ratingul final atribuit reprezintă evaluarea completă a riscului de ML/TF efectuată de Banca Centrală, luând în considerare constatările sale și informațiile și informațiile culese în legătură cu ML/TF.
185. Există patru categorii de risc de ML/TF (ridicat, mediu-înalt, mediu-redus și scăzut) atribuite sectoarelor. AMLD a creat în cadrul categoriei de risc ridicat o subcategorie de risc foarte ridicat în scopul de a-și fundamenta strategia de inspecție. La stabilirea acestor ratinguri, modelul de risc de supraveghere ia în considerare atât riscurile inerente, cât și cele reziduale. Un rating de risc inerent ridicat indică, în general, necesitatea unei atenții mai atente din partea autorităților de supraveghere, astfel încât acestea să poată evalua și interveni acolo unde este necesar pentru a consolida atenuarea riscurilor entității. Ratingul de risc rezidual influențează intensitatea/scopul supravegherii și, dacă este necesar, poate fi utilizat pentru a stabili priorități între entități. În cadrul modelului de risc ML/TF al băncilor centrale, riscul inerent are o pondere de 80% din scorul general de risc și este principalul factor care determină ratingul de risc.

Strategia de supraveghere și modelul de angajament de supraveghere AML

186. AMLD își formulează strategia anuală de supraveghere și își alocă resursele de supraveghere în funcție de riscurile identificate, pentru a se asigura că acoperirea supravegherii este maximizată pe cât posibil. Strategia de supraveghere a AMLD se concentrează pe asigurarea respectării și pe conștientizarea obligațiilor AML/CFT și a riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.
187. AMLD adoptă o abordare graduală a supravegherii AML/CFT, în care principalul instrument utilizat pentru a monitoriza conformitatea este utilizarea măsurilor la fața locului, care constau în inspecții (și măsuri de urmărire) și reuniuni de analiză. AMLD utilizează măsuri în afara locului, care constau în declarații AML/CFT, revizuirii de pre-autorizare și alte revizuirii documentare. De asemenea, utilizează un program extins de informare și de sensibilizare care maximizează acoperirea de supraveghere a unei game

largi de tipuri de instituții financiare pentru a se asigura că există o conștientizare și o respectare a obligațiilor AML/CFT și a riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

188. Activitățile de supraveghere AML/CFT ale Băncii Centrale sunt sensibile la risc și a dezvoltat un model de angajament bazat pe evaluarea riscului de spălare de bani și de finanțare a terorismului, după cum se arată în tabelul de mai jos:

	Ultra High	Mare	Mediu Ridicat	Mediu Scăzut	Scăzut
Ciclul de inspecție (ani)	1	3	5	Verificare la fața locului & Responsive	Verificare la fața locului & Responsive
Reuniuni de revizuire AML/CFT (Ani)	Anual	Anual	5	Verificare la fața locului & Responsive	Nu
Rentabilitatea AML/CFT (ani) ³³	Anual	Anual	2	3	Verificare la fața locului & Responsive
Manager de relații	Da	Nu	Nu	Nu	Nu

189. Deși există patru categorii de risc de spălare a banilor și de combatere a finanțării terorismului (ridicat, mediu-înalt, mediu-redus și scăzut) atribuite sectoarelor, AMLD a creat în cadrul categoriei ridicate o subcategorie de risc foarte ridicat în scopul de a-și fundamenta strategia de inspecție. Instituțiile financiare care sunt clasificate ca fiind de nivel ultra-înalt se află la vârful strategiei de implicare a AMLD. Acestor instituții financiare li se atribuie un manager de relații, care acționează ca punct de contact între instituția financiară și AMLD, pentru a contribui la asigurarea unui flux de informații AML/CFT în timp util între AMLD și instituția financiară.

7.1.5. Rusia: Evaluarea riscurilor la nivel de entitate

190. În 2013, mandatul și competențele de supraveghere ale Băncii Rusiei au fost extinse la o serie de instituții financiare altele decât cele de credit.³⁴ Băncii Rusiei i s-a cerut să realizeze în termene scurte organizarea și punerea în aplicare a supravegherii AML/CFT a acestor entități, confruntându-se în același timp cu resurse limitate, cu lipsa de informații și cu un cadru de reglementare insuficient pentru remedierea deficiențelor.
191. Banca Rusiei a recunoscut că instituțiile financiare fără credite sunt întotdeauna clienți ai băncilor, care sunt obligate prin lege să pună în aplicare obligațiile AML/CFT și că informațiile privind tranzacțiile acestora prin intermediul acestor conturi bancare sunt în mare parte disponibile prin intermediul sistemului de plăți al Băncii Rusiei. Aceste informații au fost analizate pentru a remedia lacunele de informare și pentru a înțelege riscurile asociate instituțiilor financiare necreditare. Această abordare a servit ca un fel de "punte" strategică pentru lansarea și dezvoltarea ulterioară a cadrului de supraveghere AML/CFT pentru instituțiile financiare altele decât cele de credit.
192. Banca Rusiei utilizează următoarele criterii pentru a evalua riscurile la nivel de entitate:

Ca urmare a capacității de a automatiza returnarea datelor, Banca Centrală a Irlandei intenționează să treacă la completarea anuală a declarațiilor AML/CFT de către toate firmele, indiferent de profilul de risc.

Participanți profesioniști pe piața valorilor mobiliare, societăți de gestionare a activelor, entități de asigurare, fonduri de pensii nestatale, organizații de microfinanțare, cooperative de credit de consum, cooperative agricole de credit de consum, case de amanet.

- Măsura în care entitatea este implicată în tranzacții de natură complexă sau neobișnuită care nu au un scop economic aparent sau un scop legal vizibil.
  - nivelul de conformitate tehnică a entității cu cerințele legislației AML/CFT.
  - eficacitatea și eficiența sistemului AML/CFT al entității.
193. Pe lângă criteriile principale de mai sus, Banca Rusiei utilizează, de asemenea, următoarele criterii de evaluare suplimentare:
- informații furnizate Băncii Rusiei de către FIU (Rosfinmonitoring), autoritățile de aplicare a legii și autoritățile fiscale;
  - informații prudențiale (încălcări ale legislației relevante, lipsa de transparență a modelului de afaceri și/sau a tranzacțiilor specifice efectuate de entitate, lipsa de reziliență financiară a acesteia și riscuri sporite pentru creditorii și deponenții săi);
  - informații sau solicitări primite de la autoritățile străine de supraveghere bancară sau de la autoritățile de reglementare a piețelor financiare prin intermediul cooperării în domeniul AML/CFT.

7.1.6. Regatul Arabiei Saudite

194. Departamentul AML/CFT din cadrul Băncii Centrale Saudite (SAMA) utilizează un instrument de matrice de risc pentru a contribui la punerea în aplicare a unei abordări bazate pe risc în ceea ce privește supravegherea. Acest instrument identifică și evaluează fiecare instituție financiară în funcție de riscurile sale de ML/TF ca fiind foarte mari, mari, medii superioare, medii inferioare sau mici. Această evaluare este determinată pe baza riscului rezidual derivat din matricea de risc după evaluarea controalelor interne ale instituției financiare, care sunt ponderate în funcție de riscurile inerente, precum și de impactul instituției financiare asupra sectorului financiar saudit.
195. Instrumentul matricei de risc are patru elemente principale:
- Primul element este evaluarea riscurilor inerente ale instituției financiare prin analiză cantitativă, adică prin colectarea de date. Aceasta analizează informațiile structurale, de exemplu numărul de sucursale, numărul de angajați, numărul de clienți și volumul tranzacțiilor, precum și factorii de risc comercial, respectiv clienții cu risc ridicat, produsele și serviciile oferite, riscurile geografice și canalele de furnizare a serviciilor. Fiecare criteriu este ponderat în funcție de importanța sa pentru a calcula gradul de risc inerent.
  - Al doilea element este evaluarea controalelor interne aplicate de instituția financiară pentru a reduce riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Pe baza evaluării acestor controale, se acordă o pondere fiecărui criteriu pentru a determina eficacitatea controalelor interne implementate.
  - Al treilea element, după calcularea riscurilor inerente și a eficacității controalelor interne, se determină riscul rezidual prin deducerea raportului de control intern din riscul inerent și, pe baza acestuia, se face o evaluare a riscului rezidual.
  - Cel de-al patrulea element este gradul de impact al instituției financiare asupra sectorului financiar și, prin urmare, asupra riscului global de spălare de bani și de finanțare a terorismului al sectorului. Acesta este măsurat prin doi factori: mărirea activelor și reputația instituției financiare în sectorul financiar.
196. Profilul de risc al instituțiilor financiare este actualizat pe baza rezultatelor instrumentului Matricea de risc, a rapoartelor de inspecție și de conformitate, a știrilor din mass-media și

a oricăror alte evenimente declanșatoare, cum ar fi modificarea dimensiunii companiei, fuziunea sau achiziția, schimbarea acționariatului și oferirea unui nou produs sau serviciu. În consecință, acest lucru va avea ca rezultat:

- Planificarea vizitelor de inspecție în funcție de riscuri.
- Determinarea frecvenței, intensității și domeniului de aplicare a inspecțiilor.
- efectuarea supravegherii în afara locului de muncă în funcție de riscuri.
- Determinarea mecanismului de inspecție.

Planificarea vizitelor la fața locului în funcție de riscuri

197. Pentru a asigura o abordare eficientă bazată pe risc a supravegherii AML/CFT și o alocare adecvată a resurselor de supraveghere în Arabia Saudită, Banca Centrală Saudită a dezvoltat instrumentul de prioritizare a supravegherii, care organizează inspecțiile și vizitele de monitorizare în funcție de risc, în conformitate cu rezultatele evaluării riscurilor, luând în considerare disponibilitatea resurselor și orice eveniment declanșator, de exemplu, un nou produs/serviciu furnizat de instituția financiară, schimbări în acționariat, fuziuni și achiziții.
198. Acest instrument prioritizează inspecțiile și vizitele de monitorizare prin calcularea unui punctaj pentru fiecare instituție financiară. Acest punctaj este determinat de data ultimei vizite, de rezultatul evaluării riscului instituției financiare în cauză și de riscul sectorului în general. Prin urmare, cu cât scorul este mai mare, cu atât mai mare va fi prioritatea și intensitatea vizitei.
199. Pentru sectoarele cu riscuri mai mari de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, există un plan special de inspecție la fața locului în domeniul AML/CFT, care este independent de supravegherea prudențială. Vizitele de inspecție la fața locului sunt efectuate de supraveghetorii AML/CFT cu participarea supraveghetorilor prudențiali pentru a încuraja cooperarea și schimbul de informații între supraveghetori, concentrându-se în același timp asupra riscurilor legate de ML/TF. În schimb, pentru sectoarele cu risc mai scăzut, inspecțiile la fața locului sunt efectuate de supraveghetorii prudențiali cu participarea supraveghetorilor AML/CFT. Domeniul de aplicare al inspecției acoperă atât supravegherea AML/CFT, cât și supravegherea prudențială, dar necesită un număr mai mic de resurse AML/CFT.

7.2. Utilizarea tehnologiei de către supraveghetori ("SupTech")

7.2.1. Singapore: Evaluarea riscurilor, supravegherea riscurilor și pregătirea inspecțiilor la fața locului

Utilizarea tehnologiei pentru evaluarea riscului entităților

200. Abordarea pentru evaluarea riscului inerent al băncilor implică, de obicei, colectarea periodică a unor date agregate de la fiecare bancă pentru a evalua nivelul respectiv al riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Acesta este adesea un proces care necesită multă muncă și timp, care implică o comparație de birou a datelor între băncile similare și poate implica o cantitate considerabilă de aprecieri calitative.
201. Recunoscând potențialul analizei datelor în ceea ce privește îmbunătățirea capacității de colectare și procesare a unor cantități mari de date, autoritățile de supraveghere au colaborat cu profesioniști în domeniul datelor pentru a compila o listă cuprinzătoare de indicatori de risc ML/TF relevanți, au conceput un formular pentru colectarea datelor

necesare în format lizibil pentru mașini și au elaborat o metodologie de evaluare a riscurilor care urmează să fie aplicată în mod consecvent. În prezent, ratingul inerent de risc de ML/TF al fiecărei instituții financiare (IF), împreună cu un raport privind factorii de risc cheie ai acestora pot fi generate rapid odată ce se primesc datele. Acest lucru le-a permis supraveghetorilor să identifice mai bine și să direcționeze IF cu risc mai ridicat pentru o supraveghere mai atentă. În cazul în care se identifică modificări semnificative și neașteptate ale profilului de risc de la un an la altul în cazul anumitor IF, se poate iniția o intervenție de supraveghere mai promptă cu IF în cauză.

Utilizarea tehnologiei în supravegherea riscurilor

202. Aplicarea unor tehnici cum ar fi analiza legăturilor de rețea în supravegherea riscurilor de spălare de bani și de finanțare a terorismului ar putea permite o mai bună analiză a datelor sursă relevante pentru risc și ar putea oferi informații utile pentru supraveghere.
203. Una dintre aceste surse de date este reprezentată de datele STR. Utilizând tehnici de analiză a rețelelor, autoritățile de supraveghere au dezvoltat un instrument analitic pentru a detecta rețelele de entități și persoane fizice care sunt conectate prin diferite STR depuse în diferite perioade de timp de către diferite entități reglementate. Rețelele sunt îmbogățite cu date tranzacționale ale entităților menționate în STR-uri (de exemplu, mărimea tranzacțiilor și contrapartidele) și cu informații privind profilul societăților (de exemplu, activitățile comerciale și persoanele cu funcții-cheie) din registrul societăților. Prin efectuarea unei analize de rețea pe acest set de date multidimensionale, supraveghetorii pot identifica activitățile și instituțiile financiare cu risc mai ridicat pentru o supraveghere specifică.

Utilizarea tehnologiei pentru a informa inspecțiile la fața locului

204. Tehnologia ar putea, de asemenea, să transforme modul în care sunt efectuate inspecțiile la fața locului. De exemplu, supraveghetorii utilizează un instrument analitic în timpul inspecțiilor pentru a putea selecta conturi și tranzacții neobișnuite în vederea unei examinări mai aprofundate, inclusiv în cazul în care entitatea în cauză nu a depus rapoarte de tranzacții suspecte. Acest instrument analitic automatizat examinează de la început întregul grup de tranzacții ale entității inspectate pe o perioadă de 2-3 ani. Acesta a eliminat necesitatea ca inspectorii să vadă și să examineze manual datele tranzacționale ale conturilor eșantionate pentru a detecta comportamentul neobișnuit.
205. Mai important este faptul că le-a permis supraveghetorilor să se concentreze mult mai mult asupra riscurilor în timpul inspecțiilor și a facilitat dialoguri mai profunde cu conducerea superioară a IF cu privire la guvernarea, cultura și controalele în materie de risc, discuțiile fiind structurate în jurul unor exemple concrete.

7.2.2. Regatul Unit (Financial Conduct Authority): Orientarea resurselor de supraveghere

206. FCA valorifică tehnologia prin dezvoltarea unei serii de instrumente de supraveghere care îi vor îmbogăți imaginea peisajului de supraveghere și vor spori eficacitatea supravegherii AML bazate pe risc. Aceasta include finalizarea cu succes a unei etape de probă de concept a unui instrument de date și analiză care va ajuta supraveghetorii să identifice firmele care necesită atenție de supraveghere - atât în afara cât și la fața locului - pe baza indicatorilor care sunt colectați de la firmele reglementate prin diverse returnări.
207. Acesta se află încă în stadii incipiente de dezvoltare și va necesita eforturi suplimentare în lunile următoare pentru a fi integrat cu succes în activitatea lor obișnuită de supraveghere

bazată pe date. Cu toate acestea, FCA anticipează că va crea un cadru de valorificare a datelor și de suprapunere a acestora cu raționamente și informații de supraveghere pentru a permite FCA să se concentreze atât pe firmele mari, cât și pe cele mici, care prezintă caracteristici care creează vulnerabilități ce ar putea fi exploatare de infractori. Pentru a sprijini acest lucru, se consultă cu privire la extinderea cerințelor de raportare a infracțiunilor financiare la un număr mai mare de firme supravegheate.

7.2.3. Brazilia: Revizuirii de supraveghere la fața locului

208. Supraveghetorii explorează din ce în ce mai mult posibilitățile de utilizare a tehnologiei pentru a transforma modul în care se desfășoară evaluările de supraveghere, permițând ca evaluările în afara locului să devină mai intruzive.
209. De exemplu, Brazilia a aplicat instrumentele SupTech pentru a examina politicile, procedurile și controalele entităților, a analiza date personalizate, a testa eșantioane și a intervieva conducerea și personalul-cheie. Noile tehnologii sunt, de asemenea, utilizate pentru a verifica încrucișat datele furnizate de entități cu alte date de supraveghere și informații publice. A se vedea studiul de caz conex 7.4.1.

7.2.4. Mexic: Instrumentul de inspecție SupTech

210. Din ianuarie 2019, Autoritatea de Supraveghere a Instituțiilor Financiare din Mexic a început să utilizeze un instrument SupTech în timpul vizitelor de inspecție pentru a primi diverse informații operaționale de la entitățile reglementate (baze de date cu clienți și tranzacții, alerte, rapoarte). Instrumentul a permis supraveghetorii să valideze aceste informații în câteva ore, în loc de zile, prin utilizarea interfețelor de programare a aplicațiilor (API). Întrucât instrumentul a utilizat învățarea automată pentru a identifica modelele de risc și scenariile neobișnuite pe baza criteriilor de risc stabilite de supraveghetori, instrumentul a fost util pentru a genera recomandări de supraveghere în vederea optimizării sistemelor de alertă ale entităților reglementate; pentru a efectua o analiză a operațiunilor entităților reglementate și a face o comparație cu sectorul din care face parte, precum și pentru a genera rapoarte în scopul supravegherii și al elaborării de politici în materie de AML/CTF.
211. În plus, instrumentul i-a ajutat pe supraveghetori să analizeze volumele mari de informații furnizate de entitățile reglementate în timpul vizitelor de inspecție, cum ar fi bazele de date și rapoartele de reglementare care, în unele ocazii, ar putea depăși zece milioane de înregistrări. Rezultatele analizei au putut fi rezumate în tablouri de bord. De asemenea, instrumentul i-a ajutat pe supraveghetori în selectarea și examinarea dosarelor clienților de la entitățile reglementate.

7.2.5. Tunisia: Utilizarea tehnologiei Blockchain pentru a evalua riscurile legate de transportul transfrontalier de numerar și pentru a viza supravegherea entităților

212. În 2017, transportul transfrontalier de numerar și contrabanda au fost identificate ca fiind o activitate cu risc ridicat în cadrul evaluării naționale a riscurilor din Tunisia. Drept urmare, autoritățile tunisiene, inclusiv UIF tunisiană, Banca Centrală, Vama și Ministerul de Interne, în parteneriat cu sectorul privat (bănci și case de schimb valutar), au dezvoltat o platformă națională care utilizează tehnologia blockchain denumită "Hannibal" pentru a colecta, stoca și analiza datele aferente de la toate părțile interesate menționate.
213. Platforma generează tablouri de bord dinamice pentru a permite o mai bună analiză a riscurilor de spălare de bani și combatere a fraudei legate de transportul transfrontalier de numerar. De asemenea, aceasta ajută FIU, LEA, băncile și casele de schimb valutar să

identifice și să detecteze rețelele de curieri de numerar. Autoritatea de supraveghere AML/CFT, Banca Centrală, poate, de asemenea, să utilizeze platforma pentru a identifica băncile și casele de schimb valutar cu risc mai ridicat pentru a-și direcționa mai bine misiunile de supraveghere.

7.3. Angajamentul cu sectorul privat

7.3.1. Arabia Saudită: Angajament continuu cu sectorul privat

214. Autoritățile de supraveghere financiară, Banca Centrală Saudită (SAMA) și Autoritatea pieței de capital (CMA) mențin un program continuu de informare și sensibilizare care include ateliere de lucru, dialoguri și comitete care maximizează acoperirea de către autoritățile de supraveghere a tuturor riscurilor și asigură conștientizarea riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în sectorul financiar, asigurând respectarea obligațiilor AML/CFT.
215. Ambele autorități de supraveghere mențin un angajament continuu cu sectorul privat, lunar, prin intermediul mai multor comitete permanente.
216. Scopul acestor comitete este de a ajuta ambele autorități de supraveghere să înțeleagă riscurile cu care se confruntă sectorul privat și să reacționeze în consecință și, de asemenea, de a ajuta sectorul privat să împărtășească cele mai recente evoluții și cele mai bune practici pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului și să discute despre riscurile, problemele și preocupările comune care predomină în acest sector, sensibilizându-l cu privire la orice riscuri emergente în sectoarele financiare și să prezinte recomandări și analize consolidate ale acestor probleme.

7.3.2.2 .Rusia: Baza de date "Cunoașteți-vă clienții".

217. În octombrie 2019, a fost aprobată o foaie de parcurs pentru soluțiile SupTech și RegTech ale Băncii Rusiei, care enumeră principalele proiecte și inițiative în domeniul tehnologiilor de supraveghere și de reglementare. Tehnologiile vor face posibilă reducerea sarcinii de reglementare pentru entitățile supravegheate și îmbunătățirea proceselor interne, inclusiv a monitorizării interne.
218. Una dintre inițiativele cuprinse în foaia de parcurs este crearea unei platforme de cunoaștere a clientului (KYC Service). În timp ce efectuează o analiză în timp real a unor cantități mari de date, serviciul KYC va genera zilnic evaluări relevante și actualizate ale nivelului de risc de spălare de bani și de finanțare a terorismului pentru fiecare client al IF (cu excepția persoanelor fizice). Serviciul KYC va împărți clienții în trei categorii de risc (clasificându-i ca fiind de risc ridicat, mediu sau scăzut) și va furniza aceste informații IF. IF-urile vor utiliza aceste informații pentru procedurile lor de conformitate. Serviciul KYC intenționează să înceapă în 2021.

218.3.3. Statele Unite ale Americii: Parteneriate public-private

219. Autoritățile de reglementare, autoritățile de aplicare a legii și alte entități din SUA au dezvoltat programe solide pentru schimbul de informații cu privire la tendințele financiare ilicite și la riscuri cu sectorul privat. Financial Crimes Enforcement Network (FinCEN), UIF din SUA, face schimb de informații privind riscurile și tendințele prin mai multe canale. Printre acestea se numără Grupul consultativ privind Legea privind secretul bancar și emiterea de avize publice și confidențiale privind tendințele și amenințările legate de finanțarea ilicită. În 2017, FinCEN s-a bazat pe aceste inițiative existente prin înființarea FinCEN Exchange, un parteneriat public-privat voluntar de schimb de informații între

autoritățile de aplicare a legii, IF și FinCEN, care vizează combaterea eficace și eficientă a ML, TF, a criminalității organizate și a altor infracțiuni financiare; protejarea sistemului financiar împotriva utilizării ilicite; și promovarea securității naționale. FinCEN a convocat schimburile FinCEN cu privire la mai multe aspecte emergente, inclusiv utilizarea ilicită a monedei virtuale, ransomware și schemele de compromitere a e-mailurilor de afaceri. FinCEN Exchange a fost codificat în ianuarie 2021 odată cu adoptarea Legii privind combaterea spălării banilor din 2020, care permite, de asemenea, schimbul discreționar de informații cu autoritățile federale de reglementare a instituțiilor financiare corespunzătoare

220. Alte componente ale Departamentului de Trezorerie al SUA, inclusiv Biroul pentru finanțare a terorismului și infracțiuni financiare (TFFC), implică în mod regulat practicieni și lideri din sectorul privat, atât la nivel național, cât și internațional, în întreaga gamă de probleme legate de ML și TF. De exemplu, TFFC convoacă dialoguri multilaterale și bilaterale între sectorul public și cel privat cu jurisdicții și regiuni cheie pentru a discuta aspecte de interes reciproc în materie de AML/CFT și publică evaluări naționale ale riscurilor privind ML, TF și PF.
221. Mai multe agenții de aplicare a legii din SUA, inclusiv Federal Bureau of Investigation și Homeland Security Investigations, implică în mod regulat IF din SUA și alte părți interesate în ceea ce privește tipologiile, metodele și tendințele în materie de ML, precum și investigațiile în curs (dacă este cazul). Autoritățile federale de reglementare financiară din SUA - agențiile bancare federale, Securities and Exchange Commission și Commodity Futures Trading Commission - și organizațiile de autoreglementare (SRO) publică, de asemenea, orientări privind riscurile de ML/TF pentru IF pe care le supraveghează.
222. Schimbul de informații prin intermediul acestor parteneriate public-privat sprijină un număr mai mare de rapoarte de activitate suspectă și de mai bună calitate și ajută autoritățile de aplicare a legii să depisteze, să prevină și să urmărească penal terorismul, crima organizată, spălarea banilor și alte infracțiuni financiare, precum și să ajute IF să își prioritizeze propriile eforturi interne. În plus, ajută autoritățile de supraveghere să înțeleagă tendințele actuale în materie de finanțare ilicită și riscurile la care sunt expuse instituțiile supravegheate și îmbunătățește procesul de examinare, evaluând dacă instituțiile sunt conștiente de aceste riscuri, dacă au încorporat aceste riscuri în evaluările lor de risc și, dacă este cazul, dacă au atenuat aceste riscuri prin intermediul programelor lor de conformitate în materie de AML/CFT.

7.4. Instrumente de supraveghere în afara sediului

7.4.1. *Brazilia: Sisteme IT pentru monitorizare și implicare continuă*

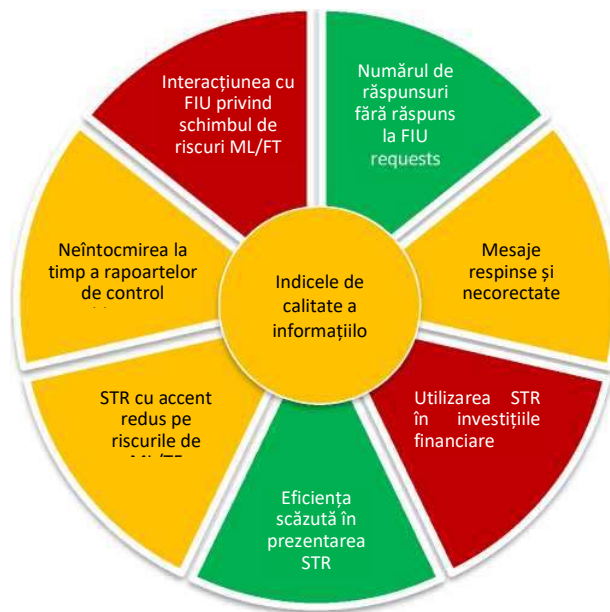
223. Banca Centrală a Braziliei (BCB) aplică o metodologie numită monitorizare continuă a conduitei (ACC) pentru instituțiile financiare cu cel mai mare risc, ceea ce înseamnă că cel puțin un supraveghetor este însărcinat cu evaluarea continuă a guvernantei corporative, a gestionării riscurilor și a conformității fiecăreia dintre aceste instituții. Metodologia ACC oferă BCB un profil de risc actualizat pentru fiecare dintre aceste instituții financiare. Pentru băncile și instituțiile nebancale cu risc mai scăzut, BCB a dezvoltat o metodologie și un sistem IT pentru efectuarea de inspecții în afara sediului, numit APS- Siscom (BCB SupTech). Cu ajutorul acestei tehnologii, inspecțiile de conformitate la distanță (ICR) evaluează politicile, procedurile și controalele interne AML / CFT. Toate interacțiunile cu instituțiile, precum și solicitarea și analiza documentelor și informațiilor se realizează prin intermediul APS-Siscom. În cazul în care se detectează o încălcare în timpul ICR, instituția este notificată și i se cere să prezinte un plan de acțiune, care este aprobat și urmărit de supraveghetor prin intermediul APS-Siscom. În funcție de rezultatele ICR, autoritatea de

supraveghere poate propune măsuri de remediere sau sancțiuni, inclusiv încetarea activității.

7.4.2. Rusia: Soluție RegTech pentru a oferi feedback permanent sectorului privat

224. UIF din Rusia, Rosfinmonitoring, implementează o soluție RegTech pe care o numește "Personal Account" pentru a oferi feedback entităților cu privire la STR depuse, dar și la riscurile specifice la care este expusă entitatea, pe baza unei serii de informații, inclusiv respectarea cerințelor AML/CFT - a se vedea diagrama de mai jos.
225. Indicele de calitate a informațiilor este comunicat entităților raportoare, precum și autorităților de supraveghere prin intermediul contului personal al autorității de supraveghere de pe site-ul web al Rosfinmonitoring.
226. Autoritatea de supraveghere utilizează informațiile furnizate de Rosfinmonitoring în modelele sale de evaluare a riscurilor. Informațiile privind inspecțiile, măsurile preventive, rezultatele acestora, precum și despre eliminarea încălcărilor cerințelor obligatorii în materie de AML/CFT de către o anumită entitate raportoare sunt introduse de către supraveghetori prin intermediul contului personal al autorității de supraveghere. Prin intermediul contului personal al autorității de supraveghere, Rosfinmonitoring oferă, de asemenea, autorităților de supraveghere informații privind riscurile actuale de ML/TF, tipologiile și tendințele din sectorul supravegheat, precum și statistici vizualizate etc.
227. Acest lucru permite sectorului privat să identifice în mod continuu care sunt deficiențele pe care le are și să le remedieze și, eventual, să ușureze sarcina supraveghetorilor, deși trebuie să aibă loc o verificare. Atunci când entitățile raportează ajustările aduse măsurilor lor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, nivelul de risc se recalculează automat.

Figura 7.1. Indicele de calitate a informației "Cont personal" al

Sursa: Rusia

7.5. Cooperare internă

7.5.1. Argentina: Cooperarea dintre UIF și autoritățile de supraveghere a sectorului financiar

228. FIU din Argentina supraveghează supravegherea AML/CFT a sectorului financiar și a DNFBP. UIF colaborează îndeaproape cu alte autorități de supraveghere a sectorului financiar, cum ar fi Banca Centrală a Argentinei, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, Autoritatea Națională de Asigurări și Autoritatea Națională de Supraveghere a Cooperativelor și Asociațiilor Mutuale.
229. În Argentina, autoritățile de supraveghere din sectorul financiar evaluează riscurile entităților aflate sub supravegherea lor și elaborează planuri anuale de supraveghere (PSA) care stabilesc tipul, nivelul și frecvența activităților de supraveghere. UIF aprobă matricile de risc utilizate de supraveghetorii sectorului financiar pentru a evalua riscurile la nivelul entităților și, în acest fel, informează evaluarea riscurilor din perspectiva AML/CFT. De asemenea, UIF analizează PSA și procedurile de supraveghere ale supraveghetorilor din sectorul financiar și este împuternicită să sugereze modificări. UIF poate participa la supravegherea supraveghetorilor din sectorul financiar și poate efectua supravegherea directă a entităților reglementate din sector. Analiza rezultatelor activităților de supraveghere este gestionată în cadrul unor grupuri de lucru între autoritățile de supraveghere din sectorul financiar și UIF.

7.5.2. Australia: Cadrul juridic, organizațional și funcțional pentru a permite și facilita cooperarea internă

230. În Australia, există mai multe mecanisme interne de coordonare pentru a minimiza provocările operaționale și a facilita cooperarea. Mai jos sunt prezentate principalele mecanisme:
- Memorandumuri de înțelegere (MOU) care să acționeze ca un cadru pentru schimbul de informații între autoritățile implicate în supravegherea AML/CFT.
  - Întâlniri regulate între supraveghetori. De exemplu, FIU din Australia (AUSTRAC) are întâlniri regulate cu Autoritatea australiană de reglementare prudențială pentru a asigura o coordonare internă solidă între autoritatea de reglementare AML/CTF din Australia și autoritatea sa de supraveghere prudențială. Printre beneficiile unei astfel de coordonări se numără informarea fiecărei părți cu privire la investigațiile sau acțiunile de aplicare a legii, având în vedere suprapunerea entităților reglementate.
  - Adoptarea modelului dual al autorității de reglementare AML/CTF și al unității de informații financiare în cadrul unei singure agenții, pentru a se asigura că autoritatea de reglementare AML/CTF și UIF se află în cadrul aceleiași agenții, cum ar fi AUSTRAC. Abordarea bazată pe modelul dual permite AUSTRAC să își folosească cunoștințele privind entitățile reglementate, tendințele din industrie și riscurile de ML/TF pentru a direcționa supravegherea noastră către vulnerabilitățile și entitățile cu risc ridicat, ceea ce sporește rezistența la abuzurile criminale din sectorul financiar. Supravegherea și implicarea AUSTRAC cu entitățile reglementate îmbunătățesc volumul și valoarea informațiilor financiare furnizate și apoi diseminate ulterior către agențiile partenere.

7.5.3. China: Cooperarea între autoritățile de supraveghere AML/CFT și cele prudențiale - o abordare pe etape

231. La începutul anului 2019, Biroul AML din cadrul Băncii Populare a Chinei (PBC) a încheiat un acord cu Biroul de inspecție bancară din cadrul Comitetului chinez de reglementare bancară și de asigurări (CBIRC) pentru a consolida cooperarea. Pe baza acestui acord, au întreprins prima inspecție comună la fața locului a unei bănci mari. Supraveghetorii au raportat că beneficiile inspecției comune au fost următoarele:
- lărgirea cunoștințelor și a expertizei fiecărui supraveghetor - supraveghetorul prudențial a adus la inspecție cunoștințele sale privind guvernanta corporativă, controalele interne, produsele și procesele de afaceri ale entității, în timp ce supraveghetorul AML/CFT a adus expertiza sa specializată. Acțiunea comună a completat înțelegerea riscurilor de către fiecare supraveghetor cu expertiza celuilalt.
  - o intervenție de mai bună calitate, care a analizat în mod holistic măsurile de atenuare, cu costuri reduse pentru entitate prin reducerea suprapunerii supravegherii.
  - Ambii supraveghetori au devenit mai conștienți de modul în care trebuie să se asigure că entitățile reglementate integrează în mod cuprinzător și sistematic cerințele AML/CFT în produsele și procesele lor de afaceri.
232. Pe baza rezultatelor pozitive ale exercițiului, PBC și CBIRC au semnat un memorandum de înțelegere la nivel ministerial și au stabilit un mecanism formal pentru a face schimb de informații de reglementare, pentru a efectua evaluări comune ale riscurilor și pentru a efectua inspecții comune.

7.5.4. Irlanda: Angajamentul băncilor centrale cu autoritățile de aplicare a legii și cu alte agenții/supraveghetori

233. În cadrul procesului de colectare de informații pentru evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de combatere a finanțării terorismului, Banca Centrală se întâlnește cu Garda Sfochâna (agenția de poliție care găzduiește FIU), cu comisarii de venituri (agenția fiscală), cu directorul Parchetului și cu Biroul pentru bunuri infracționale (CAB). În plus, Banca Centrală cercetează informațiile disponibile în mod public, inclusiv rapoartele anuale ale agențiilor relevante, statisticile privind criminalitatea și informațiile referitoare la infracțiunile principale relevante și la activele confiscate. Acest angajament și aceste cercetări sunt utile pentru a înțelege natura celor mai importante amenințări de ML/TF și modul în care sistemul financiar este utilizat pentru ML și TF - de exemplu, amenințările asociate cu utilizarea anumitor sectoare, cum ar fi cel bancar, al remitențelor de bani și al birourilor de schimb valutar, au fost identificate și încorporate în evaluările sectoriale relevante ale riscurilor de ML/TF. În plus, în conformitate cu natura iterativă a evaluării, orice informație care rezultă din procesul de evaluare națională a riscurilor (ANR) sau din procesul de evaluare supranațională a riscurilor (SNRA) este luată în considerare și încorporată în evaluarea riscurilor de ML/TF, după caz. Acest lucru asigură alinierea continuă a evaluării riscurilor de ML/TF atât cu ANR, cât și cu SNRA în curs de elaborare în această privință.
234. La evaluarea amenințărilor la adresa anumitor sectoare, Banca Centrală are în vedere și informațiile disponibile de la Garda Siochana și de la Fisc în legătură cu rapoartele privind tranzacțiile suspecte (STR).
235. Banca Centrală participă la reuniunile Comitetului director național de combatere a spălării banilor (AMLSC). AMLSC se reunește în mod regulat și oferă un forum de schimb de informații și de colaborare pentru diferitele departamente guvernamentale irlandeze, agenții și autorități competente cu responsabilități AML/CFT în temeiul cadrului legislativ

irlandez. AMLSC oferă Băncii Centrale posibilitatea de a fi informată cu privire la amenințările/vulnerabilitățile legate de ML/TF, care pot avea un impact asupra instituțiilor financiare pe care le supraveghează, asupra altor sectoare care nu intră în sfera sa de competență directă și asupra oricărei interacțiuni între diferitele sectoare în ansamblu. Astfel de informații sunt încorporate în evaluarea riscurilor de ML/TF, dacă este cazul.

7.5.5. Spania: Cooperarea între autoritățile de supraveghere prudențială și cele de supraveghere AML/CFT

236. În sectorul financiar, SEPBLAC, în calitate de FIU și supraveghetor AML/CFT, își coordonează activitățile de supraveghere cu autoritățile de supraveghere prudențială: Banca Spaniei, Direcția Generală pentru Asigurări și Fonduri de Pensii (DGSFP) și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare (CNMV), care efectuează, de asemenea, supravegherea AML/CFT.
237. În special, SEPBLAC și Banca Spaniei colaborează îndeaproape și au un schimb regulat de opinii, experiențe și informații pentru activitățile de supraveghere respective prin intermediul unui comitet permanent care se reunește de 3-4 ori pe an. Cadrul juridic și memorandumul de înțelegere în vigoare prevăd o astfel de cooperare și schimb de informații.

7.5.6. Statele Unite ale Americii: Mesaje coerente din partea autorităților de supraveghere bancară, inclusiv în ceea ce privește sectoarele/entitățile cu risc mai scăzut

238. De exemplu, în Statele Unite, autoritățile de supraveghere bancară au emis mai multe declarații³⁵ care descriu abordarea lor privind supravegherea bazată pe risc în ceea ce privește planificarea și efectuarea inspecțiilor AML/CFT (denumite examinări în SUA), inclusiv la entitățile cu risc mai scăzut. În mod specific, declarația comună a stabilit modul în care autoritățile de supraveghere bancară adaptează planurile și procedurile de examinare pe baza profilului de risc al fiecărei bănci.
239. Practicile obișnuite de evaluare a profilului de risc al băncii includ:
- monitorizarea modificărilor modelului de afaceri, a complexității și a profilului de risc al instituției, prin utilizarea de informații disponibile în mod public
  - adaptarea cererilor de informații la modelul de afaceri, complexitatea și profilul de risc al instituției
  - valorificarea informațiilor disponibile, inclusiv a evaluării riscurilor AML/CFT ale băncii, a testelor sau auditurilor independente, a analizelor și concluziilor din examinările anterioare și a altor informații disponibile prin intermediul procesului de monitorizare în afara locului sau a unei scrisori de solicitare adresate băncii, pentru a determina profilul de risc al instituției financiare și domeniul de aplicare al următoarei
  - contactarea băncilor între examinări sau înainte de finalizarea domeniului de aplicare

---

Declarația SUA privind supravegherea AML/CFT axată pe riscuri, publicată de autoritățile federale de reglementare bancară și de unitatea de informații financiare din SUA www.federalreserve.gov/supervisionreg/srletters/sr1911.htm; www.fdic.gov/news/press-releases/2019/pr19065a.pdf; www.occ.gov/news-issuances/news-releases/2019/nr-ia-2019-81a.pdf; și www.fincen.gov/news/news-releases/joint-declaratie-risk-focused-bank-secrecy-actanti-money-laundering-supervision

al unei examinări pentru a contribui la informarea examinatorului cu privire la evaluarea profilului de risc al unei instituții

- luarea în considerare a capacității băncii de a identifica, măsura, monitoriza și controla riscurile în cadrul examinărilor axate pe riscuri și
- urmărirea, între examinări, a acțiunilor întreprinse de instituții pentru a aborda domeniile care necesită îmbunătățiri.

240. După evaluarea acestor informații, autoritățile de supraveghere bancară alocă, în general, mai multe resurse pentru zonele cu risc ridicat și mai puține resurse pentru zonele cu risc scăzut. Această abordare promovează incluziunea financiară, permițând supraveghetorilor să adapteze atenția de supraveghere pe baza profilului de risc al entităților supravegheate, inclusiv al entităților cu risc mai scăzut.

7.6. Considerații speciale pentru sectorul MVTS

241. Sectorul MVTS cuprinde o mare varietate de actori. Unii furnizori de MVTS sunt specializați în transferul de bani în anumite zone geografice, cu puncte de vânzare limitate și operează doar în una sau două jurisdicții, în timp ce alții au o amprentă globală și transferă fonduri la nivel internațional către un număr mare de zone geografice (sau "coridoare") folosind rețele foarte dense de agenți. Aceste două mari categorii de furnizori de MVTS utilizează adesea aceiași agenți (cum ar fi magazinele alimentare, internet cafe-urile, birourile de schimb valutar etc.) care oferă serviciile mai multor MVTS.

242. MVTS sunt un factor puternic de incluziune financiară în multe țări în curs de dezvoltare. În multe jurisdicții, se consideră că fie întregul sector, fie un subsector al furnizorilor de MVTS este expus la riscuri semnificative de ML/FT. Aceste riscuri trebuie să fie (re)evaluate frecvent și monitorizate cu atenție. O astfel de evaluare și monitorizare ar trebui să se desfășoare atât la nivel sectorial, cât și la nivel de entitate, pentru a dezvolta o înțelegere clară și precisă a amenințărilor și vulnerabilităților. Autoritățile de supraveghere trebuie să asigure o abordare bazată pe riscuri pentru a atenua excluderea financiară sau activitățile MVTS neautorizate care vor crește riscurile de ML/FT în jurisdicție. Pentru informații suplimentare, a se vedea [Ghidul GAFI pentru o abordare bazată pe riscuri la MVTS](#).

243. Ghidul GAFI pentru o abordare bazată pe risc a MVTS include diverse exemple de modul în care analiza strategică și supravegherea în afara locului pot contribui la punerea în aplicare a supravegherii bazate pe risc a sectorului MVTS:

- În Țările de Jos, De Nederlandsche Bank N.V. (DNB) analizează în fiecare trimestru toate transferurile de bani efectuate în Țările de Jos și efectuează o analiză (de rețea) a acestor transferuri. Pe baza acestei analize (de rețea), DNB este în măsură să detecteze modele de tranzacții potențial neobișnuite și să ia măsuri directe prin organizarea de inspecții la fața locului. DNB utilizează această tehnică pentru a supraveghea aproximativ o mie de locații din Țările de Jos.
- În Spania, instituțiile de plată sunt obligate să trimită lunar informații statistice defalcate pe țări și agenți. Această cerință a extins informațiile statistice pe care Banca Spaniei le colecta și care erau accesibile pentru SEPBLAC și a permis Sectorului de supraveghere al SEPBLAC să efectueze analize strategice privind sectorul remiterilor de bani. Constatările acestei analize strategice au fost utilizate pentru a pune în aplicare măsuri de supraveghere suplimentare bazate pe risc, selectând țintele în funcție de nivelul de risc detectat în cadrul analizei și pentru a adapta analiza operațională a SEPBLAC pentru a fi mai utilă pentru autoritățile competente.

7.6.1. Australia: Elaborarea unei evaluări a riscului coridorului MVTS

244. În Australia, remitențele către țările insulare din Pacific constituie o sursă esențială de venit pentru beneficiari. O problemă cu care se confruntă furnizorii de MVTS de mai mulți ani este "derisking" sau "de-banking" - adică încetarea sau restricționarea relațiilor de afaceri cu furnizorii de remitențe de către instituțiile financiare și retragerea relațiilor de corespondență bancară, pe baza percepției unui risc ridicat de ML/TF. Acest lucru afectează ulterior costurile și disponibilitatea unor servicii de remitere de bani.
245. Australia a efectuat un [riscurilor](#) evaluare aîn strânsă consultare cu industria de profil pentru a înțelege mai bine și pentru a furniza informații publice cu privire la mediul de risc de spălare a banilor și de finanțare a terorismului (ML/TF) asociat cu coridoarele de transfer de bani din Australia către țările insulare din Pacific³⁶ prin intermediul furnizorilor de servicii de transfer de bani. Studiul a reunit o vastă expertiză din sectorul remiterilor de bani și a fost o colaborare între AUSTRAC, agenția australiană de informații financiare și de reglementare și supraveghetorul AML/CFT, și Ministerul Afacerilor Externe și Comerțului (DFAT).
246. Evaluarea riscurilor s-a bazat pe patru surse principale de informații: analiza rapoartelor de tranzacții și a altor informații deținute de AUSTRAC, informații deținute de agențiile de aplicare a legii, interviuri cu furnizorii de servicii de transfer de fonduri, bănci și experți din industrie și un sondaj în rândul furnizorilor de servicii de transfer de fonduri care transferă fonduri din Australia în Pacific. Au fost examinate cinci domenii-cheie: profilul amenințării criminale, profilul clienților, profilul tranzacțiilor, scopul remiterilor și controalele de detectare/mitigare.
247. The [riscurilor](#) evaluareaa constatat că riscurile de ML/TF asociate cu remitențele nebankare din Australia către cele 14 națiuni insulare din Pacificul de Sud sunt scăzute. Evaluarea riscurilor a furnizat informații valoroase pentru bănci și pentru întreprinderile de remitențe cu privire la riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în regiune.
248. Identificarea faptului că aceste activități prezentau un risc scăzut a încurajat mai multe inițiative noi menite să reducă barierele legate de costuri și să crească accesul la serviciile de transfer de bani din Australia către Pacific. Printre acestea se numără proceduri simplificate de verificare prealabilă a clientelei, elaborarea de noi orientări specifice sectorului și începerea dezvoltării unui "serviciu de cunoaștere a clientelei" pentru a spori capacitatea operatorilor de remitere din Pacific de a confirma identitatea clienților lor, fără a crește costurile.

7.6.2. Franța: măsuri de evaluare a riscurilor în sectorul MVTS

249. În Franța, Autorite de Controle Prudentiel et de Resolution (ACPR) a utilizat aceeași metodologie de evaluare a riscurilor pentru sectorul MVTS ca și pentru alte IF. Cu toate acestea, se colectează date specifice privind sectorul MVTS pentru a evalua mai bine riscurile. Din 2015, o echipă dedicată din cadrul ACPR este alocată controalelor MVTS în afara sediului. Această echipă colectează date dedicate MVTS (date economice și controale de conformitate cu reglementările) pentru a înțelege mai bine caracteristicile acestui sector, pentru a defini o strategie de supraveghere adaptată și pentru a lansa inspecții la fața locului. Din 2015, practicile de supraveghere ale ACPR au fost adaptate pentru a lua în considerare riscurile asociate acestui sector (în special utilizarea agenților). De exemplu, ACPR utilizează un instrument specific pentru a supraveghea furnizorii de MVTS care sunt

---

Insulele Cook, Statele Federate ale Microneziei, Fiji, Kiribati, Insulele Marshall, Nauru, Niue, Palau, Papua Noua Guinee, Samoa, Insulele Solomon, Tonga, Tuvalu și Vanuatu.

prezenți în Franța doar prin intermediul agenților, iar interacțiunile cu FIU au fost consolidate în ceea ce privește cooperarea privind furnizorii de MVTS.

7.6.3. Malaezia: Relații cu sectorul privat pentru a aborda potențialele riscuri de risc

250. Pentru a aborda riscul de de-risc pentru sectorul MVTS (adică entitățile de servicii monetare), există angajamente în curs de desfășurare între entități, agenții guvernamentale și bănci. Obiectivul acestor angajamente este de a se asigura că părțile interesate relevante înțeleg și cunosc cadrul de reglementare și supravegherea oferită de autoritatea de reglementare entităților MVTS, precum și evaluarea globală a riscului sectorului în cadrul evaluării naționale a riscurilor.

8. Supravegherea DNFBP

8.1. Evaluarea riscurilor

8.1.1. Brazilia

251. Unitatea de informații financiare (FIU) din Brazilia, denumită Consiliul pentru controlul activităților financiare (COAF), supraveghează obligațiile AML/CFT ale celor care desfășoară următoarele activități: a) factoring, b) comerțul cu bijuterii, pietre prețioase și metale prețioase, c) comerțul cu bunuri de lux sau de mare valoare și d) anumite tipuri de afaceri care implică drepturi de transfer legate de sportivi și artiști. Până în august 2020, existau 20 334 de entități aflate sub supravegherea COAF.
252. Modelul de risc al COAF utilizează o matrice care prezintă variabilele de impact și probabilitate și determină un rating de risc și de prioritate. Acest proces se aplică atât entităților înregistrate la COAF, cât și persoanelor fizice sau juridice care nu sunt înregistrate, dar care desfășoară activități reglementate. Pe baza ratingurilor din matrice, COAF aplică instrumentele de supraveghere adecvate, sensibile la risc.
253. Deși accentul este pus pe entitățile cu risc ridicat, utilizarea tehnologiei pentru evaluarea riscului la nivel de entitate permite ca eforturile de supraveghere să atingă o gamă mai largă de entități reglementate, inclusiv cele cu risc mai scăzut. Această abordare permite COAF să echilibreze măsurile consolidate și simplificate în funcție de nivelul de risc indicat de matrice.
254. Principalele instrumente aplicate în cadrul lucrărilor de inspecție ale COAF sunt: a) evaluarea electronică a conformității (AVEC); b) evaluarea preliminară obiectivă (APO) și evaluarea preliminară cuprinzătoare (APA).
255. AVEC este un instrument electronic de inspecție care evaluează gradul de conformitate a grupurilor sau a sectoarelor întregi de persoane supravegheate cu obligațiile lor în materie de AML/CFT (adică poate ajunge simultan la mai multe entități supravegheate). AVEC este o platformă IT complet automatizată, prin intermediul canalului standardizat utilizat pentru comunicarea dintre COAF și persoanele supravegheate care au fost deja înregistrate, consumând mai puțin efort și timp din partea forței de muncă a COAF. Rezultatele AVEC au un impact asupra matricei riscurilor și priorităților.
256. APO, pe de altă parte, este conceput pentru a evalua problemele la nivel de entitate individuală și necesită o anumită implicare din partea supraveghetorului. APO se află, de asemenea, pe o platformă IT și este utilizat pentru a verifica respectarea de către anumite persoane fizice sau juridice a unora dintre obligațiile care le revin, concentrându-se asupra situațiilor cu risc mai scăzut. În cazul persoanelor supravegheate care au fost deja înregistrate, APO se poate desfășura, de asemenea, cel puțin parțial, utilizând canalul standardizat de comunicare menționat anterior.
257. APA, la rândul său, reprezintă procedura de inspecție pentru situații de complexitate și risc mai mari. Aceasta presupune solicitarea, pe lângă informațiile mai ușor de verificat prin simpla confruntare cu bazele de date accesibile prin COAF, a unor documente care, adăugate la informațiile din aceste baze de date, permit o analiză aprofundată pentru a identifica lacunele de conformitate.

8.1.2. Malaezia: Trecerea de la analiza sectorială a DNFBP la analiza entităților

258. În Malaezia, Banca Centrală a Malaeziei (Bank Negara Malaysia - BNM) este principala

autoritate de supraveghere AML/CFT pentru sectoarele DNFBP. Datorită dimensiunii mari a sectoarelor DNFBP, supravegherea bazată pe riscuri a sectorului este crucială. Aplicarea supravegherii bazate pe risc se referă la selectarea entităților, la activitățile și acțiunile de supraveghere.

259. În ceea ce privește identificarea entităților DNFBP cu risc mai ridicat, Malaesia și-a schimbat analiza de risc de la o "bază sectorială" la o "bază de entități". La începutul punerii în aplicare a supravegherii bazate pe riscuri, BNM a concentrat inspecția asupra sectoarelor cu risc mai ridicat identificate în cadrul evaluării naționale a riscurilor (NRA), entitățile specifice fiind selectate pe baza factorilor de risc relevanți pentru sectoarele respective. De exemplu, factorii de risc ai comercianților de metale prețioase și pietre prețioase se bazează în principal pe gradul de vulnerabilitate în lanțul de aprovizionare, cum ar fi segmentele de lux și marile lanțuri de vânzare cu amănuntul. De-a lungul anilor, procesul de identificare a riscurilor a fost îmbunătățit prin adoptarea unor date mai granulare care permit analiza unor entități specifice, mai degrabă decât a unui sector în ansamblu, ceea ce contribuie la un proces de selecție a entităților mai precis și mai robust.
260. Activitățile și acțiunile de supraveghere ale DNFBP au devenit bazate pe risc, în funcție de riscul și contextul entităților, variind de la inspecții de examinare cuprinzătoare, inspecții de examinare simplificate sau instrumente de supraveghere în afara sediului, inclusiv prezentarea raportului anual privind datele și conformitatea (DCR). DCR este metoda prin care se colectează și se analizează informațiile privind riscul inerent. Tipul de informații solicitate în DCR includ următoarele:
- Date privind clienții (profilul clienților, adică persoane fizice, persoane juridice, construcții juridice, statutul PEP, clienți din jurisdicții cu risc ridicat;
  - Produse (de exemplu, produse în numerar, produse nominalizate, produse ușor transferabile)
  - Canalul de livrare (de exemplu, față în față sau nu, relația cu un agent)
  - Localizare geografică
  - Informații despre întreprindere (dimensiune, cifră de afaceri, venituri, tipuri de activități)
  - Alți factori de risc care pot fi specifici sectorului (de exemplu, expunerea la relații de nominalizare pentru PSTC).
261. În timpul procesului de inspecție, metodologia de evaluare bazată pe riscuri este utilizată pentru evaluarea riscurilor și a măsurilor de control în materie de ML/TF, toate componentele evaluate fiind evaluate în mod corespunzător și fiind atribuite ratinguri finale. Pentru fiecare componentă, evaluarea este ghidată de parametrii de bază, iar ratingurile riscului inerent și ale măsurilor de control vor determina riscul net (riscul rezidual) al unei entități inspectate. Ratingul de risc net va fi un factor decisiv în ceea ce privește acțiunile care urmează să fie întreprinse asupra entității, care pot lua forma unor acțiuni de supraveghere sau a unor acțiuni de executare, în funcție de gravitatea problemelor identificate.

8.2. Introducerea unei abordări bazate pe risc în ceea ce privește supravegherea DNFBP

8.2.1. Regatul Unit: Experiența supervisorului supraveghetorilor DNFBP (OPBAS)

262. În mod tradițional, instituțiile financiare au fost reglementate mai strict în materie de AML/CFT decât sectoarele DNFBP. Acest lucru a determinat investiții semnificative în

sistemele și controalele AML ale IF; de exemplu, tehnologia de monitorizare a tranzacțiilor. Supravegherea similară de către supraveghetorii DNFBP a firmelor lor relevante a fost mai redusă în unele locuri, deși, prin intermediul activității OPBAS cu SRB, acest lucru a început să se schimbe.

263. SRB desemnați ca supraveghetori DNFBP în conformitate cu reglementările privind spălarea banilor sunt supravegheați de OPBAS și acoperă o gamă largă de subsectoare, inclusiv consultanță fiscală, audit, insolvență, tranzacții și constituirea de societăți fiduciare, și acoperă roluri precum contabili, contabili, avocați, avocați și notari din Anglia și Țara Galilor, Scoția și Irlanda de Nord. Vulnerabilitățile pot fi specifice fiecărei activități pe care o desfășoară entitatea supravegheată. Riscurile din aceste sectoare sunt în continuă dezvoltare, de exemplu, litigii false sau introducerea de membri ai bandelor de crimă organizată într-o firmă din cauza unor procese slabe de selecție a personalului.
264. La începutul activității sale de reglementare în 2018, OPBAS a identificat o serie de preocupări. De exemplu, a fost nevoie să obțină acceptarea valorii sistemelor și controalelor AML; unii supraveghetori, precum și unele firme din cadrul populației supravegheate de aceștia, nu considerau AML ca fiind o funcție de bază.
265. Lipsa de concentrare asupra supravegherii AML de către unii supraveghetori ai DNFBP a însemnat că sistemele și controalele acestora nu erau suficient de sofisticate, unii dintre ei considerând AML ca pe un exercițiu de bifat.
266. O altă provocare a fost necesitatea de a se asigura că autoritățile de supraveghere au separat funcțiile de promovare de cele de reglementare. Acest lucru s-a întâmplat în cazul supraveghetorilor din sectorul juridic; cu toate acestea, acest lucru nu este întotdeauna clar în cazul supraveghetorilor DNFBP din domeniul contabilității. Fără o delimitare clară a responsabilităților de supraveghere AML/CFT, susținută de o guvernare solidă, poate exista un conflict de interese, nevoia de a lua măsuri de reglementare ferme împotriva firmelor membre putând fi contrabalansată de necesitatea de a proteja interesele membrilor și veniturile acestora.
267. Deși mai sunt încă progrese de făcut, supraveghetorii DNFBP, cu sprijinul și provocările specifice din partea OPBAS, continuă să facă pași pozitivi în dezvoltarea capacității lor de a asigura o supraveghere eficientă în domeniul AML/CFT în sectoarele lor.

Examinarea de la distanță a dosarelor pentru a permite supravegherea AML/CFT în afara sediului SRB care supraveghează DNFBP.

268. OPBAS își desfășoară activitățile de reglementare printr-o combinație de activități la fața locului și în afara acestuia. În ambele sectoare, OPBAS poate solicita de la un supraveghetor al unei DNFBP o examinare la distanță a dosarelor relevante, care sunt transmise în mod securizat și electronic.
269. În consecință, OPBAS poate examina aceste dosare pentru a identifica preocupările legate de riscurile AML/CFT sau indicatorii de nerespectare a legislației britanice AML/CFT. Orice rezultat negativ poate justifica o investigație suplimentară și poate determina colectarea de dovezi suplimentare de către OPBAS, care poate modifica ratingul de risc al supraveghetorului DNFBP în cazul în care se dovedesc deficiențe. OPBAS analizează, de asemenea, datele anuale furnizate guvernului britanic. Acestea pot fi comparate cu alte rapoarte și informații accesibile pentru a efectua o analiză prospectivă a riscurilor pentru a determina un profil de risc AML/CFT și apoi, dacă este necesar, pentru a ajusta orice rating atribuit supraveghetorului DNFBP.

8.2.2. Singapore: Experiența ACD în calitate de nou supraveghetor al DNFBP

Supravegherea unui număr mare de entități și cu informații limitate privind riscurile

270. Divizia de combatere a spălării banilor/contracacarea finanțării terorismului (ACD) din cadrul Ministerului Justiției a fost înființată în 2019 pentru a reglementa și supraveghea sectorul dealerilor de pietre și metale prețioase (PSMD) din Singapore. Aproximativ 1 900 de PSMD sunt în prezent înregistrați la ACD.
271. Întrucât regimul de reglementare AML/CFT pentru sectorul PSMD era nou, inițial existau informații limitate cu privire la tipul de riscuri cu care se confruntau PSMD, informații care puteau fi utilizate pentru evaluarea riscului entității. Pentru a depăși acest aspect, în februarie 2020 a fost efectuat un sondaj în rândul tuturor PSMD-urilor pentru a colecta mai multe informații privind activitatea și profilul de risc al acestora, însă doar 73 % dintre PSMD-uri au răspuns la sondaj. În decembrie 2020, ACD a impus o cerință de raportare semestrială pentru PSMD-uri pentru a îmbunătăți calitatea și oportunitatea datelor colectate în scopul evaluării riscurilor și al monitorizării în afara sediului. De asemenea, ACD a contactat agențiile de aplicare a legii (LEA) pentru a face schimb de rapoarte de tranzacții suspecte (STR) și de rapoarte de informații care implică PSMD-uri pentru a înțelege mai bine tipologiile ML/TF și pentru a identifica dealerii cu risc mai mare din sectorul PSMD. Împreună cu rezultatele controalelor de probitate obținute în timpul înregistrării și cu scanarea noastră de mediu, aceste informații au fost introduse în modelul de risc de supraveghere pentru evaluarea riscului de entitate al PSMD, care a fost finalizată în aprilie 2020.
272. ACD a adoptat o abordare a supravegherii bazată pe risc și a supus DSP cu risc mai ridicat la o supraveghere mai intensă, de exemplu, inspecții mai frecvente și mai intense, pe lângă monitorizarea periodică în afara sediului. Fiecare DGSP a fost clasificată în funcție de risc pe baza metodologiei de evaluare a riscului, care a luat în considerare datele colectate de la DGSP, informațiile primite de la autoritățile locale și tipologiile existente și emergente în sectorul DGSP. ACD urma să revizuiască și să recalibreze periodic ratingul de risc al PSMD-urilor. Revizuirea ar ține cont, de asemenea, de rezultatele inspecțiilor, de supravegherea continuă, de monitorizarea în afara sediului și de informațiile financiare primite cu privire la DSPM.
273. Pentru a se asigura că ofițerii săi sunt familiarizați și bine pregătiți pentru a supraveghea sectorul, având în vedere regimul său de supraveghere mai nou, ACD a participat la inițiative de consolidare a capacităților sau de formare în domeniul AML/CFT pentru a învăța cele mai bune practici de reglementare și pentru a înțelege tipologiile regionale de ML/TF.
274. ACD și-a completat, de asemenea, modelul de supraveghere prin angajarea unei firme profesionale terțe pentru a efectua controale de conformitate pentru DSP care au fost clasificate ca având un risc mediu-înalt, dar fără factori de risc identificați. A fost instituit un proces de monitorizare a calității muncii prestate de această terță parte. Acest aranjament a permis ACD să își canalizeze atenția asupra DSPM cu risc ridicat care necesită o examinare mai atentă.

Colaborarea cu sectorul privat

275. ACD a colaborat cu asociațiile din industrie (AI) pentru a continua să informeze și să sensibilizeze sectorul PSMD cu privire la riscurile de ML/TF. Asociațiile reprezintă diverse subsectoare din cadrul sectorului PSMD, cum ar fi comercianții cu amănuntul de bijuterii, comercianții de ceasuri, comercianții de diamante și comercianții de lingouri. ACD a

colaborat și s-a consultat cu autoritățile de audit pentru a spori gradul de conștientizare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, a standardelor și a capacităților de combatere a terorismului și de combatere a finanțării terorismului, precum și pentru a elabora în comun materiale educaționale pentru acest sector. De asemenea, ACD a oferit îndrumări cu privire la probleme comune de AML/CFT ridicate de membrii AI prin intermediul unor emisiuni periodice. Pe lângă angajamentele cu autoritățile de audit, ACD a publicat o serie de fișe informative și de date și a desfășurat diverse programe de sensibilizare pentru a educa și a crește gradul de conștientizare în domeniul AML/CFT pentru sectorul PSMD, pentru a ajuta la o mai bună înțelegere a diferitelor tipologii de risc ML/TF și a preocupărilor cu care se confruntă fiecare subsector, astfel încât să poată fi concepută o abordare de supraveghere mai bine orientată în funcție de riscuri.

8.2.3. Regatul Unit (Gambling Commission) - monitorizarea entităților cu risc scăzut

276. Comisia britanică pentru jocuri de noroc utilizează un ciclu de evaluare completă de trei ani pentru a monitoriza entitățile cu risc scăzut. Pentru a fi considerată cu risc scăzut, întreprinderea trebuie să fi demonstrat conformitatea cu cerințele de reglementare necesare. Pe parcursul ciclului de trei ani, entitățile cu risc scăzut sunt evaluate în timpul activităților de conformitate tematice și specifice. În cadrul acestei abordări, autoritatea de supraveghere este asigurată că această parte a populației supravegheate rămâne cu risc scăzut.

8.3. Coordonarea și schimbul de informații

8.3.1. Regatul Unit - Oficiul pentru supravegherea organismelor profesionale de combatere a spălării banilor (OPBAS)

277. În 2019, OPBAS a înființat două noi grupuri de lucru de experți pentru schimbul de informații (ISEWG) cu Centrul Național de Combatere a Criminalității Economice (NECC). ISEWG-urile se bazează în mare măsură pe modelul Joint Money Laundering Intelligence Taskforce (JMLIT) existent în Marea Britanie, care implică aplicarea legii și sectorul serviciilor financiare, și sunt pioniere la nivel mondial în ceea ce privește forumurile de schimb de informații între sectorul public și cel privat pentru profesiile juridice și contabile.
278. Există un ISEWG pentru fiecare sector, ai cărui membri sunt supraveghetorii AML ai DNFBP, autoritățile de aplicare a legii (prin intermediul NECC), Her Majesty's Revenue and Customs, Autoritatea de Conduită Financiară și OPBAS. Ambele ISEWG-uri au convenit asupra unor termeni de referință publicați. ISEWG-urile au două funcții distincte: strategică și tactică. Elementul strategic implică discutarea și analizarea de către toți membrii a amenințărilor de nivel înalt și a riscurilor emergente pentru sectorul lor. Membrii oferă exemple anonime de cazuri din viața reală în care au constatat un risc specific de spălare a banilor identificat în activitatea lor de supraveghere, împreună cu măsuri de atenuare. În cadrul sesiunilor strategice a fost creat, de asemenea, un grup de redactare format din supraveghetori voluntari care primesc alertele JMLIT și le reformulează pentru a le face relevante pentru sectorul lor.
279. Elementul tactic este o reuniune de divulgare confidențială între membri, în conformitate cu normele juridice relevante, în legătură cu o investigație în desfășurare. Pentru a participa la o sesiune tactică a ISEWG, membrii au acceptat să fie verificați din punct de vedere al securității și să aibă adrese de e-mail securizate pentru corespondență. Ca parte a mandatului, membrii se angajează, de asemenea, să transmită, în mod anonim, membrilor mai largi, în cadrul următoarei sesiuni strategice, informații cu privire la orice temă generală din sesiunile tactice. Acest lucru permite o mai bună înțelegere a amenințărilor

inerente legate de spălarea banilor pentru sectorul lor. De la înființare, ISEWG-urile au adus o îmbunătățire semnificativă a relațiilor de colaborare, a angajamentului și a încrederii între supraveghetorii AML și autoritățile de aplicare a legii. De asemenea, acestea au permis o îmbunătățire a eficacității supravegherii între supraveghetorii membri prin schimbul de bune practici, teme și tendințe. Un alt beneficiu al ISEWG-urilor a fost un flux mai consistent de schimb de informații și de informații de înaltă calitate în ambele sectoare și o creștere a numărului de raportări SAR. Ne așteptăm ca impactul ISEWG-urilor să continue să crească pe parcursul anului 2021, pe măsură ce activitatea grupurilor este adoptată și încorporată în organizațiile membre.

8.3.2. Singapore: Experiența ACD

280. Pentru a ajuta ACD să identifice și să înțeleagă riscurile ML/TF pe care le prezintă sectorul PSMD, a fost înființat un grup de lucru PSMD interinstituțional, format din autoritățile de supraveghere AML/CFT relevante, autoritățile de reglementare și UIF, pentru a îmbunătăți înțelegerea riscurilor ML/TF ale sectorului PSMD, pentru a consolida reglementările AML/CFT și pentru a spori aplicarea legii în sectorul PSMD. Acest lucru contribuie, de asemenea, la asigurarea unui efort de supraveghere coordonat și bazat pe riscuri în acest sector.
281. Pentru a rămâne la curent cu tipologiile ML/TF actuale și în curs de dezvoltare care implică sectorul PSMD, ACD a lansat, de asemenea, un buletin lunar de informații din surse deschise ("OSINT"). Buletinul OSINT al ACD reunește tipologii/articole din mass-media rezultate din scanarea mediului de ML/TF și a tendințelor infracționale care implică sectorul PSMD și evidențiază indicatorii de alertă observați în articole. Acest buletin este, de asemenea, distribuit agențiilor din cadrul Grupului de lucru PSMD în scopul schimbului de cunoștințe.

9. Supravegherea VASP-urilor

9.1. Identificarea populației VASP

9.1.1. Canada

282. Există o serie de factori care reprezintă o provocare în timpul identificării populației VASP dintr-o jurisdicție. În ciuda provocărilor, sensibilizarea și implicarea timpurie pot ajuta la estimări și pot completa analizele și cercetările. Canada a introdus o reglementare pentru VASP în iulie 2020. În noiembrie 2019, FINTRAC a invitat VASP-urile să se înregistreze din timp. Acest lucru a permis autorităților să anticipeze mai bine resursele necesare pentru supraveghere și să își elaboreze strategia de supraveghere. Abordarea a fost, de asemenea, benefică pentru VASP, deoarece aceștia au putut înțelege mai bine cerințele cu un angajament timpuriu cu autoritatea de reglementare. Deși reglementarea privind VASP este nouă în majoritatea jurisdicțiilor, acest lucru nu înseamnă că toate entitățile din cadrul populației sunt noi în materie de reglementare. Există o serie de exemple în care IF, în special întreprinderile de servicii monetare implicate în schimburi transfrontaliere, au integrat o componentă de schimb de VA în modelul lor de afaceri și în care cazinourile schimbă fiat în cripto pentru clienții lor. Acest lucru reiterează importanța cooperării între autoritățile de supraveghere, în special în cazul în care există mai multe autorități de supraveghere cu entități care furnizează servicii de PVA, în cazul în care este posibil ca aceasta să nu fie activitatea lor principală.

9.2. Identificarea riscurilor în sectorul VASP

9.2.1. Regatul Arabiei Saudite

283. Regatul Arabiei Saudite a efectuat o evaluare a riscurilor de ML/TF privind VA și VASP pentru a identifica, evalua și înțelege riscurile de ML/TF asociate cu acest sector.
284. În faza de colectare a datelor, care are ca scop identificarea nivelului actual de expunere la VA și VASP, au fost distribuite chestionare către o serie de organisme din sectorul public și entități din sectorul privat. Chestionarele respective au surprins statistici și informații legate de STR-uri, cazuri în curs de analiză, investigații, urmăriri penale și condamnări, cereri de cooperare internațională care implică VA/VASP, traficul pe internet privind activitățile VA sau VASP, natura și tipul de servicii furnizate pe site-urile web și țările gazdă, numărul de relații de afaceri deținute de entități din sectorul privat cu VASP și orice tranzacții care implică VA.
285. De asemenea, au fost colectate informații suplimentare pentru a determina nivelul general de risc, după cum urmează:
- Câte persoane juridice/înțelegeri străine, care sunt VASP, operează în Arabia Saudită?
  - Câte ICO-uri au fost organizate prin intermediul unei entități legale saudite sau a unei entități străine înregistrate în KSA?
  - Ce tip de activități/operațiuni desfășoară acești VASP: a. schimbul între active virtuale și monede fiat; b. schimbul între una sau mai multe forme de active virtuale; c. transferul de active virtuale; d. păstrarea și/sau administrarea activelor virtuale sau a instrumentelor care permit controlul asupra activelor virtuale; și e. participarea la și furnizarea de servicii financiare legate de oferta și/sau vânzarea de către un emitent a unui activ virtual.
  - Ce tip de produse și servicii oferă aceste VASP-uri clienților din KSA?

- De unde operează acești VASP?
  - Unde sunt înregistrate aceste VASP-uri?
  - Câte persoane juridice/întelegeri înregistrate în Arabia Saudită furnizează servicii VASP?
  - Ce tip de produse și servicii oferă acești VASP?
  - Ce tip de clienți deservește acești VASP?
  - În ce regiuni geografice își furnizează serviciile acești VASP?
  - De unde vin clienții lor?
  - Au fost înghețate VA-uri în cadrul sancțiunilor financiare specifice legate de TF/PF?
286. Au fost organizate ateliere de lucru pentru toate organismele relevante din sectorul public și pentru reprezentanții entităților din sectorul privat, pentru a discuta datele și informațiile colectate prin intermediul chestionarelor și pentru a oferi o opinie de specialitate. Evaluarea riscurilor este menită să facă lumină asupra măsurii în care operațiunile VASP au loc în KSA, asupra nivelului de utilizare a VA-urilor de către populație și asupra măsurii în care VA-urile/VASP-urile au fost utilizate în mod abuziv în scopuri infracționale. Evaluarea riscurilor analizează, de asemenea, vulnerabilitățile din cadrul KSA, în special capacitatea autorităților de a detecta, descuraja și reprima activitățile infracționale care implică VA/VASP. Rezultatele evaluării riscurilor au fost discutate cu alte autorități relevante pentru a determina răspunsurile politice la riscurile identificate.

9.2.2. Japonia

287. În general, JFSA colectează anual date statistice și calitative AML/CFT de la entitățile obligate pentru ca JFSA să evalueze expunerile la risc ale acestora și să atribuie un rating de risc pentru fiecare entitate obligată în parte, pe baza metodologiei elaborate de JFSA, care va fi apoi utilizată pentru a elabora planul anual de monitorizare în afara locului. Aceste date sursă colectate de la entitățile obligate sunt aproximativ 60 de date privind indicatorii-cheie de performanță, care sunt adaptate la fiecare sector. Pentru sectorul VASP, JFSA colectează următoarea listă neexclusivă de informații, care face obiectul unei revizuri anuale:
- Dacă instrumentele de analiză a blockchain sunt utilizate în scopul monitorizării tranzacțiilor și/sau al analizei riscurilor
  - Tipul de active virtuale oferite clienților
  - Numărul de clienți depistați că au folosit mixere și/sau tumblers
  - Procentul de alocare a utilizării hardware sau a portofelului de hârtie
  - Dacă un VASP acceptă sau nu clienții corporativi ca și clienți (numărul de conturi, valoarea tranzacțiilor)
  - Dacă un VASP oferă sau nu servicii de plată pentru întreprinderi
  - Atributele VASP ale contrapărții (distribuție geografică și volumul tranzacțiilor)
  - Numărul și localizarea geografică a VA-ATM-urilor pe care le gestionează un furnizor

9.3. Sensibilizarea și îndrumarea sectorului VASP

9.3.1. Japonia

288. Deoarece majoritatea VASP sunt noi în ceea ce privește reglementările AML/CFT, pot apărea deficiențe comune bazate pe o lipsă de cunoaștere a cerințelor. De exemplu, atunci când a început să supravegheze pentru prima dată VASP în 2017, FSA japoneză (JFSA) a constatat deficiențe constante în ceea ce privește calitatea KYC/CDD și păstrarea înregistrărilor, precum și o lipsă de înțelegere a reglementărilor și de expertiză în pozițiile cheie. Dialogul cu sectorul poate fi o modalitate importantă de a aborda aceste probleme și de a prezenta cele mai bune practici. JFSA a contactat periodic VASP prin intermediul, în principal, al Asociației japoneze a schimburilor de active virtuale și criptografice (Japan Virtual and Crypto assets Exchange Association), OAR din Japonia, pentru a oferi feedback cu privire la problemele pe care le întâlnește și pentru a sublinia importanța

Acele explicații

Sesiunile acoperă subiecte precum, dar fără a se limita la: domeniul de aplicare al evaluării riscurilor AML, cazuri recente de raportare a tranzacțiilor suspecte în sectorul VASP, finanțarea terorismului, evaluarea națională a riscurilor revizuită, auditul intern AML, revizuirea recentă a legii AML/e-KYC, norma privind călătoriile - INR.15 (7b) și raportul de revizuire la 12 luni al FATF. JFSA a constatat că inițiativele sale de până acum au contribuit la creșterea gradului de conștientizare a sectorului și a controalelor sale AML/CFT. În plus față de cele de mai sus, JFSA a participat la mai multe seminarii naționale și internaționale organizate de părțile interesate din sectorul privat, de asociații industriale sau de furnizori de tehnologie, pentru a acoperi subiecte VA care implică subiecte AML pentru un public mai larg.

9.3.2. Statele Unite ale Americii

9.3.3. În SUA, FIU Financial Crimes Enforcement Network (FinCEN) și alte autorități de reglementare funcționale emit orientări de reglementare pentru a clarifica așteptările de reglementare pentru acest sector. De exemplu, în mai 2019, FinCEN a emis îndrumări care au consolidat toate declarațiile anterioare ale FinCEN privind aplicabilitatea reglementară a Legii privind secretul bancar (BSA) la activitățile VASP și VA, precum și care subliniază modul în care reglementările BSA se aplică anumitor modele de afaceri observate în mod obișnuit pe piața VA. Acest ghid ajută industria să înțeleagă obligațiile de reglementare, precum și să ajute alți supraveghetori și autoritățile de aplicare a legii să identifice în mod eficient cazurile în care o persoană poate funcționa ca un VASP neînregistrat. FinCEN a menținut, de asemenea, un angajament constant cu sectorul VA în ceea ce privește așteptările de reglementare în materie de AML/CFT, provocările legate de conformitate și tendințele în materie de finanțare ilicită, prin remarci publice la conferințe financiare și parteneriate public-private, cum ar fi programul FinCEN Innovation Hours și programul FinCEN Exchange.

9.4. Utilizarea tehnologiei în supravegherea VASP

290. Natura blockchain și a altor tehnologii de registre distribuite înseamnă că majoritatea tranzacțiilor VA sunt înregistrate într-un registru, iar unele informații pot fi disponibile în mod public. Instrumentele analitice blockchain pot fi utilizate pentru a înțelege anumite aspecte ale acestor tranzacții. O serie de jurisdicții utilizează sau analizează posibilitatea de a utiliza servicii de analiză blockchain pentru a contribui la supravegherea lor. Serviciile pot fi utilizate în mai multe moduri, inclusiv pentru a identifica domeniile asupra cărora supraveghetorii ar putea dori să se concentreze în timpul evaluărilor în cadrul firmelor

individuale și pentru a ajuta la clasificarea firmelor cu cel mai mare risc în funcție de activitatea lor, precum și pentru a evalua riscuri mai strategice și globale pentru a sprijini elaborarea de reglementări bazate pe riscuri și dezvoltarea evaluărilor naționale ale riscurilor de spălare de bani și de finanțare a terorismului. Deși astfel de instrumente pot sprijini monitorizarea și supravegherea riscurilor, utilizarea lor necesită resurse financiare și necesită recrutarea de personal

și formarea unei forțe de muncă capabile să utilizeze astfel de instrumente³⁷. În plus, nu toate VA sunt acoperite de toți furnizorii. Analizele blockchain sunt, de asemenea, utilizate pe scară largă de către VASP și de unele IF pentru a-și monitoriza propria expunere la risc (de exemplu, tranzacțiile care au trecut prin servicii de mixare sau de tumbling sau care au provenit de pe site-uri web ilicite cunoscute), astfel încât supraveghetorii ar trebui să înțeleagă modul în care acestea funcționează pentru a evalua în mod adecvat punerea în aplicare de către un VASP a cadrului lor bazat pe riscuri și a controalelor interne.

291. Supraveghetorii care utilizează analiza blockchain ar trebui să analizeze modul în care utilizarea datelor derivate din aceste soluții respectă cerințele de protecție a datelor din jurisdicțiile lor.

291.1.1. *Singapore*

292. În Singapore, Autoritatea monetară din Singapore (MAS) a utilizat capacitățile sale de supraveghere în cadrul supravegherii riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului (ML/TF) în sectorul VASP. De exemplu, MAS utilizează tehnici de analiză a datelor pentru a detecta activitățile VASP fără licență în vederea luării de măsuri de aplicare a legii, utilizând atât surse de date publice, cât și alte surse de date (cum ar fi informații din registrul societăților, informații și STR). De asemenea, utilizează informații în timp real din lanțul de blocuri pentru a spori informațiile statutare colectate de la entitățile licențiate. Acest lucru permite o priorizare mai rapidă a măsurilor de supraveghere pentru a viza riscurile și tipologiile emergente. Informațiile-cheie din aceste analize sunt, de asemenea, împărtășite cu sectorul pentru a crește gradul de conștientizare a riscurilor și vigilența.

9.5. Recrutarea și formarea supraveghetorilor VASP

9.5.1. *Regatul Unit (Financial Conduct Authority)*

293. Este puțin probabil ca mulți supraveghetori care încep să supravegheze VASP să dispună de personal existent care să aibă atât expertiză în ceea ce privește natura tehnică a AV și a VASP, cât și cunoștințe și experiență în materie de supraveghere. În plus, persoanele cu această combinație de competențe și cunoștințe sunt, de asemenea, dificil de recrutat în prezent.
294. Pentru a aborda această problemă, FCA a înființat o echipă multidisciplinară specifică, formată în mare parte din supraveghetori cu experiență în domeniul criminalității financiare și al combaterii spălării banilor, completată de persoane recrutate din exterior și din interior cu experiență în domeniul VASP. În plus, FCA a achiziționat de la un furnizor extern cursuri de formare în domeniul blockchain și al activelor virtuale pentru a se asigura că toți membrii echipei au cel puțin un anumit nivel de înțelegere a sectorului și de supraveghere ca punct de plecare.
295. Acest lucru a asigurat că, încă de la începutul regimului, echipa a avut capacitatea de a

---

Delegațiile FATF ar putea dori să consulte documentul de proiect privind activele virtuale al șefilor Forumului FIU din 2019 ca resursă

înțelege modele de afaceri complexe, de a analiza activitatea VASP, de a identifica riscurile și, de asemenea, de a utiliza cele mai adecvate instrumente de supraveghere și intervenții. FCA continuă să îmbunătățească cunoștințele tehnice și expertiza în materie de supraveghere a VASP.

9.6. Operațiuni multijurisdicționale și cooperare în materie de supraveghere în ceea ce privește VASP-urile

9.6.1. Singapore

296. VASP pot funcționa la nivel transfrontalier și pot stabili relații cu clienții din mai multe jurisdicții destul de ușor, fără a fi nevoie de o prezență fizică în țările respective. Pentru a înțelege mai bine prezența globală a furnizorilor de servicii pentru servicii de tip VASP care solicită înregistrarea, mai multe autorități de supraveghere, cum ar fi Singapore, au indicat că includ în mod specific o întrebare prin care solicită informații privind înregistrările sau cererile din alte jurisdicții. Acest lucru le permite autorităților de supraveghere să identifice omologii internaționali pe care ar putea dori să îi contacteze pentru a înțelege mai bine riscurile implicate.

10. Supravegherea în contextul COVID-19

10.1. Flexibilitate bazată pe risc pentru entitățile raportoare, comunicarea clară a așteptărilor și furnizarea de orientări

297. Tulburările suferite de autoritățile de supraveghere și de entitățile reglementate au evidențiat importanța abordării bazate pe riscuri în contextul pandemiei COVID-19. În unele cazuri, membrii GAFI au continuat inspecțiile la fața locului sau inspecțiile la fața locului hibride sau virtuale, acordând prioritate sectoarelor sau entităților cu risc ridicat. Unele autorități de supraveghere au indicat că au oferit flexibilitate în funcție de risc în ceea ce privește depunerea rapoartelor anuale și a altor declarații de date și au amânat emiterea de noi licențe, în special pentru anumite sectoare care nu au voie să funcționeze din cauza blocajelor.
298. Comunicarea, orientarea și sensibilizarea au jucat un rol important în echilibrarea accesului și a controalelor. Raportul GAFI privind riscurile COVID-19 și răspunsurile politice include o serie de exemple în anexa B. Ca un alt exemplu în contextul COVID-19, autoritățile de supraveghere bancară din Statele Unite au reamintit băncilor care oferă servicii financiare organizațiilor fără scop lucrativ să evite să considere că sectorul caritabil în ansamblul său prezintă riscuri uniforme sau inacceptabil de ridicate în ceea ce privește ML/TF.³⁸ În concordanță cu o abordare bazată pe riscuri, băncile ar trebui să evalueze organizațiile fără scop lucrativ în funcție de caracteristicile lor specifice pentru a determina dacă pot reduce în mod eficient riscul potențial de ML/TF. Supraveghetorii bancari au furnizat orientări neobligatorii cu privire la factorii pe care băncile ar trebui să îi ia în considerare pentru a identifica profilul de risc AML/CFT al NPO-urilor.

298.1.1. *Arabia Saudită: COVID-19 - Raportarea și monitorizarea lunară a mediului de control AML/CFT al instituțiilor financiare*

299. Ca răspuns la criza COVID-19, Banca Centrală Saudită (SAMA), care este autoritatea de supraveghere AML/CFT a țării, a solicitat instituțiilor financiare să prezinte planurile de lucru la distanță ale departamentelor AML/CFT pentru a evalua și monitoriza capacitatea acestora de a lucra la distanță și în mod eficient în perioadele de blocare.
300. În plus, în scopul monitorizării, SAMA a stabilit un nou formular lunar de colectare a datelor și un chestionar axat pe furnizarea de servicii financiare digitale. Aceste declarații au furnizat informații privind măsurile aplicate de entitățile reglementate la schimbarea comportamentului consumatorilor în timpul pandemiei, inclusiv detalii privind activitățile financiare ale acestora, cum ar fi volumul, frecvența și destinația activităților transfrontaliere.
301. În cele din urmă, departamentul AML/CFT al SAMA a stabilit un proces de supraveghere a IF de la distanță în funcție de risc în timpul închiderii, prin efectuarea majorității activităților de inspecție în afara sediului pentru a reduce numărul de angajați necesari la sediu și pentru a reduce durata inspecției fără a compromite eficacitatea.

Glosar

Sistemele sau controalele AML/CFT sunt măsurile instituite în cadrul unei entități pentru a atenua riscurile de spălare a banilor și de combatere a finanțării terorismului, inclusiv măsurile preventive prevăzute în recomandările FATF (a se vedea secțiunea 2.2.2).

<https://home.treasury.gov/news/press-releases/sm1183>

Principiile fundamentale se referă la Principiile fundamentale pentru o supraveghere bancară eficientă emise de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară, la Obiectivele și principiile de reglementare a valorilor mobiliare emise de Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare și la Principiile de supraveghere a asigurărilor emise de Asociația Internațională a Supraveghetorilor de Asigurări.

Întreprinderile și profesiile nefinanciare desemnate (DNFBP) înseamnă:

- a) Cazinouri (include cazinouri navale și online)
- b) Agenți imobiliari.
- c) Comercianți de metale prețioase.
- d) Comercianți de pietre prețioase.
- e) Avocați, notari, alți profesioniști independenți din domeniul juridic și contabili (atunci când desfășoară activitățile descrise în glosarul GAFI care definește DNFBP).
- f) Furnizori de servicii fiduciare și de servicii pentru companii (atunci când desfășoară activitățile descrise în definiția din Glosarul GAFI a DNFBP).

Riscurile emergente este un termen larg utilizat pentru a se referi la amenințări sau vulnerabilități sau alte fenomene de ML/TF identificate recent, dar neexplorate pe deplin. Riscurile identificate anterior care devin evidente în condiții noi sau necunoscute pot fi, de asemenea, considerate riscuri emergente.

Grup financiar înseamnă un grup format dintr-o societate-mamă sau din orice alt tip de persoană juridică care exercită funcții de control și de coordonare asupra restului grupului pentru aplicarea supravegherii la nivel de grup în conformitate cu Principiile fundamentale, împreună cu sucursale și/sau filiale care fac obiectul politicilor și procedurilor AML/CFT la nivel de grup.

Instituții financiare înseamnă orice persoană fizică sau juridică care desfășoară ca activitate comercială una sau mai multe dintre activitățile sau operațiunile enumerate în glosarul GAFI, care definește "instituții financiare" pentru sau în numele unui client.

Riscul inerent se referă la riscurile de ML/FT prezente într-o entitate sau într-un sector înainte de aplicarea măsurilor de atenuare. Riscul inerent este adesea evaluat pe baza bazei de clienți, a produselor, a canalelor de livrare și a serviciilor oferite de entități, precum și a jurisdicțiilor în care aceasta sau clienții săi își desfășoară activitatea.

Inspecție/examinare: Acești termeni sunt utilizați în mod interschimbabil pentru a se referi la revizuirile intruzive/viguroase ale sistemelor și controalelor AML/CFT ale unei entități în practică. Pe lângă o revizuire a politicilor și procedurilor entității, o inspecție sau o examinare include o evaluare a punerii în aplicare de către entitate a politicilor respective, printre altele prin interviuri cu personalul-cheie, testarea sistemelor utilizate pentru asigurarea conformității cu reglementările AML/CFT și o revizuire a evaluării riscurilor și a dosarelor clienților (a se vedea anexa B) Inspecțiile sunt de obicei o intervenție la fața locului; cu toate acestea, adoptarea mai largă a tehnologiei poate permite ca inspecțiile să aibă loc în afara locului.

Controale interne: așa cum sunt definite în standardele GAFI la R. 18 și INR.18, se referă la punerea în aplicare a programelor de combatere a ML și TF, care ar trebui să includă:

- elaborarea de politici, proceduri și controale interne, inclusiv mecanisme adecvate de gestionare a conformității și proceduri adecvate de selecție pentru a asigura standarde înalte la angajarea angajaților;
- un program de formare continuă a angajaților; și

- o funcție de audit independentă care să testeze sistemul.

Informații de gestiune (IM): se referă la sistemele și procesele utilizate pentru a furniza consiliilor de administrație, conducerii și funcționarilor cu atribuții specifice ale unei entități informații adecvate și în timp util cu privire la cadrul de gestionare a riscurilor și de control intern al entității.

Monitorizarea, în sensul cel mai larg, se referă la procesele care vizează controlul aplicării efective a cerințelor legale și de reglementare în materie de AML/CFT și eficacitatea măsurilor de atenuare aplicate, pornind de la examinarea detaliată a documentelor din viața reală, a dosarelor de identificare, a tranzacțiilor sau a activităților, și având ca scop identificarea, într-o a doua etapă, a "cauzelor profunde" ale deficiențelor sau încălcărilor identificate în prima etapă a procesului, în vederea (impunerii) remedierii eficiente a acestora. **Instrumentele de monitorizare** permit supraveghetorilor să observe modificări ale profilurilor de risc sau să detecteze comportamente atipice. A se vedea secțiunea 1.2.

Serviciile de transfer de bani sau de valori (MVTs) se referă la serviciile financiare care presupun acceptarea de numerar, cecuri, alte instrumente monetare sau alte obiecte de valoare și plata unei sume corespunzătoare în numerar sau sub altă formă către un beneficiar prin intermediul unei comunicări, al unui mesaj, al unui transfer sau prin intermediul unei rețele de compensare de care aparține furnizorul MVTs. Tranzacțiile efectuate prin astfel de servicii pot implica unul sau mai mulți intermediari și o plată finală către un terț și pot include orice metode noi de plată. Uneori, aceste servicii au legături cu anumite regiuni geografice și sunt descrise folosind o varietate de termeni specifici, inclusiv hawala, hundi și fei-chen.

Supravegherea la fața locului se referă la activitatea de supraveghere la fața locului, în cadrul căreia supraveghetorii verifică în mod independent dacă există politici, proceduri și controale adecvate la entitățile reglementate, stabilesc dacă informațiile raportate de entitățile reglementate sunt fiabile, obțin informații suplimentare despre entitatea reglementată și societățile afiliate acesteia, necesare pentru evaluarea stării entităților reglementate, monitorizează modul în care entitatea reglementată dă curs preocupărilor legate de supraveghere.

Supravegherea în afara locului (inclusiv monitorizarea și supravegherea riscurilor) se referă la activitatea de supraveghere în afara locului, sau la nivel de birou, pentru a examina și analiza în mod regulat situația financiară a entităților reglementate, pentru a urmări aspectele care necesită o atenție suplimentară, pentru a identifica și evalua riscurile în curs de dezvoltare și pentru a contribui la identificarea priorităților și a domeniului de aplicare a activității ulterioare în afara locului și la fața locului.

Entitățile reglementate se referă la IF, VASP și DNFBP.

Riscurile reziduale sunt riscurile de ML/TF care rămân după ce **sistemele și controalele AML/CFT** sunt aplicate pentru a aborda riscurile inerente. A se vedea secțiunea 2.2.3.

Toleranța la risc: Adoptarea unei abordări bazate pe risc înseamnă recunoașterea faptului că riscurile reziduale nu vor fi niciodată zero. "Toleranța la risc" se referă la nivelul acceptat de risc nemijlocit sau neamestecabil. Toleranța la risc a unei entități (un factor al apetitului său pentru risc) se referă la limitele în interiorul cărora entitatea se simte confortabil operând, având în vedere că vor exista riscuri reziduale de ML/TF după aplicarea măsurilor de atenuare. Toleranța la risc a autorităților

de supraveghere se referă la nivelul riscurilor reziduale neamestecate pe care autoritățile de supraveghere sunt dispuse să le accepte, luând în considerare impactul potențial. În acest sens, toleranța la risc a supraveghetorilor este, în general, mai scăzută pentru entitățile cu riscuri de ML/TF mai mari, dar cu controale mai slabe, sau în cazul în care eșecurile controalelor AML/CFT ar putea avea un impact semnificativ asupra restului sistemului financiar. Pe de altă parte, toleranța la risc poate fi mai mare în situațiile în care entitățile au demonstrat capacitatea de a monitoriza și de a atenua orice escaladare a riscurilor reziduale.

Indicatori de risc: sunt măsurători și/sau statistici de risc care oferă o imagine de ansamblu asupra expunerii la risc a unei entități și care sunt utilizate pentru a monitoriza principalii factori de expunere asociați cu principalele riscuri.³⁹ În domeniul AML/CFT, indicatorii de risc sunt utilizați în mod obișnuit pentru a evalua și monitoriza nivelul riscurilor inerente, însă indicatorii de risc pot fi stabiliți și pentru a monitoriza calitatea măsurilor de control AML/CFT.

Robotic Process Automation (RPA) este o formă de tehnologie de automatizare a proceselor de afaceri bazată pe roboți software (bots) metaforici sau pe inteligență artificială (AI)/lucrători digitali.

Organism de autoreglementare (SRB). Un organism de autoreglementare este un organism care reprezintă o profesie (de exemplu, avocați, notari, alți profesioniști independenți din domeniul juridic sau contabili) și care este alcătuit din membri ai profesiei, are un rol în reglementarea persoanelor care sunt calificate pentru a intra și a exercita profesia respectivă și îndeplinește, de asemenea, anumite funcții de supraveghere sau de monitorizare. Astfel de organisme ar trebui să aplice norme pentru a se asigura că cei care exercită profesia mențin standarde etice și morale ridicate.

Supraveghetorul/supraveghetorii se referă la autoritățile competente desemnate sau la organismele nepublice cu responsabilități menite să asigure respectarea de către entitățile reglementate⁴⁰ a cerințelor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Organismele nepublice (care ar putea include anumite tipuri de SRB) ar trebui să aibă competența de a supraveghea și de a sancționa instituțiile financiare sau DNFBP în ceea ce privește cerințele de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului. Aceste organisme nepublice ar trebui, de asemenea, să fie împuternicite prin lege să exercite funcțiile pe care le îndeplinesc și să fie supravegheate de o autoritate competentă în legătură cu aceste funcții.

Evaluările riscurilor de supraveghere (SRA) ajută autoritățile de supraveghere să își dezvolte, să documenteze și să își actualizeze înțelegerea riscurilor de spălare de bani și de finanțare prin efectuarea unei evaluări a riscurilor de supraveghere. A se vedea secțiunile 2.1 și 2.2.

Strategia de supraveghere: Luând în considerare evaluarea riscurilor de supraveghere, o strategie de supraveghere ajută supraveghetorii să își planifice activitățile într-un mod sensibil la riscuri, determinând câtă atenție trebuie să acorde sectoarelor relevante și entităților din cadrul acestor sectoare. Aceasta stabilește obiective clare pentru supravegherea AML/CFT, explică modul în care supraveghetorii vor aborda riscurile de ML/TF pe care le-au identificat în sectorul (sectoarele) lor și cum vor răspunde la riscurile emergente. A se vedea secțiunea 3.1.

Sisteme de monitorizare: observarea continuă a activităților entităților reglementate pentru a identifica orice deficiențe sau încălcări ale conformității, dar într-un mod care este, în general, mai puțin intruziv decât regimul de supraveghere tradițional. A se vedea R.14, 15,

39

40

<https://www.bis.org/publ/bcbs195.pdf>

Inclusiv supraveghetorii din cadrul principiilor fundamentale care îndeplinesc funcții de supraveghere legate de punerea în aplicare a recomandărilor FATF.

26 și 28 și punctul 13.

Trei linii de apărare: A se vedea [Liniile directoare ale Comitetului de Basel pentru supraveghere bancară pentru buna gestionare a riscurilor legate de spălarea banilor și finanțarea terorismului. terorismului](#) la pagina 5. Ca regulă generală și în contextul AML/CFT, unitățile de afaceri (de exemplu, front office, activitatea de contact cu clienții) reprezintă prima linie de apărare responsabilă de identificarea, evaluarea și controlul riscurilor aferente activității lor. A doua linie de apărare include directorul general responsabil cu AML/CFT, funcția de conformitate, dar și resursele umane sau tehnologia. A treia linie de apărare este asigurată de funcția de audit intern.

Sanțiuni financiare specifice: Termenul "sanțiuni financiare specifice" înseamnă atât înghețarea activelor, cât și interdicțiile de a împiedica punerea la dispoziție, direct sau indirect, a fondurilor sau a altor active în beneficiul persoanelor și entităților desemnate. A se vedea R.6 și R.7 din Recomandările GAFI.

Furnizori de servicii de active virtuale (VASP): În octombrie 2018, FATF a extins cerințele AML/CFT la VASP în temeiul Recomandării 15. Un VASP înseamnă orice persoană fizică sau juridică care nu este reglementată în altă parte în cadrul Recomandărilor și care, în calitate de întreprindere, desfășoară una sau mai multe dintre următoarele activități sau operațiuni enumerate în definiția VASP din Glosarul GAFI pentru sau în numele unei alte persoane fizice sau juridice.

SUPRAVEGHEREA BAZATĂ PE RISC

Autoritățile de supraveghere joacă un rol crucial în prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului. Aceștia se asigură că băncile, alte instituții financiare, furnizorii de servicii de active virtuale, contabilii, agenții imobiliari, comercianții de metale prețioase și pietre prețioase, precum și alte întreprinderi și profesii nefinanciare desemnate înțeleg riscurile cu care se confruntă activitatea lor și modul în care le pot reduce. De asemenea, supraveghetorii eficienți se asigură că aceste întreprinderi își respectă obligațiile în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și iau măsuri adecvate în caz de nerespectare a acestora.

FATF încurajează țările să depășească abordarea de tip "bifare" în monitorizarea eforturilor sectorului privat de a reduce spălarea banilor și finanțarea terorismului. Scopul acestor orientări este de a ajuta autoritățile de supraveghere să abordeze întregul spectru de riscuri și să concentreze resursele acolo unde riscurile sunt cele mai mari. O abordare bazată pe riscuri este mai puțin împovărătoare pentru sectoarele sau activitățile cu risc mai scăzut, ceea ce este esențial pentru menținerea sau creșterea incluziunii financiare.